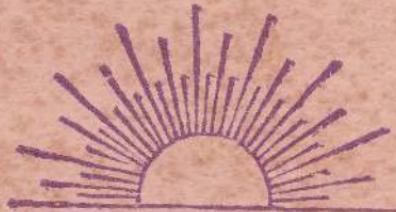

முத்திங்கள் வெளியீடு !

- உரிமைக் குல் -

மலர்: 1

இதழ்: 1

அகில இலங்கைத் தமிழ்
இனிஞர் மன்றம்
பேராதனை.

“யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்”

முக்கிய ஆலோசகர்:
சிவபத்மநாதன், B.A. Hons.

துசிரியர்கள்: ச. தெட்சனமூர்த்தி.
இ. அப்பாத்துரை.

059
2-நினை

விலை 1/-

Venus Industries

Manufacturers of
 Shirts, Bush Shirts, Slacks, Shorts,
 Frocks & Boys Suits
 Specialists in Sarees

Factory

KUMARADASA BUILDING

109 2/5, Dam Street

COLOMBO-12

INDUSTRIAL CONCERN

Branch

VENUS TRADERS

No. 18, New Moor Street,
 COLOMBO-12

Office:

15/2, New Moor Street
 COLOMBO-12

வீனஸ் இந்டஸ்ரிஸ்

எழிலான தோற்றுமே எல்லோரும் விரும்புவது!

அழகான ஆடைகளே அழகைக் கொடுப்பது!!

❖ நெடிமேட் செட்டுக்கள்

❖ வண்ண நிற சாரிகள்

❖ சிறுவர்களுக்குக்கந்த சகல விதமெட்டு மேட் வகை
 களும் தயாரிப்பாளர்கள்.

வீனஸ் உற்பத்தியாளர்கள்

DIARIES: Meihandan English Diaries, Desk Diaries, Official Diaries, Appointment Diaries, Business 'A' & 'B' Diaries, Gem Diaries, Sinhalese Diaries, Thirukkural Diaries and many other varieties of Plastic Diaries & Purse Diaries, containing funds of informations and designed for every individual's taste and requirement Suitable for all kinds of business advertising and commercial compliments. These diaries excel the imported diaries in quality and standard.

CALENDARS: Meihandan Thirukkural Calendars, Panchanga Calenders, Nanmoli Calendars, English Calendars, Sinhalese Calendars, Roll Calendars Etc Best calendars suited for impressive business advertising at competitive prices.

PLASTIC GOODS: Money Purses, Wallets, Ladies' Hand Bags, Document Cases, Book Covers, Diary Covers Etc., all out of quality plastics. Durable products in attractive designs manufactured by us.

PICTURES: We design, make blocks and print multicoloured, fine art, Religious, Scenic and Fancy pictures for calendars and advertising purposes.

ANYTHING IN PRINTING: We undertake all kinds of commercial, artistic & Multicolour printing

THE MEIHANDAN PRESS

161. SEA ST., COLOMBO-11. PHONE: 79141

Branch: Jaffna, Phone: 236

ESTD. 1916

Telegrams: 'RELROSS'

Telephone: 2639

S. S. Fernando & Co.,
IMPORTERS AND EXPORTERS

123, Fifth Cross Street,
COLOMBO-11.

059
கிரு. 10

பீடி புகைப்போருக்கு ஒரு அரிய வாய்ப்பு

குணம், மணம், நிறைந்தது

ஸ்பெசல் யானை பீடி ஒன்றே

இலங்கையில் தரம் குறையாமல் தயாரிக்கப்படுவதும்
தனக்கென ஒரு தனியிடத்தை வகுத்துக்கொண்டதும்

ஸ்பெசல் யானை பீடி ஒன்றே

உள்நாட்டுக் கைத்தொழிலுக்கு ஊக்கமும்
ஆதரவும் அளியுங்கள்.

தயாரிப்பாளரும் வினியோகஸ்தர்களும்

யானை பீடி கம்பெனி

62, மெசஞ்சர் வீதி,
கொழும்பு-12.

தொலை பேசி: 7651

இருஞ்சு அச்சகூம்

- ◇ நேர்த்தியான வண்ணப்பட அச்சு வேலைகளுக்கு
- ◇ எழில்மிக்க நாட்குறிப்புப் புத்தகங்கள் - கலன்டர்களுக்கு
- ◇ உறுதியான உயர்ந்த ரக வியாபாரக் கணக்குப் புத்தக வகைகளுக்கு
- ◇ ஆங்கிலம் - தமிழ் - சிங்களம் ஆகிய மூர்மொழிகளில் அழகான கிழமை, மாத வெளியீடுகளுக்கு
- ◇ பட்டுத்திரை அச்சு வேலைகளில் உருவாக்கக் கூடிய - எல்லாவிதமான வியாபார விளம்பரங்கள், பெட்டிகள், காட்சி அட்டைகள் ஆகியவற்றிற்கு உடனே தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

98, விவேகானந்த மேடு,
கொழும்பு-13.

தொலைபேசி எண்: 2221.

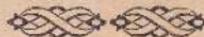
with the best compliments from

K. ARUMUGAM

GENERAL MERCHANT &
COMMISSION AGENT.

177, 5th Cross Street,
COLOMBO-II.

E. SITTAMPALAM & CO.,
GENERAL MERCHANTS &
COMMISSION AGENTS

RICE PADDY AND ALL CEYLON PRODUCES

25. OLD MOOR ST.. COLOMBO-11
GRAMS: POCKISAM PHONE: 7713

ALLIED CONCERN WITH
MAHALUXSUMI STORES
2. KACHCHERI ROAD,
COLOMBO.

Telegrams: 'KATPAGAM'

Telephone: 6074

K. SELVADURAI & CO.,

**IMPORTERS EXPORTERS & GENERAL
MERCHANTS**

**67, 5th CROSS STREET,
COLOMBO.**

கிழ் வீட்டு பவான்

உரிமையாளர்: சி. ந முத்துதம்பி

போன்: 390 தந்தி: சன்கோ
 35. கெ. கே. எஸ். டேட், யாழ்ப்பாணம்.

பலவிதமான சாப்புச் சாமாண்களும் பலவித சிற்றுண்டி வகைகளும்

ஈ தேனிர் **ஐ** காப்பி **ஐ** பக்ஸ்பாஸ்
ஈ சுத்த செவ்போசனம் **ஐ** சர்பத்
ஐ குளிர்ந்தபானங்கள்.

எந்நேரமும் கிடைக்கும்
விஷேச ஆடர்கள் குறித்த நேரத்தில் செய்து
கொடும்போம்.

USE LOTUS PRODUCTS

**Lotus Tale Powder
Lotus Baby Powder
Lotus Hair Cream
Etc.,**

USE LOTUS AND ENHANCE YOUR BEAUTY

SOLE DISTRIBUTOR:

COWRI TRADING CO.,

56 THIRD CROSS STREET
COLOMBO-11.

PHONE 4007

SELVAN
TRADING
COMPANY
GENERAL MERCHANT
&
COMMISSION AGENTS.

No. 8, KACHCHERI ROAD,
COLOMBO-11.

TRY ONCE
FOR ALL KINDS OF
TEXTILES
FANCY GOODS AND EXPERT
COMPLETE GENTS AND
LADIES TAILORING.

KANAPATHY'S
(MOSES BROTHERS)

135 GALLE ROAD
COLOMBO-4
PHONE 85100

— உ ரி மக் கு ரல் —

அகில இலங்கை இளைஞர் மன்ற வெளியீடு

ஆசிரியர்கள்:

ச. தெட்சணமுரத்தி

இ. அப்பாத்துரை

பொராதனை.

SRI KANAPATHY STORES

377-379. GALLE ROAD,
BAMBALAPITIYA, COLOMBO-4.

ஸ்ரீ கணபதி ஸ்டோர்ஸ்

277-279, காலி வீதி, பம்பலப்பிடிடி, கொழும்பு-4.

Thank you for your kind Visit

Dealers in:

All Means of Cattle Foods, Poultry Foods,
Bird, Seed & all kinds of Medicines & Oil.

Always in Stock

Products of:
Ceylon oil & fats Corporation

பசிக்கும் வேளையில்

நீங்கள் நினைக்கும் செலவுப் பொரு

யாழ்ப்பாண சென்றல் கபே

ஒருமுறை விறையம் செய்தால் மறுமுறை
வரத்துாண்டும்.

மிலிற்றுறி சைவச்சாப்பாடுகளுடும், பலகார வகைகளும்,
குளிர் பானங்களும், எந்நேரமும் கிடைக்கும்.

விலாசம்:

யாழ்ப்பாண சென்றல் கபே

14, மலியன் வீதி, கொழும்பு-11

கிளை;

யாழ்ப்பாண சைவ ஹோட்டல்

43, தஸ்கலை ஞேட, கொட்டுவால் கொட, மாத்தறை.

பொருளாடகம்

1. வன்னியசிங்கம் நினைவுக் கோர்வை
2. திரு. சா. ஜே. வே. செல்வநாயகம் [பா. உ.]
அவர்கள் வழங்கிய வாழ்த்துச்செய்தி
3. ஆசிரியர் கருத்து
4. தமிழ்பேசும் மக்களின் விடுதலைப் போராட்டமும்
உள்ளுராட்சி மன்றங்களும்
ச. செ. மகாதேவா [யாழ்நகர முதல்வர்]
5. தமிழ்பேசும் மக்களின் முன்னேற்றத்தில்
தொழிலாளர் இயக்கம் திரு. வே. தங்கவேலு
6. சில பண்மொழி நாடுகளில் சிறுபான்மையினர்
மொழி உரிமைகள், பேராசிரியர் கா. குலரத்தினம்
7. பல்லவர் காலப் பக்தி இயக்கமும் தமிழ்நாட்டின்
தேசிய மறுமலர்ச்சியும் க. மாசிலாமணி
பல்கலைக் கழக மாணவன் [பேராதனை]
8. வள்ளுவர் காட்டும் வாழ்க்கைத் தத்துவம்
கலாநிதி ஆ. வேலுப்பிள்ளை
பல்கலைக் கழகம், போராதனை
9. நாடுநலம் பெற மீன்பிடித் தொழிலில் வளர்ச்சி
வேண்டும் இ. அப்பாத்துரை
பல்கலைக் கழக மாணவன், பேராதனை
10. வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களில் பொருளாதார
வளர்ச்சிச் சாத்தியங்கள், பொ. சங்கரப்பிள்ளை
11. தொகை நூல்களின் அகத்தினை மரபு
ச. தனஞ்செபயராசசிங்கம், எம். விட்
பல்கலைக் கழகம், பேராதனை
12. தமிழரும் அவர் தம் தொன்மையும்
க. கிற்றம்பலம் விரிவுரையாளர்
பல்கலைக் கழகம், கொழும்பு

இம்மலர் எமது முதல் முயற்சியாக இருப்பதால் இதில் எதிர் பாராத விதமாக சில இடங்களில் அச்சுப்பிழைகள் ஏற்பட்டு விட்டன. எனவே பிழை திருத்தம் என்ற பகுதியில் பிழைகளைத் திருத்தியுள்ளோம்.

பிழை திருத்தம்

தமிழ்பேசும் மக்களின் விடுதலைப் போராட்டமும்
உண்ணுராட்சி மன்றங்களும்

பிழை	திருத்தம்
விளை	விலை
நடைபெற	நடைபெற வேண்டு
மென்பதுடன்	மென்பதுடன்
வினங்கங்கூய்	விளங்கக்கூடியவர்களும்
வர்களும்	வர்களும்
மன்கவ்வ	மன்கவ் வ
தொலைத்துறந்து	தொழிலைத்துறந்து
ஆதயமடையும்	ஆதாயமடையும்
தேசாதி	தேசாதிபதி
படபகுதி	வடபகுதி

வன்னியின்கம்

உயர்வுக்கா

உயர்வுக்காக

தமிழ்பேசும் மக்களின் முன்னேற்றத்தில்
தொழிலாளர் இயக்கம்

பொளவையும்	பொளவையும்
முறியடிக்க	முறியடிக்க
தொழிலாறர்	தொழிலாளர்
954	1954
வடதிருவம்	வடதுருவம்
பாட்டாறி	பாட்டாளி

நாடுநெலம் பெற, மீன் பிடித்தொழிலில் வளர்ச்சி
வேண்டும்

மீன் பிடித்தொலில்	மீன் பிடித்தொழிலில்
இன்று வரை	இன்று வரை
எடுக்காதே	எடுக்காததே
அருவியாது	அருவியாறு

“இம்மலரில் பெறப்படும் வருங்கானம் யாவும் தமிழ்ச் சமூக,
பொருளாதார, கலாச்சார மறுமலர்ச்சிக்குப் பயன்படுத்துவதே
எமது இலட்சியம்.

தமிழ் பேசும் இனத்தின் உயர்வுக்கா
தன் உடல், பொருள், ஆவி அத்தனை
யையும் அர்ப்பணித்த கோப்பாய் தந்த
கோமான், எல்லாம் தமிழ் எனவாழ்ந்த
எந்தல் அண்ணல் வண்ணியசிங்கம் அவர்
களுக்கு இம்மலரைக் காணிக்கையாக்கு
கிரேம்.

—ஆசிரியர்

சா. ஜே. வே. செல்வநாயகம் பா.உ.,

16. அல்பிரெட் துவுஸ் தோட்டம்,
கொழும்பு-3.

1965 செப்டம்பர். 14.

திரு. வன்னியசிங்கம் நினைவு விழாவையொட்டி ஒரு மலரை வெளியிடவிருக்கும் அகில இலங்கை தமிழ் இளைஞர் மன்றம் என்னிடம் இருந்து ஒர் ஆசிச்செய்தியை அனும்பும்படி கேட்டுள்ளது. அப்படியோர் செய்தியை அனுப்புவதில் நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

வன்னியசிங்கத்தை நான் அதிக காலமாக அறிந்திருந்தேன். அவர் எனக்கு ஒரு பெரிய நண்பன். உண்மையாக தமிழ் இனத்துக்கு சேவை செய்தவர். அவர் தமிழை நன்றாய்க் கற்று பகிரங்கக் கூட்டங்களில் பேசும் போது அத் தமிழறிவைத் துவங்கச் செய்தவர். ஆங்கிலம் மாசறக் கற்றவர். இலண்டன் பி.ஏ. பட்டதாரி.

எமது கட்சி அவருக்குப் பெரும் கடமைப்பட்டுள்ளது. அவர் இல்லாமல் எமது கட்சி இவ்வளவாக வளர்ந்திருக்கமாட்டாதென்று சொன்னால் பிழையாகாது

அவர் அதிகம் ரூபக சக்தியுள்ளவர் தொகுதி நிர்ணயக் கைபைக்கு முன் கொடுத்த சாட்சியில் வடக்கிழக்கு மகாணங்களிலுள்ள ஒவ்வொரு கிராமங்களும் அவற்றின் எல்லைகளும் வாய்ப்பாடமாகச் சொன்னார். பொதுவிலே வட, கிழக்கு மாகாணங்களைப்பற்றி அவர் சமர்ப்பித்த திட்டத்தைத்தான் அந்தச்சபை ஏற்றுக்கொண்டது.

திரு. வன்னியசிங்கம் செய்த ஆகப்பெரிய தொண்டு சிறுபான்மைத் தமிழரை சாதிக்கட்டுப்பாட்டிலிருந்து நீக்குவதற்குச் செய்த முயற்சியாகும்.

ஆசிரியர் கருத்து:

நாடும் நாழும்

எமது சமவழநாடு ஆங்கில ஆதிக்கத்தினின்றும் விடுதலை பெற்றபோது இந்த நாட்டைத் தாயகமாகக் கொண்ட எல்லா இனமக்களுக்கும் ஒருவித வேறுபாடுமின்றிச் சமவரிமைகள் கிடைக்குமென்றே நாட்டுமக்களிற் பெரும்பாலோர் கருதினர். இந்த நாட்டில் வாழும் இருபெரு இனங்களும் தங்கள் தனித் தன்மையை பேணி சௌகோதரர்களாக வாழ்ந்து நாட்டு முன்னேற றத்திற்குழப்பதற்கும் ஏற்ற குழநிலை ஆங்கிலேயர் நாட்டை விட்டங்கள்ற காலத்திற் காணப்பட்டது. ஏனினும் சில அரசிபலவ தானிகள் அரசிலமைப்பிற் போதிய காப்பீடு வளிமையால் பெரும்பால் மையினத்தின் ஆதரவுடன் அரசாங்கம் ஏணைய இனத் தவர்களைப் புறக்கணித்து ஆட்சி நடாத்தக் கூடுமென்றும் கருதினர். அன்று தமிழ்பேசும் மக்களின் ஆதரவைப் பெற்றிருந்த அரசியற்கட்சி பெரும்பால்மையினருக்கும் சிறுபான்மையினருக்கும் சமபல பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கவேண்டும் எனவாதிட்டது: இக்கோரிக்கை எக்கண்கொண்டு நோக்கினும் நீதியற்றதாகவும் ஜனநாயக முறைக்கு முரண்பட்டதாகவுமே காணப்படும். அதை அன்றைய ஆட்சியாளர் நிராகரித்ததில் வியப்பொன்று மில்லை. அதற்குப் பதிலாக நியாயமானவையும் போதிய பாதுகாப்பளிக்கக்கூடியவையுமான் அரசிபற் காப்பீடுகளைச் சிறுபான்மையினருக்குப் பெற்றிருக்கக்கூடிய நிலை காணப்பட்டும் அவற்றைப் பெற்றுக்கொள்ளாததை மறுக்கமுடியாததும் மறைக்கமுடியாததுமான் பெருந்தவருகும். இதற்கு அன்று தலைவர் ளாக இருந்ததென்றுதான் கூறவேண்டும். சோல்பரி அரசியலமைப்புத் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது என்ற கொள்கை யுடன் தேர்தலில் வெற்றிபெற்ற அபேப்ட்சர்கள் தமது கொள்கையைப் புறக்கணித்து அன்றைய அரசாங்கத்துடன் ஒத்துழைப்பதன் மூலந்தான் சிறுபான்மை மக்களுக்கு வீமோசனம் கிடைக்குமெனக் கூறி அரசாங்கத்திற்கு ஆதரவளித்து வந்த காலத்தில் ஆட்சியாளர் வஞ்சகமான முறையிற் சிறுபான்மை மக்களை பழிப்படியாக அழிக்கக்கூடிய சதித்திட்டங்களில் ஈடுபட்டார்கள். மலைநாட்டுத் தோட்டங்களிலுள்ள, இந்நாட்டில் வருமானத்திலருப்புவிதத்தினைத் தமிழ்பேசும் தொழிலாளர்களின் குடியிருமையும் அளிக்கின்ற தமிழ்பேசும் தொழிலாளர்களின் குடியிருமையும் வாசிக்குரிமையும் பறிக்கப்பட்டன. இவ்வின ஒதுக்கல் நடவடிக்கை வேறெந்த ஜனநாயக ஆட்சிமுறை நடைபெறும் நாட்டிலும் மேற்கொள்ளப்படாதது ஒன்றாகும்.

இச்சூழ்நிலையில், தமிழ்பேசும் மக்கள் வழியற்று ஏங்கி நிற்கும் காலத்தில் காங்கேசன்துறை பிரதிநிதி அரசியலமைப்பு மாற்றப்பட்டு கூட்டாட்சி முறை இலங்கையில் அமைக்கப்பட்டால் மட்டுமே தமிழ்பேசும் மக்கள் ஒரு தனியினமாக நிலைபெற்று சுதந்திரமாகவும் பெரும்பான்மையின்தலவருடன் சம்பாகவும் வாழ்வாம் என்று கூறினார். திரு. செல்வநாயகம் எந்நோக்கத்திற்காக 1947ல் மிகப்பெரும்பான்மையான வாக்குக்களாற் தெரிவிசெய்யுப்பட்டாரோ அதை நோக்கத்திற்காகவே தொடர்ந்தும் போராடவேண்டுமென்று கூறியதுடன் ஏற்ற பரிகாரம் எவ்வாறு அமையவேண்டும் என்றங் கூறினார். அத்துடன் நாட்டின் ஒர்றுமையைப் பாதுகாத்தற் பொருட்டே கூட்டாட்சி ஏற்படவேண்டும் என்று உற்புறுத்தி வந்தார். [வெல்ஜியம் தனிந்த உலகிலுள்ள, எல்லாப் பல்வேறுங்கள் வாழுகின்ற நாடுகளிலும் வேறுபட்ட அளவுகளில் பிரதேச அடிப்படையில் சிறபான்மையை மக்களுக்கு கயாட்சியுரிமை வழங்கப்பட்டிருத்தல் அனைவரும் கவனத்திற்கொள்ள வேண்டிய ஒன்றாகும்.] கூட்டாட்சிஏற்படுகின்ற நாடுகள் சிலவற்றுள் இனப்பூசுல்கள் இடையிடையிற் தோன்றினும் சட்டப்பூசுல்வமாக எல்லா இனத்தவர்களுக்கும் சம்பாத்திரம் கூடிக்கப்பட்டிருப்பதும் சிறபான்மையினத்துவரின் பண்பாடு, தனித்தன்மை என்பன பேணப்பட்டு வருதலும் உலக வரலாறு கூறும் உண்மையாகும். இந்த நாட்டையாண்ட அந்நியராள போத்துக்கேயரும், ஒல்லாந்தரும் தமிழ்பேசும் மக்கள் வாழும் இடங்களில் சமூக பொருளாதார, பண்பாடு நிலைகள் இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளிலுள்ள நிலைகளில் இருந்தும் வேறுபட்டிருந்தால், ஒர் தனியான நிர்வாகப் பிரிவினை ஏற்படுத்தியிருந்தார். எனவே கூட்டாட்சிக் கோரிக்கை நாட்டின் வரலாற்றின் போக்கிற்கிணங்கியதாகவும் அமைகின்றது:

இலங்கைத் தமிழரக்கட்சி தோன்றியமை சமூம்வாழ் தமிழ்மக்களுடைய வரலாற்றிலும் இந்நாட்டு வரலாற்றிலும் ஒர்திருப்பமாக அமைந்ததென்று கொள்ளுங்கள் சாலப்பொருந்தும், சமூத்தமிழக வேந்தனான சங்கிலி மன்னன் நாட்டைக் காப்பதற்காகப் போத்துக்கீசரை எதிர்த்து மடிந்த நாள் தொடக்கம் இன்று வரையுள்ள நான்கு நூற்றுண்டுக்கண் கொண்ட காலத்தில் முன் வரு பொழுதும் ஏற்பட்டிராத ஒர்றுமையும், விடுதலை வேட்டகையும், சிறிப்புணர்ச்சியும் வடகீழ் மாகாணங்களிலேற்பட்டத் தென்பது உண்மையே. 1956ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1965 ஆண்டு மாரிச் மாதம் வரையுள்ள காலத்தில் ஆட்சிபுரிந்த அரசாங்கம் தமிழ்பேசும் மக்களைப் பொறுத்தமட்டில், ஒரு அரசாங்கம் என்னென்னவற்றையெல்லாம் சம்யக்கூடாதோ அவற்றையெல்லாஞ் செய்துவந்தது. செந்தமிழின் வல்லசேக்கியார் அரசைப்பற்றிக் கூறுகையில் “மாநிலங்காவலனுவைன் மன்னு யிர்க்குங்காலை தான்தனுக் கிடையூறு தன்னும் தன்பரிசனத்தால் ஜனமிகுப்பக்கத்திற்தால் மன்னுயிர்கள் தம் மால் ஆனபய

மைந்துங் காப்பன்லலனே” என்றார் ஆட்சிவண்ணல் அடக்கு முறையும் அபகிரிப்புந்தானென்று கருதுமளவிற்கு அனுபவம் பெற்ற எமது மக்களுக்கு சேக்கிளாரின் கூற்றை நோக்குகையில் அளப்பருந்துயர்தானேன்றபடும்.

1956ம் ஆண்டில் பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட தனிச்சிங்கள் மசோதா பெரும்பான்மை மக்களாற் தெரிவு செய்யப்பட்ட அரசாங்கம், தமிழ்பேசும் மக்கள் மீது புகுந்துவரும் சர்வாதிகாரத்தின் பிரதிபலிப்பாகவும், தமிழ்பேசும் மக்களின் தனித்தன்மையை அழிப்பதற்கென மேற்கொள்ளப்பட்ட சட்டமாகவும் அமைந்தது இச்சட்டம் தமிழ்பேசும் மக்களிடையில் முன்னெருபொழுதும் ஏற்படாத அளவில், மத, பிரதேச வேறு பாடுகளை மறந்து ஒன்றுபட்டுப் போராட்டம் செய்தது. சிங்கள மக்களைப் பொறுத்தமட்டில் இந்நாட்டில் எங்கு அவர்கள் வாழ்ந்தாலும் சிங்களத்தி அவர்கள் ஆழப்படவேண்டுமென்பதை நாங்கள் எதிர்க்கவுமில்லை, அதை வரவேற்கவுந்தான் வேண்டும்: அதேபோல தமிழ்பேசும் மக்களும் எங்கு வாழ்ந்தாலும் நாமது தாய்மொழியான தமிழிலேயே ஆழப்படவேண்டும். (1956ம் ஆண்டும் அதன்பின்பும் நடைபெற்ற எல்லாத் தேர்தல்களிலும் வடக்கிழ் மாகாணங்களில் கூட்டாட்சிக் கோரிக்கைகளும் மொழியைப் பொறுத்த மட்டில் சமஅந்தஸ்துக் கோரிக்கைக்குமே மிகப் பெரும்பான்மையான மக்களின் ஆதரவு கிடைத்தது.)

சென்ற பத்துஆண்டுகளாகத் தமிழ்பேசும் மக்கள் நடாத்திய உரிமைப்போராட்டங்கள் மொழியுமிமையும் பிரதேச சுபாட்சியும் பெறுப்பவரைக்கும் வடக்கிழ் மாகாணங்களில் வாழும் மக்கள் ஶாடார்ந்து போராடுவாரென்பதை நன்கு உணர்த்தியுள்ளன. இவ்விரு உரிமைகளையும் பெறுவதற்கு நீண்டகாலப் போராட்டங்களை நடாத்த வேண்டும் என்பதையும் அண்மைக்கால அனுபவங்கள் உணர்த்துகின்றன. தமிழ்பேசும் மக்கள் மீது சிங்கள மொழியை வலோற்காரமாக அரசாங்கம் தீணிக்க முற்பட்டதன் விளைவாக தமிழ்பேசும் மக்களிடையே கொள்கையடிப்படையில் ஒற்றுமை வலுப்பெற்றதுடன் மனப்பாங்கிலும் ஓர் பெரு மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. பாராளுமன்ற உறுப்புரிமை புகழுக்கும் அதிகாரத்திற்கும் இருப்பிடம் என்ற எண்ணம் மருஷ பாராளுமன்றம் தியாகத்திற்கும், சேவைக்கும் நிலைக்களாகும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. ஒருசில சலுகைகளைப் பெற்றுக்கொடுப்போம் என்று கூறுபவர்களை மக்கள் புறக்கவித்து உரிமைகளுக்கே ஆதரவளிக்க முற்பட்டுள்ளார். 1956ம் ஆண்டின் பின் வடக்கிழ் மாகாணங்களிலிருந்து தெரிவு செய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகளின் நடவடிக்கை இம்மாற்றத்தைப் பிரதிபதிப்பனவாக அமைந்துள்ளன.

"முனினாரு கட்டத்திற் தமிழினத்தின் பிரதிநிதிகளி தங்கள் தொகுதிகளிலுள்ள வாக்காளர்களுக்கு சில சலுகைகளைப் பெற்றுக்கொடுக்கும் நோக்கத்துடன் அரசாங்கத்துடன், அதிகாரம் பெற்றவர்களுடன் ஒத்துழைத்தார்கள். ஆனால் இன்று தமிழ்பேசும் மக்கள் வாழுமிடங்களிலுள்ள தொகுதிகள் ஒவ்வொன்றிலும் சில தபாற் கந்தோர்களையோ மததுகளையோ அமைப்பதற்கு அரசாங்கத்துடன் ஒத்துழைப்பதற்கன்றி, தமிழ்பேசும் மக்களின் அடிப்படையினமைகளுக்கும் சமவரிமைகளுக்கும் போராடுவதற்கே மக்கள் பிரதிநிதிகளைக் கெரிவு செய்துள்ளார்". (பாராளுமன்றப் பதிவேடு 24-பக்கம் 1306 பார்க்கவும்). என வட்டுக்கோட்டைப் பிரதிநிதி 1954ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 1ம் நாளிற் பாராளுமன்றத்திற் கூறியமை தமிழ்பேசும் மக்களிடையே ஏற்பட்டுள்ள விழிப்புணர்ச்சியையும், தேசிய மறுமலர்ச்சியையும் நாட்டிற்கு உணர்த்துவதாக அமைந்தது.

பத்துவருடங்களாகத் தமிழ்பேசும் மக்கள் நடாத்திய போராட்டங்களினால் வெற்றி சிடைத்ததா என்ற கேள்வி எழுவது இயல்பானதே. மொழியினமையும் பிரதேசச்யாட்சியும் இன்னும் கிடைத்தாகவில்லை என்பதுவும் உண்மையே. அத்துடன் மொழிப்பிரச்சனையும் இன்னும் தீர்க்கப்படவில்லை என்பதையும் எவ்வும் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும். நியாயமான தமிழ்மொழி உபயோகச் சட்டமும், விசேட தமிழ்மொழிச் சட்டமும் தழும் மக்கள் ஒருமித்து நடாத்திய போராட்டங்களின் விளைவாகவே பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டன. இவை தமிழ்பேசும் மக்களைத் திருப்பிப்படுத்தக் கூடியவாக அமையவில்லை. இச்சட்டங்கள் இன்னும் நடைமுறையாக்கப் படவுமில்லை. சுதந்திரகட்சியரசாங்கம் தனது இறுதிக் கட்டத்தில் இவற்றைப் புறக்கணித்து தனிச்சிங்களச் சட்டத்தை நிறைவேற்ற முனைந்தது. எனினும் வடக்கீம் மாகாணங்களின் நிர்வாகத்திலோ, கல்வி நிலையங்களிலோ அவ்வரசாங்கம் தனது மொழிக் கொள்கையைத் தினித்துக்கொள்ளவில்லை. எனவே மேலெழுந்த வாரியாக நோக்கும்பொழுது தமிழ்பேசும் மக்களின் உரிமைகள் அடையப்படவில்லை எனினும் நடாத்திய போராட்டங்களின் விளைவாகவே (குறிப்பாகப் பாராளுமன்றத்திற்கு வெளியில்) அரசாங்கத்தின் திட்டங்கள் நடைக்கப்பட்டுள்ளன. பண்டாரநாயக்க சென்வநாயகம் ஒப்பந்தத்தில் வடக்கீழ் மாகாணங்களைத் தமிழ்ப் பிரதேசங்களென்ற திரு. பண்டாரநாயக்கா ஒப்புக்கொண்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்க தொண்டுதும். வகுப்புவாத அடிப்படையில் அமைந்து தமிழ்பேசும் மக்களின் உரிமைகளை அளிப்பதைத் தீவிரமாக எதிர்த்த அரசாங்கங்கள் தமிழ்பேசும் மக்களினதும், தமிழ்ப் பிரதிநிதிகளினதும் ஒத்துழைப்பைப் பெறுதமையினால் நிலையாக அமைய முடியவில்லை. தமிழ்பேசும் மக்கள் ஒற்றுமையுடனும், பாராளுமன்றத்திலும்

ஞறிப்பால் பாரானுமனிறத்திற்கு வெளியிலும் தொடர்ந்து போராட்டினால் மட்டுமே படிப்படியாகவேனும் தங்கள் உரிகைகளைப் பெறலாம் என்பதைக் கடந்தால் அனுபவம் உணர்த்துகின்றது.

கருங்கக்கறின் தமிழ்பேசும் மக்கள் சென்ற பத்துவருடங்களாக நடத்திய போராட்டத்தின் விளைவாக ஏற்பட்ட ஒர் அரசியற் குழ்நிலையிலேயே தேசிய அரசாங்கம் அமைக்கப்பட்டது. சிங்கள மக்களைப் பொறுத்தமட்டில் அவர்களின் தாய்மொழி ஆட்சிமொழியாக்கப் பட்டுவிட்டது. அதே போல 1956ம் ஆண்டு தொடக்கம் எந்நோக்கங்களுக்காகப் போராடி வந்தார்களோ அந்நோக்கங்களை ஓரளவிலேயாயினும் நிறைவேற்றிறுதல் தேசிய அரசாங்கத்தின் பொறுப்பாகும்.

மொழியினமையைப் பொறுத்த மட்டில் வடகீழ் மாண்ணங்களிற் தமிழே ஆட்சிமொழியாக்கப்படல் வேண்டும். ஏனைய மாகாணங்களில் வாழும் தமிழ்பேசும் மக்கள் தாய்மொழியிலேயே எந்த அரசாங்க அலுவலகத்துடனும் தொடர்பு கொள்ள வும் பதில் பெறவும் சட்டபூர்வமாக உரிமையளிக்கப்படல் வேண்டும். தமிழ்பேசும் மாணவர்கள் பல்கலைக் கழகப் பட்டதாரி வகுப்புவரை தாய்மொழியிற் கல்வி கற்ற என்றென்றாலும் உரிமை பெற்றிருக்க வேண்டும். அரசாங்க அலுவலகங்களிற்கு பணியாட்களோத் தெரிவு செய்வதற்கான தேர்தல்கள் தமிழிலும் நடாத்தப்படல் வேண்டும். தமிழ் மக்களின் போதனை மொழியாகவும் ஆட்சி மொழியாகவும் தாய்மொழி அமையாவிடில் தமிழ் விளைவில் வழக்கற்ற இனமாற்ற மேற்படுவது இயல்லே. நீர்கொழும்பு, சிலாபம் போன்ற இடங்களிலும், கொழும்பின் சில பகுதிகளிலும் ஏற்பட்டுள்ள இனமாற்றம் யாவரும் அறிந்ததே: யாழிப்பாணத்திலிருந்து சென்ற நூற்றுண்டின் இறுதியிற் சென்ற சிங்கள மக்களின் மத்தியில் வாழ்ந்த பல குடும்பங்கள் தாய்மொழியை மூற்றுக் கருத்துள்ளன. ஆங்கிலம் ஆட்சி மொழியாகவும் போதனை மொழியாகவும் இருந்ததால் குழ்ரிவீக்கேற்ப வீட்டு மொழியாகும் விட்டது. அயலவர்களின் மொழியாகச் சிங்களத்தையும் பின்னைகள் அறிந்திருக்கின்றில் முதலதையரின் தாய்மொழியை மறந்துவிட்டன. இந்த தீவிர பரந்த அடிப்படையில் ஏற்படுமாயின் எமது சமூகம் மது வாதது தின்னாம்.

தமிழ்மொழிக்குச் சம அந்தஸ்துத்தான் ஏற்படினும் சென்ற காலத்திற்போன்று தமிழ் மக்களிற்கு வெளி வசதி கிடைக்க மாட்டாது. சிங்களமே சிங்கள மக்களின் ஆட்சி மொழியாக அமையவேண்டும். அத்துடன் சிங்கள மக்கள் மத்தியிலுள்ள

நிர்வாக நிலையங்களிற் பெருமளவில் எதிர்பார்ப்பது தவறாகும். பெருந்தொகையில் நிர்வாகத்தின் பல திணைக்கழகங்களிலும் தமிழ்பேசும் இன்றத்தினர் தொழில் புரிந்துமை மொழிப் பிரச்சனைக்கு நேரடியான காரணமாக அமைந்த தெண்பதை எல் வோரும் ஒப்புக்கொள்ளுதல் வேண்டுமோ.

இன்றள்ள குழ்நிலையிற் படிக்கும் எல்லாத் தமிழ் இளைஞர் ஞாக்கும் அரசாங்க அலுவலகங்களில் தொழில் வசதி கிடைக்குமென்ற எதிர்பார்ப்பது கண்முடித்தனமாகும். தமிழ் தமிழ்மக்களின் ஆட்சி மொழியானால் மட்டுமே குறிப்பிடத்தக்க தொகையினருக்கு அரசாங்க அலுவலகங்களிற் தொழில் வசதி கிடைக்கு. வருங்காலத்தில் மிகச் திசீரமான பொருளாதார நெருக்கடி வடக்கீம் மாகாணங்களிலேற்படும். தமிழ் பிரதேசங்களில் விவசாயம், கைத்தொழில் ஆகிய துறைகளை வளர்த்து உற்பத்தி செய்தால் மட்டுமே பொருளாதார வளத்தை யேற்படுத்தலாம். பொருளாதாரத் திட்டங்களை மேற்கொள்வதற்கும் தொழில் வளத்தையும், தொழில் வசதியையும் பெருக்குவதற்கும் அதிகாரம் கொண்ட பிரதேச சபைகள் அமைப்பது இன்றியமையாததானார். காணி, காணி அபிவிருத்தி, குடியேற்றம், சிறு கைத்தொழில், கல்வி, போன்ற துறைகளில் பிரதேச சபைகளுக்கு அதிகாரமளிக்கப் படவேண்டும். மொழி உரிமையையும் பிரதேச சபைகள் மூலமே இலகுவிற் பெற்றுமுடியும். எனவே பிரதேச சபைகளை அமைக்கும் முயற்சியை எதிர்ப்பதுதற்கொண்டு ஒப்பாகும். எனவே பிரதேச சபைகளை அமைக்குமாறும் அவற்றின் மூலம் மொழிம் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காணும் மாறும் தேசிய அரசாங்கத்தை தமிழ்பேசும் மக்களின் பிரதிநிதிகள் அளைவரும் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும். பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களை தயங்கினாற் பொதுமக்களும் குறிப்பாக இளைஞர்களும் அவற்றினை வற்புறுத்துதல் வேண்டும்.

செய்வதக்க அல்ல செயக்கெடும் செய்தக்க செய்யாமை யானுங் கெடும்.

தமிழ்ப் பேசும் மக்களின் விடுதலைப் போராட்டமும் உள்ளுராட்சி மன்றங்களும்.

பிரித்தானியர் இந் நாட்டிற்கு வழங்கிய கதந்திரத்தை நாட்டு மக்கள் யாவருக்கும் வழங்கப்பட்ட கதந்திரமாக கொள்ள முடியாது நாட்டின் அரசியல் அதிகாரங்கள் யாவும், / சோலிபரி அரசு மைப்புத் திட்டத்தின் கீழ் மத்திய அரசாங்கத்திடம் திரட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. / அரசியல் அதிகாரங்கள் போதியளவு பகிர்ந்து கொடுக்கப்பட்டிருக்குமானால், சிங்களவர்-தமிழர் என்ற இனப்பிரச்சினை இந்த நாட்டில் தலையெடுத்திருக்க மாட்டாது.)

(பல்வேறு சமயங்களைத் தழுவிய மொழி, கலாச்சாரத்தால் மாறுபட்ட மக்கள் தம் தனித் தன்மையைப் பேணிக் காத்துக் கொள்ளவும், தமது சொந்தக் கலை கலாச்சாரத்துடன். சொந்த மொழியை வளர்க்கவும் பரிபூரண கதந்திரம் வழங்கப்பட்டிருக்குமானால், பல்வேறு மலர்ச் செடிகளைக் கொண்ட ஒரு பூந்தோட்டமாக நம் நாடு மாறியிருக்கும் தனி மரம் தோப்பாகாது; அதே போல் எவ்வளவு தான் அழுகடைந்தாலும் ரேசாச் செடிகளை மட்டும் கொண்ட ஒரு பாத்தி பூந்தோட்டமாகிவிடாது. / இந்த நாட்டிற்கு ஏற்றதான் ஒரு சமஸ்தி அரசுமைப்புத் திட்டம் வழங்கப்பட்டிருக்குமேயானால் விழக் கில் ஒர் கவிஞர்லாந்தென இலங்கை விளங்கி பல துறைகளிலும் ஏணேயோர்க்கு முன்மாதிரியாகத் திகழ்ந்திருக்கும். அத்துடன் இன்மத பூசல்களும், வருப்புக் கலவரங்களும் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்க மாட்டா.)

பாளையில் இருந்தால் தான் அகப்பையில் வருமென் பார்கள்; வெள்ளைக் காரரை குறைக்க முடியாது. தம் நாட்டிலேயே அவர்கள் “கவில்” மக்கள் போல் ஜனநாயகவாதிகளாக நடந்தி கொண்டிருக்காதபோது அவர்களிடம் நாம் அதிகநம்பிக்கைவெத்திருந்தது எம் தவறுதான். உலகிற்கு ஜனநாயக கதந்திரத்தை காப்பாற்றித் தருவதற்காக, இரண்டாவது உலக யுத்தத்தின் போது தன்னையே அழித்துக்கொள்ளுவளவிற்குத் தியாகம் பல புரியருன் வந்த பெரிய பிரித்தானியா, தனது சிறுபான்மை மக்களான உவேல்ளி, ஸ்கொத்லாந்து மக்களுக்கு ஜனநாயக தர்மப்படி பிரதேச சுயாட்சியை வழங்கியுள்ளதாவென்று இல்லையென்ற தான். கூற வேண்டும். ஆயினும் உவேல்லி மக்கள் இன்னமும் சோர்வடையாதவர்களாக தம் மொழி

யுரிமைக்குப் பாடுபட்டு வருகிறார்கள் என்பதை சில காலத்திற்கு முன்பு சவாமி தனிநாயக அடிகளார் தமிழ்ப்பேசும் மக்கள் அறிந்து கொள்ளும் வண்ணம் வெளிப்படுத்தினார்.

அரசியல் அதிகாரங்கள் யாவும் மத்திய அரசாங்கத்திடம் குவிந்து கிடக்கும் வரை இந் நாட்டில் தமிழ்ப்பேசும் மக்களுக்கு வீமோசனம் இல்லை யென்பதை நன்கு உணர்ந்த காஞ்சித்தால் தமிழ்ப்பேசும் மக்களின் வீடுதலை இயக்கமான தமிழரசு இயக்கம் இந் நாட்டில் ஒரு சமஸ்தி அரசமைப்புத் திட்டத்தை ஏற்படுத்துவதற்காகப்பாடுபட்டு வருகிறது. நாம் விரும்பும் ஆட்சி முறையை ஒரு தடவையில் நாம் அடைந்து விட முடியாது. பல வழிகளிலும் நாம் அதற்காக உழைக்க வேண்டும் இங்கு உள்ளுராட்சி மன்றங்கள் அதிகம் சாதிக்க முடியும். கொந்தரூத்துக்காரரும், பண்மோசி செய்யக்கூடிய அயோக்கியருக்கும் தான் உள்ளுராட்சி மன்றங்கள் ஏற்ற இடமென்ற ஓர் தவறான எண்ணம் இன்னும் நாட்டில் நிலவி வருகிறது இந்த எண்ணம் மாற வேண்டும் நல்லவர்கள். பண்மோசி செய்யாதவர்கள் பிறரை ஏ மாற ஒதுவர்கள், தம் சொந்த ஆசாபாதங்களுக்காக இன்ததை விளையேசுத் துணிய மாட்டாதவர்கள் உள்ளுராட்சி மன்றங்களில் இடம் பெறவேண்டும். அப்போது தான் உள்ளுராட்சி மன்றங்களால் நாட்டுக்கும், மக்களுக்கும், நன்மையேற்படும்

உள்ளுராட்சி மன்றங்களைப் பொறுத்தமட்டில் மக்கள் அபிப்பிராயத்தைக் கூறினேன். அரசாங்கத்தின் மன நிலையும் இதுவீடியத் தில் மெச்சக்கூடியதாக இருந்ததில்லை. உள்ளுராட்சி மன்றங்கள் தொழில்படுவதற்கு மத்திய அரசாங்கம் தான் பணத்தைக் கடனுக்கவோ, கொடையாகவோ உதவுகின்றது. உள்ளுராட்சி மன்றங்களின் மீது பொலீஸ் கடைமை புரிவனுடன் அம் மன்றங்களின் நிதி நிலை சீராகவுள்ளதா, மத்திய அரசுக்கு சேரவேண்டிய கடன் தவணைப் பணங்களை அவை ஒழுங்குக் கிராமமாகச் செலுத்தி வருகின்ற னவா என்பதைக் கவனித்து வந்திருக்கிறதே யோழிய சமூக, சுகாதார சேவைகளை, செளக்கரியங்களை வரியிறுப்பாளருக்கு அவையேற்படுத்திக் கொடுக்கின்றனவா வென்பதையிட்டு மத்திய அரசு அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளுவதே விடையாது. இந்த அனு ஏவாயுத காலத்திலும் கூட, மின்சார சேவைகளும், சூடு வினியோகத்திற்கான திட்டங்களும் இல்லாது உள்ளுராட்சி மன்றங்கள் இருப்பதற்கு அரசாங்கமே முழுப்பொறுப்பெயும் ஏற்கவேண்டும்

மாவட்ட சபைகள் ஏற்படவிருக்கும் இச்சந்தரப்பத்தில் உள்ளுராட்சி மன்றங்களின் பொறுப்பு அதிகரிக்கின்றது உள்ளுராட்சி மன்றங்களுக்கு கூடிய அதிகாரங்களும், கூடிய பொறுப்புக்களும் கிடைக்கவிருக்கிறது. தமிழ்ப்பேசும் மக்களின் இலட்சிய கணவான பிரதேச க்யாட்சி மலருவதற்கு மாவட்ட சபைகளும், உள்ளுராட்சி மன்றங்களும் வழி கோலயுள்ளன மாவட்டசபைகளுக்கு அடுத்த கட்டம் பிரதேச சபைகளாகவும். அவற்றை அடுத்து நாம் விரும்பும்

சமன்தி அரசுமைப்பும் ஏற்படக்கூடும். அதற்கு நாம் வழியைப் பெல் வைப்பன்னவேண்டும் உள்ளுராட்சி சிர்வாகம் சீராக நடைபெற மென்பதுடன், உள்ளுராட்சி மன்றங்கள் நாட்டின் பொருளாதார விருத்திக்கும் உதவுவேண்டும். உள்ளுராட்சி மன்றங்களையும், மாவட்டசபைகளையும் நாம் தகுந்தபடி உபயோகிக்கிறோமா வென்பதைப் பொறுத்துள்ளது தமிழ்ப்பேசும் மக்களின் இலட்சியக் கணவுகள் நிறைவேறுவது.

ஆகவே, அந்த இலட்சியத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்களையும், கய இச்சைக்கஞ்காக தம் பதவிகளைப் பயன்படுத்தி இனத்தையே விலைபேசு முற்படக்கூடியவர்களையும், தமிழ்ப்பேசும் மக்களின் விடுதலைப் பாதையில் தடைகளாகவும், முட்டுக்கட்டடைகளாகவும் வினங்கையவர்களும் உள்ளுராட்சி மன்றங்களிலும், பிரதேச சபைகளிலும் இடம்பெறுதவாறு விழிப்புடன் செயலாற்றவேண்டியது தமிழ்ப்பேசும் மக்கள் ஒவ்வொருவரதும் தலையாய் கடமையாகும்.

விரும்பத் தகாதவர்கள் உள்ளுராட்சி மன்றங்களில் புகுந்துவிட்டால், யாழிப்பான் மாநகரசபைக்கு நேரிட்டு அவையானங்கள் யாவும் அவற்றிற்கும் நேரிடலாம் 1961-ம் வருடம் தமிழ்ப்பேசும் மக்கள் விடுதலைப் போராட்டத்தில் சூதித்திருந்த வேளையில் யாழ் மாநகரசபையும் தன் பங்கைச் சிறப்பாகச் செலுத்த முன்வந்தது மாநகரமுதல்வர் தலைமையில் மாநகர அங்கத்தவர்கள் (மாஜ உறுப்பினரான திரு. தேவபாலன் உட்பட) யாவரும் மறியல் போராட்டத்தில் நேரடியாகவே கலந்து கொண்டனர் அத்துடன் பொது மக்கள் வெகுன்னெடுமுந்து மறியல் இயக்கத்தை வெளுஜன இயக்கமாக மாற்றியதால் தினமும் கச்சேரியடியில் இலட்சக்களைக்கான மக்கள் கூடத்தொடங்கினர் மக்களுக்கு, மின்சார வெளிச்ச வசதிகளையும், சுகாதார செளாக்கிய தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்ததில் சபைபல ஆயிரம் ரூபா பணத்தைச் செலவிட்டது மக்களுக்குக் குடிப்பதற்கு நீர் வினி யோகிக்கப்பட்டது, கொதிக்கும் தார் ரேட்டின் வெப்பத்தினிருந்து தொண்டர்களைப் பாதுகாப்பதற்காகவும், தெருப் புழுதியை அடக்க வதற்காகவும் மாநகரசபை லொறிகள் மூலம் நேரத்துக்கு நேரம் நீர் தெளிக்கப்பட்டது. சத்தியாக்கிரகத்தைப் பார்ப்பதற்காக நாட்டின் நாலா பகுதிகளிலும் இருந்து வந்து கச்சேரியடியை முற்றுக்கையிட்டு நிற்ற மக்களால் நாட்டில் தொற்று நோய் ஏற்பட்டு போராட்டமே முறியடிக்கப்படாதிருக்கும் பொருட்டு காவந்து நடவடிக்கையாகடி. டி. ரி தெளிக்கப்பட்டது. யாழ் மாநகரசபை மட்டும் தான் இப்படிச் செய்த தென்பதில்லை தமிழ்ப்பேசும் பகுதிகளின் முக்கிய மாநகரசபைகள், பட்டினசபைகள் யாவும் இதே போல் போராட்டத்திற்கு ஆனமட்டும் உதவின

நெருக்கடி காலச்சட்டம் 17-4-61 இல் அமுலுக்கு வந்ததும் அப்

போது மாநகர முதல்வராக விருந்த திரு. தா. ச துரைராஜா அவர்களும், மற்றுமோர் சபை அங்கத்தவரான திரு. ஜே எஸ் அழகையாவும் தடுப்புக் காவலில் வைக்கப்பட்டனர் இதே போன்ற பிறசபைகளின் தலைவர்களும், உறுப்பினர்களும் கொடுமைகளுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டனர்.

தமிழ்ப்பேசும் மக்களைக் காட்டிக் கொடுத்து ஐந்தாம் பட்ட வேலையை திறம்பட செய்து வந்த ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினரை உள்ளுராட்சி மன்றத் தேர்தலில் மன்கவல் வைத்ததற்காக உள்ளுராட்சி அரசியலில் இருந்து அவரை விரட்டியடிப்பதற்கும் பல தந்திரங்கள் ஈயாளப்பட்டிருக்கின்றன அத் தமிழ் ஆசிரியர் படிப்பித்து வந்த சாதாபாட்சாலை தான் இலங்கையிலேயே முதன் முதலில் அரசாங்கத்தால் பொறுப்பேற்கப்பட்ட பாடசாலையாகும். அவரை ஒர் அரசாங்க ஊழியராக்குவதன் மூலம். அரசியலில் இருந்து ஒரேயடியாக அவரை விரட்டி விடலாமென்று மனப்பால் குடித்தவர்கள் ஏமாறும்படியாக அத் தியாகி தம் தொலைத் துறந்து தொடர்ந்தும் அந்த உள்ளுராட்சி மன்றத்தின் உறுப்பினராக விளங்கி வருகிறார் சம்மந்தப்பட்ட ஆசிரியரை அரசியலில் இருந்து விரட்ட எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகள் பலன் தரத்தவறியமையால் குறிப் பிட்ட ஜந்தாம்பட்ட வீரரை திருப்திப்படுத்துவதற்காக அவர் மட்டிலுமே வெற்றி பெறக் கூடியதாக ஒர் சமாசீ ஆயிரம் வாக்காளரை மட்டும் கொண்ட வட்டாரத்தை சம்பந்தப்பட்ட நபருக்கு பரிசாகத் தந்தார். இவ்விதம் அரசாங்கத்திடம் தாம் மட்டும் ஆதயமடையும் பொருட்டு மாநகரபையையே கலைத்து விடவும் இவர் பல தடவைகள் முயன்றிருக்கிறார் சபைத் தலைவரும் சபை உறுப்பினர் ஒருவரும் தடுப்புக்காலில் வைக்கப்பட்டதை ஆட்கேழித்து சபை ஊழியர், ஒர் வேலை நிறுத்தத்தை நடத்த எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியைச் கட்டிக்காட்டி சபை நீரிவாகம் ஸ்தம்பித்து விட்டது சபை கலைக்கப்பட வேண்டுமென்று அமைச்சருக்கு தந்தி கொடுத்தார் ஆயினும். தடுப்புக் காவலில் வைக்கப்படாத ஏனைய சபை உறுப்பினர்கள் ஒற்றுமையாக விருந்து எடுத்த நடவடிக்கைகள் காரணமாக அசம்பாவித எதுவும் நேரிட்டுவிடவில்லை அதனால் மேற்படி உள்ளுராட்சி மன்றத்தின் மானம் காப்பாற்றப்பட்டது

அரசாங்கத்தின் தனிச்சிங்களத் தினிப்பை முறியடிப்பதற்காக யாழிப்பாண மாநகரசபை எல்லாம் தமிழ் இயக்கத்தில் தீவிரமாக இறங்கியது. இன்று சபையின் சகலகருமங்களும் தமிழில் நடந்து வருவதுடன் தமிழ் அறியாத ஒருவர் சபையில் கடமையாற்ற முடியாத நிலைகூட ஏற்பட்டுவிட்டது இவ்வகையில் யாழிமாநகர சபையை மூந்திக்கொண்டு இலங்கையில் முதன் முதலாக ஒர் கட்டிடவின் ணப்பத்தைப் பாவலினக்குக் கொண்டுவந்த பெருமையை முன்னுள்ளூர்காவற்றுறைப் பட்டினசபைத் தலைவர் திரு. இம்மானுவேல் சம்மதித்துக் கெரண்டார்

சிங்களம் தெரியாத காரணத்திற்காக உத்தியோகத்தர்களில் வேதன உயர்வை அரசாங்கம் நிறுத்தி வந்த காலத்தில், தமிழ் அறிவு இல்லாத ஒர் ஊழியரை ஒரு நாளைக்குத்தானும் எனது அஹ வலகத்தில், கடமைபுரிய அனுமதியேன் என்று கூறி, உள்ளுராட்சிச் சேவை அதிகாரசபையுடன் தாம் தனித்து நின்று நடத்தியபோராட்டத்தில் காங்கேசன்துறைப் பட்டினசபைத் தலைவர் திரு. திடலீசிங்கம் அடைந்த வெற்றி தமிழ்ப்பேசும் மக்களின் போராட்டவரலாற்றில் குறிப்பிடக்கூடிய சிக்ஞானியாகும் தம்மை ஒரு குடியேற்ற நாட்டுத் தேசாதிபதியாகக் கருதிக்கொண்டு தனியாட்சி நடத்த முற்பட்ட திருகோணமலை அரசாங்க அதிபர் ஒருவருடன் டாக்டர் சிவானந்தம் மல்லுக்கு நின்றதால் அப்போதைய உள்ளுராட்சி அமைச்சராக விடுந்த திரு ஜயகுரியாவினால் அவமானப்படுத்தப்பட்டார். திரும் லைத் தலைவருக்கு நேர்ந்த அவமானம் கண்டு தந்தை செல்வநாயகும் தமிழ்ப்பேசும் உள்ளுராட்சி மன்ற சமாச்சம் கண்டனம் தெரிவிக்க நேர்ந்தது.)

தமிழ்ப்பேசும் மக்களைத்தனிச் சிங்களத் தினிப்பிலிருந்து காப்பதற்காக டாக்டர் சிவானந்தம் அவர்களால் நிறுவப்பட்ட தமிழ்ப்பேசும் பகுதிகளின் உள்ளுராட்சி மன்றங்களின் சமாசம் தமிழ்ப்பேசும் மக்களின் போராட்டப்பாதையில் போடப்பட்ட தடைகளை அகற்றுவதில் பெரும் பங்கு ஏடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது

தமிழ்ப்பேசும் மக்களுக்கும் சிங்களம் பேசும் மக்கள் சார்பில் தேசிய அரசாங்கத்தின் ஏனைய கட்சிகளுக்கும் இடையில் ஏற்பட்டிருப்பதான் இடைக்கால ஏற்பாட்டின் பெறுபேறு மாவட்டசபைகள் ஏற்படவுள்ளன. உள்ளுராட்சி மன்றங்களுக்கும் கூடிய அதிகாரங்களும், அதற்கு ஏற்ப கூடிய பொறுப்புக்களும் வழங்கப்படவுள்ளது. தமிழ் மொழி வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களில் ஏத நிர்வாக மொழியாக விளங்கப் போகிற தென்று கெளரவு உள் ஞராட்சி அமைச்சர் ம. திருச்செல்வம் அவர்கள் கிழ்சி உறுதி கூறுகிறார்.

உள்ளுராட்சி மன்றங்கள் தனித்தனியாகவும், தமிழ்ப்பேசும் உள்ளுராட்சி மன்றங்களின் சமாசம், பட பகுதி கிராமச் சங்கத் தலைவர்கள் சமாசம், திருகோணமலை மாவட்ட கிராமச் சங்கத் தலைவர்மார் சமாசம் போன்ற சமாசங்கள் மூலம் கூட்டாகவும் திட்டமிட்டு அத்திட்டங்களின்படி தபதய பகுதிகளில் ஆக்கபூர்வமான அமைப்புத் திட்டங்களை மேற்கொள்ளவேண்டும் இந்தியாவின் விடுதலை இயக்கத்தில் முன்னணி வீரராக விளங்கிய நேருஜி இந்திய காங்கிரஸ் போராட்டத்தில் ஈடுபடாது ஒய்வு கொண்டிருந்த ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் சோர்வன்டையா திருப்பதற்காக தில்லி மாநகரசபையின் தலைவராக பதவியேற்று நகருக்குச் செய்த அபிவிருத்தி வேலைகளை நாமும் துணிந்து செய்யவேண்டும்.

வரியிறுப்பாளர்களுக்கு வேண்டிய சுல சௌகரியங்களையும் உடனுக்குடன் நிறைவேற்றித் தர உள்ளுராட்சி மன்றங்கள் கடமைப் பட்டுள்ளன ஆனால் பெரும் தொகைகளை கொடைகளாகவும், கடன் களாகவும் பெறுவதற்காக ஏசமானர்களை கொடைகளாகவும், கடன் ணத்துடன் நம்மவாகளைக் காட்டிக் கொடுக்கக் கூடாது. எமது உள்ளுராட்சி மன்றங்களின் தலைவர்கள் சிலர் தமிழ்ப்பேசும் மக்களின் விடுதலை உணர்ச்சியைப் பிரதிபலிக்கக் கூடிய பிரேரணைகளை நிகழ்ச்சி செய்தில் அனுமதிப்பதற்கே பயப்படுகிறார்கள். இந்திலை மாற்றே ண மும். அப்பேற்பட்ட பச்சோந்திகளுக்கு உள்ளுராட்சி மன்றங்களில் இடம் கொடுக்கக்கூடாது தமிழ்ப்பேசும் மக்களின் படை விடுகளாக விளங்கவேண்டும்.

சமீப காலம் வரை இந்தியத் துணைக்கண்டத்துடன் சேராது பிரஞ்சுக் காலனியாக வினங்கிய புதுச்சேரி, பாண்டிச்சேரி போன்ற பகுதிகளின் விடுதலைக்கான இயக்கத்தை வெற்றிரமாகவுட, எவ்வதாகவும் நடத்தித் தந்தவை உள்ளுராட்சி மன்றங்கள் தாரம். உள்ளுராட்சி மன்றங்கள் யாவும் ஏகோபித்த குரலில், கதந்திரப் பிரகடனங்களைச் செய்தும், பொதுசன வாக்கெடுப்பு நடைபெறும் வரை துணைக் கண்டத்துடன் இனைவதற்குக் காத்திருக்கத் தேவையில்லை யென்றும் ஜனநாயக ரீதியில் தீர்மானங்களை நிறைவேற்றி உலக அபிப்பிராயத்தையும், பிரஞ்சு மக்களின் அபிப்பிராயத்தையும் தமக்கு ஆதாயப்படுத்திக் கொண்டன பிரஞ்சு அரசாங்கமும் கண்ணியமாக அவற்றின் விருப்பத்திற்கு இடம் கொடுக்க வேண்டி நேரிட்டது.

ஆகவே சுருக்கச் கொல்லுவதானால் இந்த நாட்டில் மாவட்ட சபைகளும், உள்ளுராட்சி மன்றங்களும் சுமுகமாக இயங்கவதில் தங்கியிருக்கிறது இந்நாட்டுத் தமிழ்ப்பேசும் மக்களின் இலட்சிய மார் சமஸ்தியாட்சி சாத்தியமாவது ஆகவே, உள்ளர் அதிகார நிலையங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் யாவரும், உள்ளுராட்சி மன்றங்களின் வரியிறுப்பாளர், பொது மக்கள் யரவரும் உள்ளுராட்சியின் விருத் திக்கு மனம் சோராது எதிர்ப்புக்களின் மத்தியிலும் கடுமையாக உழைக்க வேண்டும்.

ச. செ. மா. தேவா
மாநகர முதல்வர், யாழ்ப்பாணம்

பாநகர அலுவலகம்,
பாநகர மன்றபம்,
யாழ்ப்பாணம்,
12-8-1965.

தமிழ் பேசும் மக்களின் முன்னேற்றத்தில் தொழிலாளர் இயக்கம்

திரு. தங்கவேலு,

பொதுச் செயலாளர்

அரசாங்க ஈழது விளைவுகளுக்காக சங்கம்

தமிழ் பேசும் மக்களின் முன்னேற்றத்தில் தொழிலாளர் இயக்கம் என்ற வினாவை ஒரு ஜந்து ஆண்டுகளுக்கு முன் எழுப்பியிருந்தால் விடைவிடைத்திருக்காது காரணம் தமிழ் பேசும் மக்களின் முன்னேற்றத்தில் அக்கறையோ, ஆர்வமோ காட்டுகின்ற தொழிலாளர் இயக்கம் அப்போது இருக்கவில்லை தமிழ் தொழிலாளர் இயக்கம் என்றாலும் உருவாகிய கருக்கொண்டு உருவாகியது மிக அண்ணமைக்காலத்திலேயேதான்.

தமிழ் பேசும் தொழிலாளர் மக்களின் முன்னேற்றத்தில் தொழிலாளர் இயக்கத்தின் பங்கெண்ண, அதன் தொடர்பு யாது இரண்டுக்கும் இடையில் இருக்க வேண்டிய தொடர்பு என்ன என்பதை ஆராயுமுன்னர், தமிழ் தொழிலாளர் இயக்கம் பிறந்ததையெயும், வளர்ந்த வரலாற்றையும் சருக்கமாகத் தெரிந்துகொள்வது பொருத்தமுடையதென நினைக்கிறோம்

ஆரம்ப வரலாறு:

தனியார் துறை எப்படியிருப்பினும், பொதுத் துறையில் தொழிலாளர் இயக்கம் இடது சாரி அரசியல் இயக்கங்களின் ஒரு அங்கமாக, அவற்றைத் தொடர்பு தொடர்பும், ஒட்டியும், அண்டியும் பிறந்து வளர்ந்து வந்தன கடந்த 30—35 ஆண்டுகளாக வளர்ந்து வந்து குக்கின்றன, வேறுவிதமாகச் சொல்லுதல்களுல் இடதுசாரி அரசியல் இயக்கங்களே தொழிலாளர் இயக்கம் பிறப்பதற்கு காலாகயிருக்கின்றன.

1930—40 தோற்றிய தொழிலாளர் இயக்கம் 1947-ல் பிரம்மாண்டமான வேலை நிறுத்த போராட்டத்தில் வெற்றிகரமாக இறங்குவதற்குரிய வளவையும் பொளவையும் பெற்றன. 1947-ம் ஆண்டு வேலை நிறுத்தம் முறையிடக்கப்பட்டாலும், இயக்கத்தின் வேகத்தை முடியவில்லை. இதற்குறிய கரரணங்களும் இருந்தன.

ஒற்றுமை:

1947-லிலும், ஏன் அதற்கு சில ஆண்டுகள் கழித்தும், தொழிலாளர் இப்பக்கத்தில் வகுப்புவாதம் - இனபேதம் தலைகாட்டவில்லை. குறைந்தபட்சம் அஃது வெளிப்படையாகத் தலைகாட்டவில்லை. சிங்கல் - தமிழ் தொழிலாளர்கள் இருவருக்கும் பொது எதிரியான முதலாளித்துவ ஆட்சியாளரை எதிர்த்து வர்க்க ஆடிப்படையில் ஒரளவு ஒருமித்துப் போராடிய காலம் அது இன்னும் சொல்லப்போனால் சிங்களத் தொழிலாளர்களைவிட - தமிழ் தொழிலாளர்கள் போராட்டத்தின் முன்னணியில் தின்ற பாடுபட்டவர்கள்.

1947-ம் ஆண்டு வேலூநிறுத்தத்தில் பொனிசார் ஆப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்தபொழுது அதற்குப்பலியானவர் தியாகிகந்தசாமி என்பது குறிப்பிடத்தக்கது கைப்பட்டோரிலும் பெரும்பான்மையோர் தமிழர்கள் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

வேற்றுமை:

இந்த தமிழர்-சிங்களவர் தொழிலாறர் ஒற்றுமையில் 1950குப் பின் வெடிப்புறந்தபட்ட ஆரம்பித்தது. 1954ல் அரசாங்கவிளக்கர் சேவை சங்கத்தின் தலைவராக இருந்த தோழர் நித்தியானந்தா 1954ல் பெரும்பான்மை இவைகுப்புவாதத்துக்குப் பலியாகி தனது தலைமைப் பதவியை, மிழக்க நேரிட்டது அதன்பின் 1956ல் தனிச் சிங்களச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட பொழுது இந்த வெடிப்பு ஒட்ட முடியாதபடி அகன்றது.

பிரிவினை:

1960ல் தமிழ் அரசாங்க ஜஸ்திவர் சங்கமும், அதற்கு அடுத்த ஆண்டு உருவாகிய பொழுது சிறுபான்மை-பெரும்பான்மை தொழிலாளர்கள் வட திருவழும் - தென் துருவழுமாகப் பிரிந்து நின்றனர்.

1956ல் தனிச் சிங்களச் சட்டம் நிறைவேறிய பொழுதும், 1960 வரை பிரிவினை மருந்தத் தமிழ் தொழிலாளர்கள் உட்கொள்ள வில்லை. காரணம் விட்டதுறை தொட்டகுறையாக 'இனபேதம் கடந்த தொழிலாளர் ஒற்றுமையில்' அவர்களுக்கு இருந்த நம்பிக்கையே, ஆனால் 1956-1960 இதற்கு இடைப்பட்ட நிலைச்சிகள் இனபேதம் கடந்த தொழிலாளர் ஒற்றுமை வெறும் கணவு என்பதையும், அந்த கானல் நீரை தேடி ஒடுவது பேதகும் என்பதையும் தமிழ் தொழிலாளர்களுக்கு தெட்டத் தெளிய விளங்க வாய்த்தன.

உதயம்:

இந்தப் பின்னணியிலேயே தாய்ச் சங்கமான தமிழ் அரசாங்க ஜஸ்திவர் சங்கமும், அதன் முதல் சேய்ச் சங்கமான அரசாங்க எழுது

வினாக்கள் சங்கமும் தொண்றின். அதன் பின் பின்வரும் மொழிவழித் தொழிற் சங்கங்கள் பொதுத்துறை - தனியார்துறை இரண்டிலும் மொழி அடிப்படையில் பிரிந்து தனித்து இயங்கத் தொடங்கின.

அஞ்சல் எழுதுவினைஞர் சங்கம்
 தமிழ் பேசும் அரசாங்க பொது ஊழியர் சங்கம்
 புகைவண்டிப் பகுதி ஊழியர் சங்கம்
 அரசாங்க கூட்டுத்தாபன ஊழியர் சங்கம்
 அகில இலங்கை தமிழ் பேசும் உதவி தலாதிபர் சங்கம்
 துறைமுக நாவாப் இயக்குநர் கழகம்
 இலங்கைத் தொழிலாளர் கழகம்
 துறைமுகத் தொழிலாளர் கழகம்
 ககசேவைத் தமிழ் பேசும் தொழிலாளர் சங்கம்
 மத்திய வங்கித் தமிழ் ஊழியர் சங்கம்

இந்த மொழிவழித் தொழிற் சங்கங்கள் யாவும் தமிழ் பேசும் தொழிலாளர்களது பிரதினித்துவ நிறுவனங்களாக இன்று பரிசீலனையிப்பதோடு தமிழ் பேசும் தொழிலாளர் இயக்க வரலாற்றில் அவர்களுக்கு ஒரு புதிய உருவையும் திருவையும் தெடித்தந்து. நிறுவனார்தியாக அவர்களை ஒரு அமைப்புக்குள், ஒரு அணிக்குள், ஒரு கொடிக்குள் திருவைவத்து விட்டன. இதன் பல்லை நாம் இன்று பார்க்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

தமிழ் பேசும் மக்கள்து கடந்தகால உரிமைப் போராட்டத்தில் தமிழ் பேசும் தொழிலாளர்களது இயக்கமான. மொழிவழி தொழிற் சங்கங்கள் பங்கு கொண்டு தங்களது சுக்கிக்கு மேலாக உழைத்திருக்கின்றன என்பது நாட்டிற்கும் உண்மை.

காரணம் மொழிவழித் தொழிற் சங்கங்களைப் பொறுத்த வகையில், அதாவது சமிழ் பேசும் தொழிலாளர் இயக்கத்தைப் பொறுத்தனவில் தமிழ் பேசும் இனத்தின் பிரிக்கமுடியாத ஒரு அங்கமாகவே அவை என்னி இயங்கிவருகின்றன.

தமிழ் பேசும் மக்களின் வாழ்வும், தாழ்வும், வளப்பும், வரட்சியும், தமிழ் பேசும் தொழிலாளர்களது வாழ்வு - தாழ்வோடு பிரிக்கமுடியாதவாறு பின்னிப் பிளைந்து கிடக்கிறது.

கோட்பாடு

தமிழ் பேசும் மக்கள் அடிமைகளாகவோ, அரையடிமைகளாகவே விடுதலை தவறாக கெட்டு வாழ்விழுந்து பாழ்ப்பட்டு நிற்கும் பொழுது அதன் அங்கமான தொழிலாளர்கள் கதங்திரமாக வாழ-

ஒடியாது. இந்த அடிப்படை உண்மையையன்றில் வைத்தே டந்த காலத்தில் மொழிவழித் தொழிற் சங்கங்கள் இயங்கி வந்திருக்கின்றன. வருங்காலத்திலும் இப்போதே அவற்றின் அடிப்படைக் கோட்பாடாக இருக்குமென்பதில் ஜயமில்லை.

உலகத்திலுள்ள எந்த இனத் தொழிலாளர்களும் தங்களது நாடு, மொழி, கலை பண்பாட்டை இழக்கவேப்பியதாகவோ, அவற்றை மறந்ததாகவோ வரலாறு இல்லை.

பொதுவுடமை உருசியாமீது இட்லிங் நாசீக் ஜூர்மன் படை யெடுத்த பொழுது, உருசிய தொழிலாளர்கள் மத்தியில் எழுந்த இலட்சிய முழுக்கம் “Father Land in Danger!” ‘தாய் நாட்டுக்கு அபாயம்!’ என்பதே.

ஜூர்மன் படைவீரர்கள் என்ன முதலாளிகளா? அவர்கள் முதலாளித்துவ ஏகாதிபத்திய இரும்புப் பிடிக்குள் அகப்பட்டுவிட்ட அப்பாவித் தொழிலாளர்கள். அவர்கள்மீது கோதாச தொளிலாளர் மீது குண்டு மழை பொறிவதா? சேக் சே அவியாயம் அங்கிரமம்! என்று தந்துவும் பேசிவிட்டுப் துப்பாக்கிகளை தூர் வீசினார்களா? ‘தாய் நாட்டுக்கு அபாயம்’ என்றங்களை போர்ப்பாரணி பாடினார்கள்! அதற்குப் பெயர்களை நாட்டுப்பற்று! இணைப்பற்று.

இங்கேயும் பார்த்தோமே, சுவ தேசியம் பேசியோர், ‘அகில ஹவுக் பார்ட்டாறிள்ளே ஒன்றுபடுக்குள்! நீங்கள் இழப்பதற்கு ஒன்றுமில்லை உங்களுக்குப் பூட்டப்பட்டுள்ள அடிமைச் சங்கிலியைத் தவிர’ என்று குரல் கொடுத்தோர் தனிச்சிங்களும் இந்த நாட்டின் ஒரே ஆட்சி மொழியாக அரியணை ஏற்றியதும் அதைப் பார்மாலை புனைந்து, பூமாலை சாந்தி வரவேற்றார்கள்.

தமிழ் பேசும் தொழிலாளர்களுக்கு எந்தச் சட்டம் வேம்பாக்க கூந்ததோ, அதே சட்டம் பெரும்பான்மைத் தொழிலாளர்களுக்கு தேவூக இனித்தது.

காரண உருசிய ஜூர்மன் தொழிலாளர்களுக்கு இருந்த இருக்க வேண்டிய நாட்டுப்பற்று, இணைப்பற்று இவர்களுக்கும் இருந்ததே.

ஆனால் சங்கடம் எப்போது ஏற்படுகிறதென்றால் இந்த நாட்டுப்பற்று, இணைப்பற்று தமிழ் பேசும் தொழிலாளர்களுக்கு இருக்கக் கூடாதென்றும், அப்படியிருந்தால் அஃது ‘வருப்புவாதம்’ என்ற விதித்திரவாதம் விளப்பப்படும் பொழுததான்.

ஒவ்வொரு இனமும் அதனது தனித்தன்மையை, மொழியை, கலையை பண்பாட்டைக்காக்கவும் வேண்டும் அப்படிச் செய்வது செய்ய என்னுவது முற்றிலும் இயற்றாத. தமிழ் பேசும் இனமும்,

அதன் அங்கமான தமிழ் தொழிலாளர் இயக்கமும் இதற்கு விதியை
லக்கல்ல:

தமிழ் பேசும் மக்களது முன்னேற்றத்தில் தமிழ் தொழிலாளர்
இயக்கம் கடந்த காலம்போலவே, வருங்காலத்திலும் தீவிரபங்கு
கொண்டு முன்னணியில் இன்று உழைக்கும் என்பது உறுதி.

வே. தங்கவேலு
பொதுச் செயலாளர்
அரசாங்க எழுது விளைஞர் கங்கம்

Speace Donated
By

S. N. CHELLIAH
No. 2, Dam Street,
COLOMBO.

Speace Donated
By

V. MUTHIVELU
189, 5th Cross Street,
COLOMBO.

S. ALAGA & SONS

249, LOWER ST.
BADULLA.

GENERAL MERCHANT &
ESTATE SUPPLIERS.

Branch: Ballgalla Kaday,
Badulla.

Cobo Estate Kaday,
Badulla.

Dammeria Estate,
Passara

E. N.

ARIYARATNA & CO.,
GENERAL MERCHANTS
&
COMMISSION AGENTS.

165, GAS WORKS ST.
COLOMBO-11.

நல்விருந்து!

கண்டி நகரில் புகழ்பெற்றது
ஸ்ரீ பீமா விலாஸ்

சிறந்த அறுசவை உணவு
வகைகளும் கவுயான
சிற்றுண்டிகளும் குறைந்த
விலையில் பணிந்த அன்புடன்
அளிப்பது

ஸ்ரீ பீமா விலாஸ்

நிர்: 11, பேராதனை வீதி,
கண்டி.

விருந்து வைபவங்களுக்குறிய
ஆடர் உடன் கவனிக்கப்படும்.

யாழ்ப்பாண லாட்டு
(JAFFNA LODGE)

நவீன சுகாதார முறைப்படி
தயாரிக்கப்பட்ட சிற்றுண்டி
வகைகளுக்கும் பலவித
மாயிச உணவு வகைகளுக்கும்
சிறந்த இடம்.

யாழ்ப்பாண லாட்டு
33. செட்டியார் தெரு
கொழும்பு-11.

சில பன்மொழி நாடுகளில் சிறு பான்மையினர் மொழி உரிமைகள்

பேராசிரியர் கா. குலரத்தினம், M.A. Ph. D. (London)
Dr. Sc. (Paris) B. Sc. Dipl. Genemology; A.G.A; F R.G.S;
M.A. Inst. Mine. E.
(இலக்கைப் பல்கலைக்கழகப் புளியியற் போதனு பீடத் தலைவரும்
பேராசிரியருமாவர்)

“இன. நிற. பால், மொழி, மத, அரசியல் அல்லது ஏனைய அபிப்பிராயம், தேசிய அல்லது சமூகப்பிறப்பு, உடைமை அல்லது வெறு அந்தஸ்து வேறுபாடுகளின்றி ஒவ்வொருவரும் இந்தச் சாசனத்தில் கூறப்பட்டுள்ள உரிமைகட்கும், சுதந்திரங்கட்கும் உரிய வர்...” எனப் பிரகடனம் செய்கின்றது

“‘மொழிகளின் ஒற்றுமை’ பொருளாதார, சமூக வளர்ச்சிக்கும் இன்றியமையாததாகும் இதனுறைன் இன்று பல பன்மொழி நாடுகளில் மொழிலழி ஒற்றுமையிலேயேதான் செழிப்பும், சமாதானமும், கட்டியழுப்பப்பட்டுள்ளதென யாவராலும் சந்தேகமின்றி ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றது. தீவிர மொழிப்பற்று, மதவெறி முதனியவற்றிற்கு இன்றைய கலீன உலகில் இடமில்லை. நாட்டு மக்கள் எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் வகையில், தத்தம் மொழிப்பிரச்சினை கட்குத் தீர்வுகண்ட சில நாடுகள் உதாரணமாகக் கிடை தரப்படுகின்றன.

பெல்ஜியம்:

சமுநாட்டின் அரைவாசியலும் குறைந்த சிலப்பரப்பையும், ஏறக்குறைய நம் நாட்டினாவுசன்த தொடைக்கையையும் உடைய நாடு பெல்ஜியப் பீடிடெளமிங்ஸ், (Pleistone) வலூன்ஸ் (walloons) ஆகிய அந்நாட்டு மக்கள் முற்றிலும் வேறுபட்ட இனத்துவராவர். அதனால் இவர்களது நீண்டகாலச் சகோதரத்துவ வாழ்வு வரலாற்று அதிக யங்களிலொன்றுக்கீழ்க்காணும் கந்தப் படுகின்றது. அடிப்படையிலேயே பிளேமிக்ஸ் ஜேர்மனியையும் வலூன்ஸ் செல்ந்தையும் (Celt) சேர்ந்தவரா

வர். பிளெமினில் மக்கள் இன்னும் பிளெ மிஸ் மொழியையும், வலூண்ஸ் மக்களுட் பெரும்பான்மையினர் பிரான்சிய மொழியையும், பேசுக்கையில் ஆர்ஜனஸ் (Ardennes) பகுதியில் ரோமன்ஸ் (Romance) அதாவது தூய வலூண் மொழியைப் பேசும் மக்களும் இருக்கத்தான் செய்கின்றனர் பிளெமிங் மக்கள் அவர்த்தம் மொழியறிவு மட்டு முடையவராகையால் வலூண் பிரதேசங்களில் அவர்கள் அந்தியராவர். இன்ரீதியில் மட்டுமன்றி, மொழி ரீதிலும்கூட பிளெமிங் மக்கள் ஒல்லாந்தரைப் பெரிதும் ஒத்திருக்கின்றனர்.

எனவே பெல்ஜியநாட்டு அரசியற் திட்டம் அந்நாட்டு இருவேறு பட்ட மக்கள் தம் தன்மை கட்கிணங்க அமைக்கப்பட வேண்டியதாகின்றது எனவேதான் இத்தன்மை அந்நாட்டின் பரிபாலனை முறையில் பிரதிபலிக்கின்றது பெல்ஜியம் ஒன்பது மாகாணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது அவையாவன: கிழக்கு ஃபிளோன்டேஸ். மேற்கு ஃபிளோன்டேஸ், நெயினேர். பிரபான்ட், அன்றவேப், நமூர், லீஜ், இனிம்பேக்கில் ஒரு பகுதி இலக்சம் பேக்கில் ஒரு பகுதி ஒவ்வொரு மாகாணமும் தத்தம் ரீதியில் ஒரு அரசாகும் பிராந்திய தனியாச்சியுரிமை எல்லாவற்றிலும் முதன்மையானதாக விளங்குகின்றது பெல்ஜியநாட்டினருள் பெரும்பான்மையினர் கத்தோலிக்க மக்களாவர் எனினும் நாட்டினது மதமாக எம் மதமும் பிரகடனப்படுத்தப்படவில்லை 1880 ம் ஆண்டில் அரசியற் திட்டம் வைமைப்பாளர் கேந்திர கணிதத் திற்கும் அரசுக்கும் இடையே எவ்வளவு தொடர்புள்ளதோ அதிலும்பார்க்க அரசுக்கும் மதத்துக்கும் எவ்விதத்திலும் கூடிய தொடர்பு இல்லையென்ற ஒரு அங்கத்தவர் கூற்றை ஏற்றனர். இந்நாட்டின் கென்றி, லீஜ் ஆகிய இரு பல்கலைக் கழகங்களுள், 1930-ம் ஆண்டில் கென்றி ஃபிளேமிங் பல்கலைக் கழகமாகியது.

ஃபிளேமிங் மொழி பேசும் மக்கள் வடக்கிலும், பிரான்சிய மொழி பேசும் வலூண் மக்கள் தெற்கிலும் வாழுவதால் பிரான்ஸ் நகரம் ஃபிளேமிங் கடலில் வலூண் தீவென அழைக்கப்படுகின்றது.

பிளெமிங்-பிரெஞ்ச் ஆகிய இரு மொழிகளும், நாட்டின் உத்தியேக மொழிகளாகச் சமஅந்தஸ்துப் பெற்றுள்ளன.

கண்டா:

இன்றைய கண்டா டொமினியன் 1867-ம் ஆண்டில் நாட்டில் குடும்பேயறிய மக்கள் வாழும் மாகாணங்களை எல்லாவற்றையும் கொண்ட கூட்டரசாக நிறுவப்பட்டதாகும். அன்று பல பிரித்தானியக் கண்டியர் ஆங்கிலத்தைத் திணித்துப் பிரான்சியக் கண்டிரையும், பிரித்தரனியராக்கமேன்று மெனக் கருதினர். அததுடன் பெரும்பாலான பிரான்சியக் கண்டியர்களது கத்தோலிக்க மதத்தை நகச்கழிடாவிட்டிலும் அதனை அலட்சியம் செய்வதுடன் பிரான்சிய மொழி

யையும், கடுரோமாகச்சுகல பொதுநடை முறைகளிலிருந்து ஒதுக்கப் படவேண்டுமெனவும் பல பிரித்தானியக் கணடியர் கருதினர்.

அன்றைய நாட்தொட்டு கணடிய மக்கள் தம் மணப்பான்மை விரிந்துவந்தமையால், மற்றைய விடயங்களிற்போன்று அரசியலி ஹம் நல்லெண்ணம் விரைவில் ஏற்படலாயிற்று இதனாற் கண்டா ஆங்கில பிரான்சிய கலாச்சார நாடக வளர்ளாயிற்று. கிழுபெக்மார்கா ணம் பிரான்சிய கலாச்சாரத்தினதும், பழக்கவழக்கத்தினதும், பாரம்பரிய இருப்பிடமாகத் திகழ்கின்றது. 18 இலட்சம் மக்களைக் கொண்ட கண்டாவின் மிகப் பெரிய நகரமாகிய மொன்றியல், சிக்காக்கோ மாகாணத்திற்குஞ்சளது. கண்டாவில் வாழும் ஒரு கோடி 60 லட்சம் மக்களுள் 47 இலட்சம் மக்கள் இம்மாகாணத்தில் வாழுமின்றனர். இம்மாகாணத்திலுள்ளோருள் 82 வீதத்தினர் பிரான்சிய மொழி பேசுபவராவர் அத்துடன் கண்டாவின் மற்றைய பருதிகளில் 10 லட்சம் பிரான்சிய மொழி பேசுவோர் வாழுகின்றனர்.

ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு ஆகிய இரு மொழிகளும், கண்டாவின் உத்தியோக மொழிகளாக ஏற்கப்பட்டதுடன், இவை சமஸ்திப் பாரா ஞங்களத்திலும், நீதிமன்றத்திலும், ஆவணங்களிலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

மதங்களிடையே பூரணத்துவ சம அந்தள்ளது நிலவுகின்றது நாட்டினருள் 43 விகிதத்தினர் ரேமன் கத்தோலிக்கராவர். 21 விகிதத்தினர் ஐக்கியபுரட்சிதாந்தி மதத்தினரும் 15 விகிதத்தினர் அங்கிலிக்கன் மதத்தினருமாவர். முன்னொட்ட பிரதம மந்திரி ஓயிசென்ற லோரன்ஸ் பிரான்சிய மொழி பேசும் கத்தோலிக்கராவர் சில ஆண்டுகட்கு மூன்னர் எவ்விசெபத் மகாராணியார் கூட கண்டாப் பாரானுமன்றத்தில் சொந்தபொழி வாற்றுகையில் பிரான்சிய மொழியிலும் பேசுவேண்டியிருந்தது. கண்டாக் கூட்டரசுப் பந்து மாகரணங்களுள், ஒவ்வொன்றும் வேறுபட்ட பாரானுமன்றமும், பரிபாலனமும் உடையது. கிழுபெக்கிலுள்ள வொலால், மொன்றியல் ஆகிய இரு பல்கலைக்கழகங்களும் பிரெஞ்சைப் போதனுமொழியாகக் கொள்கையில், மற்றைய பல்கலைக் கழகங்களிலும் சமஸ்திக் தலைநகரிலுள்ள ஒட்டாவாசர்வ கலாசாலையிலும். இரு மொழிகளும் போதனு மொழிகளாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

ஆங்கிலம் மொழி பேசுவோரும், பிரான்சிய மொழி பேசுவோரும் அரசியலில் நாட்டு கலன் கார்தி வேறுபாடின்றி ஒன்றுபட்டு இயங்கி வருகின்றனர், எனிலும் தனிப்பட்ட முறையில் இரு சமூகத்தினருக்கு மிடையே பொது அம்சங்கள் மிகக் குறைவாகும் அத்துடன் அவர்கள் தனிப்பட்ட சொந்த வாழ்விலும் கலப்பது அருமையாகும். என்றாலும் அவர்கள் நாட்டின் வேறுபட்ட பகுதிகளில் வாழுவதை விட,

இதனால் அவர்கட்டு ஏற்படும் வேறு தீய விளைவுகள் மிகச்சில ரேருமங்குத் தோலிக்க மதபீடும் கலப்பு மனத்தை ஆதரிப்பதில்லை. அத்துடன் இவ்விருவகை மக்களும் வேறுபட்ட பழக்கவழக்கங்களும், கருத்துக்களும் உடையவராகையால், இவற்றினத் தகர்த்தெரிய எதுவித சக்திகளும் இல்லை. எனினும் கண்டா இன்று தன் ணைப் பேணிப் பாதுகாப்பதுடன் மட்டும் நின்றுண்டாது. ஒருமையில், ஒற்ற மையிலும் வெற்றுமையில் ஒற்றுமை (Purity in diversity is superior to unity in uniformity) எனது என்ற கோட்பாட்டின்வழி நடந்து ஒற்றுமைப்பட்ட நாடென வலிமையடைந்து வருகின்றது. அத்துடன் தேசியவாதத்தையும், குறுகிய மனப்பான்மையுணர்வையும் முரணின்றி ஒற்றுமைபடுத்தி இனைந்து வாழ்வதற்கு ஒரு சாதனத்தையும் அந்நாட்டு மக்கள் உருவாக்கிவிட்டனர்.

1964-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் சமஷ்டி மாகாண அரசியற் திட்டத்தைத் தாய் நாட்டுக்குக் கிருப்பியனுப்புவதற்கு ஒரு முறையை. ஏகமனதாக ஏற்றனர். இவ்விடயமாகப் பிரித்தானியப் பாரா ஞமன்றத்துக்குச் சமர்ப்பிக்கப்படும் மசோதா பிரான்சிய மொழியிலும் இருக்க வேண்டுமென, ஏற்கப்பட்டது. இதனால் புது அரசியற் திட்டம் இரு மொழிகளிலும் உத்தியோகபூர்வமானது.

செக்கோலிலவாக்கியா:

இந்நாட்டில் வாழும் செக்ஸ்த, ஸ்லாவாக்ஸ் ஆகிய இரு மொழிகள் பேசும் மக்கட்குழுவினரின் சனத்தொகை விகித வேறுபாட்டி நோக்குடனே, இந்நாட்டின் பெயர் ஆக்கப்பட்டதாகும் மொழிகளின் சம அந்தஸ்து நிலை மிகவும் நுணுக்கமாகக் கவனிக்கப்படுகின்றது. செக் மொழியில் பிரசரிக்கப்படுபவை யாவும். கி லோ வக் நகைப்புக்கிடமான அளவிற்கு இச்சம அந்தஸ்து நிலை அவதானிக்கப்படுகிறது.

ஆகவே நாட்டின் இரு மொழி கட்சிடையே சமநிலையை ஏற்படுத்தல் முமை இன்று மையமாக நல்லெண்ணத்தையும் வளர்ப்பதற்கு கையில் இரண்டு மாங்கு நேரம் செலவாகின்றது. இதற்குக் காரணம் இரு மொழிகளிலும் வேறு தேசிய கீதங்கள் இந்பதுவே. “செக் மொழியில் எங்கே என் வீடு” சிலாவக் மொழியில் “தாத்திரா வின் மேல் மீன்னலொளி”)

செக்கோலிலவாக்கியா இலங்கையிலும்பார்க்கா இரு மடங்கு நிலப்பரப்பையும் ஒருகோடி 50 லட்சம் சனத்தொகையையும் கொண்டதாகும். ஒருகோடி மக்கள் செக் பிரதேசங்களிலும் 50 லட்சம் மக்கள் சிலோவக் பிரதேசங்களிலும் வாழ்கின்றன ரெணினும் ஏறத்தாழ

90 லட்சம் மக்கள் செக் மொழியினரும், 40 லிலட்சம் மக்கள் சிலோவக் மொழி பேசபவருமாவர். மிகுதி 20 லிலட்சம் மக்கள் ஹங்கேரி, ஜூர்மனிய, போலந்து ஆகிய நாடுகளைச் சேர்ந்தவராவர்.

செக்கோவிலவாக்கியக் குடியரசு அரசிபற்றிட்ட ஏட்டாவது கட்டப் பகுதி சிலோவக தேசியத்தினருக்கு விசேட ஏற்பாடுகள் செய்துள்ளது.

(அ) சிலோவக்கியானிலுள்ள அரசியல் அதிகாரம் அத்தேசிய நிறுவனங்கட்டு வழங்கப்பட்டு அவற்றுலேயே நிறைவேற்றப்படும். இத்தேசிய நிறுவனங்கள் சிலோவக்கிய நாட்டின் தனித்தத்துவத் திற்கும் பிரதி நிதித்துவம் அளிக்கும்.

(ஆ) சிலோவக்கிய தேசிய நிறுவனங்கள் மக்கள் சனநாயகப் பண்பிற்கிணங்க செக். சிலவாக் ஆகிய இரு மக்கட்கிடையே சமநிலையை ஏற்படுத்தும். குடியரசின் சுல நிறுவனங்களும் சிலோவக் தேசிய நிறுவனங்களுடன் இணைந்து இரு சமூகத்தினருக்கு மிடையே பொருளாதார, கலாச்சார, சமூக வாழ்வில் உகந்த சூழ் நிலைகளை ஏற்படுத்த முயலும்

1348ம் ஆண்டு பிரேரக்கில் நிறுவப்பட்ட சாள்ஸ் சர்வகலாசாலையில் செக், சிலோவக் ஆகிய இரு மொழிகளும், பயன் படுத்தப்படுகின்றன. ப்ருடே சர்வகலாசாலையில் செக்மொழியும் கொம்மினியஸ் சர்வகலாசாலையில் சிலாவாக்மொழியும், பெரும்பாபாலும் தோதனு மொழிகளாகவுள்ளன.

ஃபின்லாந்து: *

பின்லாந்து நாட்டினில் இரு தேசிய உத்தியோக மொழிகளுள். பெரும் பான்மை மக்கள் பேசும் ஃபினிசிய மொழி இந்தோ-ஐரோப் பிய குடும்பத்தைச் சேராததாகவும், எஸ்தோனியனுக்கும், சிறிதளவு ஹங்கேரியனுக்கும் தொடர்புள்ளதாகவும் உள்ளது மற்றைய தேசிய மொழியாகிய சலியஸ் தென் காரயோரப் பகுதியிலும், ஃபின்லாந்து வளைகுடாப் பகுதியிலும் தென் மேற்குத் தீவுகளிலும், ஆலந்து தீவு முழுவதிலும், மேற்குக் கரையோரங்களிலுள்ள பொத்னியா வளைகுடாவிலும் பேசப்படுகின்றது இப்பகுதிகளிலுள்ள பெரும் பட்டினங்களிலெல்லாம் பினிசிய மொழி பேசபவரே பெரும்பான்மையினராகச் 1953ம் ஆண்டுக் கணக்கெடுப்பின்படி, சுவீடி சிய மொழி பேசவேர் 350,000 அதாவது 4.6. வீதக்தினராவர். 1917ம் ஆண்டு பின்லாந்து சுதந்திர மடைந்தவுடன், மொழி சம்பந்தமாகப் புதுச்சட்டங்கள் அமுலாக்கப்பட்டன. 1919ம் ஆண்டு அரசியற்திட்டம் கீழ்க்காணும் காப்பு வாசகங்களைக் கொண்டதாகும்.

(அ) ஃபினிஸ் கவிடல் ஆசை இரு மொழிகளும் சூடியானின் தேசிய மொழிகளாகும்:

(ஆ) பின்சியப் பிரஜைக்னல்லோரும் தத்தம் தாய்மொழியை (பினிசாகிலும், சவிட்சாகிலும் சரி) நீதிமன்றத்திலும், பரிபாலனத் தொடர்புகளிலும் உபயோகிக்கவும் அத்துடன் இம்மொழிகளில் ஆவணங்களைப்பெறும் உரிமைகளும் சட்டத்தினுல் உத்தரவாதமளிக்கப்படும் இந்நாட்டின் இரு மொழிகள் பேசும் சனத்தொகையினர் உரிமைகள் யாவும் அரசினால் ஒரே யடிப்படையிற் பாதுகாப்பளிக்கப்படும்

(இ) பின்சிய மொழி, சவிட்சிய மொழி பேசும் மக்கள் தம் அறிவியல், பொருளியல் தேவைக்கட்கு சமவடிப்படையில் அரசு உதவும்.

(ஈ) அரசாங்கத்தினுல் பாராளுமன்றத்துக்கு மனுப்பண்ணப்படும் சட்டங்கள், ஆணைகள், மசோதாக்களும் பாராளுமன்றத்தினால், அரசாங்கத்திற்கனுப்பப்படும் பதில்கள், சிபார்சுகள் மற்றைய ஆவணங்களும், இரு தேசிய மொழிகளிலுமிருந்ததல் வேண்டும்.

1922-ம் ஆண்டு மொழிச் சட்டத்திலும், அரசாங்க ஜஸ்ஹிடர் கட்டுத் தெரிய வேண்டிய மொழிகள் பற்றிய சட்டத்திலும் மேலும் தெளிவான பிரமாணங்கள் அமைக்கப்பட்டன. பொது அதிகாரிகளுடன் உள்ள தொடர்புகள் யாவற்றிலும், தனது கயமொழி உபயோகத்திற்கு வேண்டிய உரிமை சட்டத்திற்கிட்டவட்டமாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது இவ்வரிமை தனி நபருக்கு மட்டுமல்லாது, மாநகரசபை கட்டும், சங்கங்கட்டும், நிறுவனங்கட்டும், வேற்று மொழிஸ்தாபனங்கட்டும் அளிக்கப்பட்டுள்ளது இரு மொழியினரும் எவ்வித பேதமின்றி சமநிலையில் மதிக்கப்பட வேண்டுமென்பதை இச் சட்டத்தின் அடிப்படைக் கொள்கூடும் எனவே மத்திய அரசாங்க அதிகாரிகளின் வெளிப்புற உத்தியோக மொழியாக பின்சிய, சவிட்சிய இரு மொழிகளுமிருந்ததல் வேண்டும். இந்த அதிகாரிகட்டுப்பு பிரஜைகள் எந்த மொழியிலும் மனுப்பண்ணிய மொழியிலேயே பதல் பெறவும் முடியும். இரட்டை மொழிகளிற் பரிபாலனம் நடாத்தப்படும் பிரதேசங்களில் நீதி மன்றங்கட்டும், மாநகரசபை அல்லது பிராங்கிய அதிகாரிகட்டும். தொடர்பு கொள்ளும் மொழியிலை இவ்வாறையையும் எவ்வாறு சுலப சட்டங்களும் ஆணைகளும் இரு மொழிகளிலும் பிரசரிக்கப்படுகின்றனவோ அவ்வாறே இவ்வதிகாரிகளினுல் பொது மக்கட்கு அறிவித்தல்கள் யாவும் இரு மொழிகளிலும் வெளியிடப்படுகின்றன பரிபாலனப் பிரதேசத்தில் பெரும் பாங்கமையினராற் பேசப்படும் மொழியே ‘உட்புற உத்தியோக மொழியாகும்’

ஒரு மொழிப் பரிபாலன பிரதேசங்களையும், இரு மொழிப் பரிபாலன பிரதேசத்தில் 90 விகிதத்திலும் கூடிய மக்கள். ஒரு தேசிய மொழியைப் பேசவார்களாயின் அப்பிரதேசம் ஒரு மொழிப் பிரதேசமாகும் இவ்வாறு ஒரு தேசிய மொழி பேசவோர் 90 விகிதத்திலும் குறைவாக விருப்பின், அது இரு மொழிப் பிரதேசமாகும். பத்து வருடங்கட்கொருமூறை எடுக்கப்படும் சனத்தொகை மதிப்பீட்டின்படி. இந்த மொழி வாரிப் பிரதேசங்கள் மீண்டும் ஆராயப்படும் திடீர் ஏற்ற இறக்கங்களைப் புறைப்பதற்காகப் பாதுகாப்புகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக இரு மொழிப் பிரதேசத்திலுள்ள சிறுபான்மை மக்கட் தொகை 8 விகிதத்திலும் குறைந்தாலேயொழிய அப்பிரதேசம் ஒரு மொழிப் பிரதேசமாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டாது. அவ்வாறே ஒரு மொழிப் பிரதேசத்திலுள்ள சிறுபான்மை மொழியினர் தொகை 12 விகிதத்திற்கு மேல் அதிகரிக்காதுவிடில் இருமொழிப் பிரதேசமாகாது 1953-ம் ஆண்டு பின்னாந்து நாட்டிலிருந்து 549 கொம்மியூனிஸ்களில் ஆக 49 மட்டுமே கவிடியிய மொழிப் பிரதேசங்களாகும் அதில் 32 கணில் மொழியினரைப் பெரும்பான்மையினராகக் கொண்ட இருமொழிப் பிரதேசங்களாகும். 12வினிசிய மொழியினரைப் பெரும்பான்வினாகாக் கொண்ட இருமொழிப் பிரதேசங்களாகும். மிகுதி 458 பிரதேசங்கள் ஃபினிசிய மொழிப் பிரதேசங்களாகும்.

எனினும் இரு கேசிய மொழிகளும் எல்லாக் கல்வி நிறுவனங்களிலும் போதிக்கப்படுகின்றன தனது தாய் மொழியிலிருந்து பிரமொழிக்கு மொழி பெயர்த்தல், மெட்ரிக்குலேசன் பரீட்சையில் ஒவ்வொரு மாணவனுக்கும் கட்டாய பரீட்சையாகவுள்ளது.

இரண்டாவது உலக யுத்தத்தின் முன்னர் பின்லாந்து சுதந்திரமடைந்த முதலிருபது ஆண்டுகளில், இரு மொழி பேசும் மக்கட்திடையே மொழிப் போர் நடைபெற்றது சில குறுப்பீட்ட தேசிய அரசியற் குழுக்கள் பீவிசிய மொழிக்கு ஆதிக்க நிலையைக் கோரியமையாலேயே இக்குழப்பங்களேற்படலாயின. என்றாலும் நாள்டையில் நல்லுறவும், நல்லெண்ணமும் தேசிய ஒற்றுமையுணர்வும் மொழிவெறியை விட மேலாங்கலாயிற்று

ஒரு நூற்றுண்டுக்கு மூன்னர் பின்லாந்து நாட்டினில் சுவில் மக்கள் 15 விதத்தினராக விருந்தனர் ஆனால், பினில் சனத்தொகை பெருக்க விகிதத்தனவு சுவிடிஸ் சனத்தொகை வளராமையல், இன்னுசுவில் மக்கள் 8.6 விகிதத்தினரிக்குவிட்டு ஆனால் இந்த சிலை எந்தவகையிலும் சிறுபான்மை மொழியினர்மக்களைப் பாதுக்கவில்லை சுவிடிசிய மக்கள் தங்கள் சனத்தொகைப் பெருங்கத்திலேற்பட்ட தேக்கத்திற்கு அவர் தம சக்தியின் ஆற்றல் எவ்விதத்திலும் அணைந்து

போய் விட்டதாகக் கருதலாகாது சவிடிசியமக்கள் தம் எனத்தொகையிலும் பார்க்க அவர்தம், கலாச்சார, பொருளாதார முக்கியத்துவமே மிகவும் உயர்ந்ததாகும் சவிடிசிய பின்லாந்தில் மிகவளிமை பெற்ற நிறுவனங்கள் பலவுள். அவற்றுள் ஏறக்குறைய 570 பாஸர் பாடசாலைகளும் 50 உயர்ந்தரப் பாடசாலைகளும் 350,000 கவிஸ் மாணவரைக்கொண்ட சவிடிசிய சர்வகலாசாலையும் உள் இவற்றை விட ஹெங்சிங்கிலுள்ள மத்திய சாவகலாசாலையில் இரு மொழிகளும் போதனு மொழிகளாகவன். மேலும் 4 நிரந்தர சவிடிஸ் பட மாளிகைகள், 16 கவிஸ் செய்தித்தாள்கள், 200 சஞ்சிகைகள் முதலிய பலவுள். அரசியற் கட்சிகளுள் ஒன்றுய சவிடிசிய மக்கள் கட்சி, கவிஸ் மொழி பேசும் மக்களின் 80 லீத் வரைக்குகளைப் பெறுகின்றது. 1958ம் ஆண் டுத் தேர்தலில் இச் கட்சி பாரானுமன்றத்தில் 14 பிரதினிதிகளைப் பெற்றது அதே ஆண்டில் இரு மொழி இடதுசாரிக் கட்சிகள் ஆறு தெரிவுசெய்யப்பட்ட சவிடிசிய அங்கத்தவாகளைக் கொண்டிருந்தன. (4 ஜனநாயக கோஷலிசிவாதிகள் 2 பொதுவுட்மைவாதிகள்) எனவே 200 அங்கத்தவாகளைக் கொண்ட பாரானுமன்றத்தில் 20 பேர் கவிடிசிய அங்கத்தவாக விருந்தனர். என்றாலும் இரு மொழிகளும் - சமாந்தல்து உடையனவாக விளங்குகின்றன.

ஃபின்வாந்து நாட்டினில் பல இடங்களின் பெயர்கள் இரு மொழிகளிலும் தொடர்பற்றவையாதலால், இப்பெயர்கள் முற்றிலும் வேறு பட்டவை உதாரணமாக மிகப் பெரும் பழம் நகரத்தின் பினிசியப் பெயர் ரேர்க்கு (Turku) அதன் சவிடிசியப் பெயர் அபோ (Abo) பினிசிய மக்கள் தலைநகரத்தை ஹெங்சிங்கி என்றழைக்க, சவிடிசியர் ஹெலசிக்போல் என்றழைப்பார்.

பின்லாந்து நாட்டுச் சவிடிசிய மொழி, சவிடினுலுள்ள மொழியிலிருந்து மிகச் சிறிதனவே வேறுபட்டுள்ளது. பின்லாந்து நாட்டிலுள்ள கற்றவரைல்லோரும் சவிடிசிய மொழியைச் சிறிதனவேனும் அறிந்திருப்பதாலும், எல்லா அரசாங்க ஊழியரும் அறிந்திருக்க வேண்டியதாலும் பின்லாந்து நாட்டிற்கும் ஸ்காண்டினேவியா அயலவர்க்குமிடையேயுள்ள கலாச்சாரத் தொடர்பு மிகவளிமை பெற்றுள்ளது ஸ்காண்டினேவிய மொழி பின்லாந்து நாட்டுத் தேசிய உத்தியோக மொழிகளுள் ஒன்றுயதனாலும், பினிசிய மொழி பின்லாந்து நாட்டை விட வேறெங்கும் பயணபடுத்தப் படாமையிலும் ஸ்காண்டினேவியா அயலாருடன் கட்புறவைப் பேணிப் பாதுகாக்க உதவுகின்றது “எனவே பின்லாந்து நாட்டிலே சவிடிசிய சிறுபான்மை மொழி தேசிய சலாச்சாரத்தை, மிகவும் பயனுள்ளவதையிற் பலவகைப் படுத்தவும் பின்லாந்து நாடு மொழிலைத் தொடர்புபற்றுத் தனிப்பட்டு நிற்பதிலிருந்து காத்து கலாச்சார எல்லையாகிய ஸ்காண்டினேவியா வடநும், அமைதியான பிணைந்த வாழ்வுடை போல்டிக் துறையுடனுமிலைக்க உதவியது ஆனால் மொழிவாரிப் போர் தொடர்ந்து நடை பெற்றிருப்பின் இந்த நல் வினைவுகளை அநுபவித்திருக்க முடியாது.

இந்தோனேசியா:

இந்த தீவுக்கூட்டங்களையுடைய நாடு சிழக்கினிருந்து மேற்காக மூலாயிரம் மைல்களைக் கொண்டதும் 5 மிகப்பெரிய தீவுகளையும் 15 ஒரளவு பெரிய தீவுகளையும் பல சிறுதீவுகளுமாக, 3000 தீவுகளைக் கொண்டதாகும். பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டுகட்டு முன்னர் தென்னிந்தியாவிலும், சினை விலூமிருந்து மக்கள் தம் எண்ணைப்படி குடியேறிப் பல்வேறுபட்ட கடேச மனித இன வர்க்கங்களிற் கலப்பேற்படுத்திப் பரவுச்செய்தனர். இத்தனு பினேத, வரலாற்றையும் புலியீர்க் குழுசிலையையும், கொண்ட நாட்டிலே எதிர்பார்க்கப்படும் வகையில், பல்வேறுபட்ட மொழிகளதும் கலாச்சாரங்களதும், குழப்பமான நிலை பிரதிபவிக்கின்றது கமாத்ராவில் மட்டும் வேறு பட்ட 15 மொழிகளும் வேறு பல வகை மொழிப்பிரிவுகளுமூன்றாவானில், ஐாவானில் சுந்தானில், மதுரீஸ் ஆகிய மூப்பெரும் மொழிகள் உள் எல்லாமாக 60 மொழிகள் பேசப்படுகின்றன “வேற்றுமையில் ஒற்றுமை” என்பதே இந்நாட்டின் குறிக்கோணம். குடும்பமரபுச் சின்னங்களிற் பொறிக்கப்பட்ட சாசனங்களுமாகும். எனவே இந்த மொழிகளுள், எந்த, ஒரு தனிட்பட்ட மொழியாகுதல் அந்தநாட்டின் கொள்கையுடனும் நோக்குடனும் இனை ந்து செல்லும் வகையில் ஒரேயொரு உத்தியோக மொழியாக முடியாது 60 மொழிகளும் உத்தியோக மொழிகளாகுதல் செயல்முறையில் பல சிக்கல்களை ஏற்றபடுத்தும் ஆகவே நாட்டின் ஒற்றுமைக்காகவும், அமைதி நல்வெண்ணத்துக்காகவும். இந்தோனேசியா, ஒரு சிறு பான்மை மொழியாகிய, மலாயா மொழியை அந்தநாட்டின் உத்தியோக மொழியாக்குவதெனத் திடசங்கறப்பழுதிவு கொண்டனர் கிரேமன் எழுத்துக்களே பாவிக்கப்படுகின்றன பெரும பான்மையோர் மொழியாகிய ஜாவானிய மொழியை உத்தியோக மொழியாக அமைத்திருப்பின், இப்பொரும் நாடு சின்ன பின்னப்பட்டு அழிவதற்கு வழி கோவிலிருக்கும். பெரும் பான்மை மொழிகளொன்றுகாமலும் அதே நேரத்தில் இந்தோனேசியாவிற்கு வெளியே விளங்குமொரு மொழியாகவிருந்து மலேசியாவுடன் நல்லுறவிற்கும், ஒற்றுமைக்கும் ஆக்கமளிப்பதாகவிருப்பதால் மலாயா மொழி பல சிறப்புடைத்து.

இல்லேல்:

இங்நாட்டுச் சுதந்திரப் பிரகடனம் பின்வருமாறு கூறுகின்றது: ‘நாட்டு மக்களை லேர்தும் நலன் கருதி இல்லேல் தனது நிலப்பரப்பை அபிவிருத்தி செய்வதில் ஈடுபடும். இல்லேல் தீர்க்கதறிகிகளாற் கறப்பட்டவாறு இந்நாடு சுதந்திரம், நதி, அமைதி ஆகியவற்றின் அடிப்படையிற் கடடியெழுப்பப்படும். இன், மத, பால் வேறு பாடுகளின்றி சகல பிரஜைகளுடைய சமூக, அரசியல் உரிமைகளை முற்றுகப் பாதுகாக்கும் மணச்சாட்சி, கல்வி, மொழி, கலாச்சர்ர

சுதந்திரங்கட்டு உறுதியளிக்கும். சுகல மதங்களதும் புண்ணிய தலங்கட்டுப் பாதுகாப்பளிக்கும். ஐக்கிய நாடுகள் சபை சாசனத்துக்கு அமைய ஒழுஙும்.”

பாக்கிஸ்தான்:

சுதந்திரமடைந்த முதற்கட்டத்தில் மொழி வெறியர்களும் அரசியல் தந்திரவாதிகளும் உருது மொழியை, வங்காளம் பேசும் கிழக்குப் பாக்கிஸ்தான் மக்கள் மீது தினித்து மொழிவெறியைத் தூண்டித் தாம் வெகு சுலபமாகவும் விரைவாகவும் ஆட்சிப்பீடுமேற முனைந்தனர். கிழக்குப் பாக்கிஸ்தான் மக்கள் இக் கொடுமையை ஏதிர்த்தனர் விறைவில் கல்லெண்ணம் ஏற்படுத்தப்பட்டு வங்காள மொழிக்கும் உருது மொழியுடன் சமஅந்தஸ்து அளிக்கப்பட்டு இரு மொழிகளும் பாக்கிஸ்தான் உத்தியோக மொழிகளாயின.

சுவிற்சலாந்து:

சுவிற்சலாந்துக் கூட்டரசு 15,950 சதுரமைல் கொண்ட நிலப்பரப்பும், ‘அதாவது இலங்கையில் ஐந்தில் மூன்று பாக்மளவு) இலங்கையின் அரைவாசி சனத் தொகையையும் கொண்டது தகைமை வரயந்த உறுதியிக்க சனநாயக ஆட்சிமுறை அடிப்படையிலேயுருவாக்கப்பட்ட கட்டுக்கோப்புமிக்க தேசிய ஒற்றுமை. அவர்தம் பொருளாதார இலட்சியத்தினை அடைவதற்கு ஊன்றுகோலாயமங்களுள்ளது மத மொழி வேறுபாடுகளையுடைய மக்கள் தம் ஒற்றுமை பிரமிக்கத்தக்கதாகும் இன்று 73 விகிதத்தினர் அதாவது 30 இலட்சம் சுவிஸ் மக்கள் ஜேர்மன் மொழி பேசுகையில் 21 விகிதத்தினர் அதாவது 800,000 மக்கள் பிரான்சிய மொழி பேசுவிகிதத்தினர் அதாவது 220,000 மக்கள் இத்தானிய மொழி பேச, ஒரு விகிதத்தினர் அதாவது 46,000 மக்கள் ரேமான்ஸ் (Romance) இலத்தீன் மொழி சார்ந்தது), பேசுபவராவர் / மத அடிப்படையிலும் சுவிஸ் மக்கள் 58 லட்ச தத்தினர் புரட்டஸ் தாந்தினராகவும், 41 விகிதத்தினர் ரேமன் கத்தோலிக்கராகவும் வேறுபட்டுள்ளனர். எனவே மக்கள் தம் பல்வேறுபாடுகளையும் இனைக்குமுகமாக ஒரு அரசியலமைப்பினை உருவாக்கியுள்ளனர். இவ்வேறுபாடுகளிருந்தபோதிலும் தேசிய ஒற்றுமையினை உருவாக்கி வளர்க்கும் நோக்குடன் அடிப்படை உரிமை களின் உத்தரவாதமும், பிராந்திய சுதந்திரமும் சுகல மக்களது விருப்பத்திற்கமைய நெருங்கிய ஆட்சியாளர்களது தொடர்புகளும், சிறந்த சாதனங்களாகக் கையாளப்பட்டன சுவிற்சலாந்து அரசியற்திட்டம், அமெரிக்கத் திட்டத்தினைப் போன்று வரைந்தேயொழிய பிரித்தானிய திட்டம் போன்று வரையாததும், நெகிழ்ச்சியும் உடையதன்று சுவிஸ் மக்கள் வாழ்க்கையிலே சமஸ்தி அரசியல் அமைப்பு, ஒரு முக்கிய அம்சமாகும் சுவிஸ் அரசு, பிரசைகளை மட்டுமென்று அங்கத்துவ அரசுகளையும் கொண்டதாகும் இந்தசப்ளடி அமைப்பு சுதந்

திரக்கொன்கையினையும் சனநாயக கொள்கையினையும், முற்றுப்பெறச் செய்வதில் வெற்றிகாண்கின்றது சுவிஸ் சனநாயகம் சர்வ சமத்துவமுடையது.

ஜக்கிய அமெரிக்கக் கூட்டரசு அமைப்பு மாபெரும் நாட்டின் பல் வேறு பகுதியினரின் சுதந்திர தாகத்துக்கு விடையளிக்கும் வகையில் அமைந்துள்ளது உதாரணமாகக் கலிபோனியாவிலே இன்றும் அப்பிரதேசத்தினர் தம் பிராந்தியக் கொடியினைப் பறக்க விடுவதில் அக்கறை கொண்டுள்ளனர். ஆனால் சுவிஸ்சலாந்தினில் மொழி, கலாச்சாரச் சிறுபான்மையினரைப் பாதுகாப்பதே சமஷ்டியரசின் கடமையாயமைந்துள்ளது மொழிவாரி வேறுபட்ட மக்களை ஒன்றுபடுத்தி நல்லுறவு ஏற்படுத்துவதற்கு உதவுகின்றது. இந்நாடு இருபத்திரண்டு கண்ரன்ஸ் (பிரதேச சுதந்திரப் பகுதிகள்) ஆகப்பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. எல்லாக் கண்ரன்சும் மொழியிருப்பனவன்று கிறி சண்சைப் போன்று சில இரு மொழிகளையுடையன. (ஜீர்மனு ம., பிரெஞ்சு) தான்கு மொழிகளும் சம அந்தஸ்துவுடையனவும் உத்தியோகபூர்வமானவையாகும் நீண்டகாலமாக உறவுகள் பரவல்பரமதிப்பினாலும். நல்லுறவினாலும் பண்படுத்தப்பட்டமையால் அரசியல் யாப்பு சிறுபான்மையினரது சகல உரிமைகட்கும் உத்தரவாதமளிக்கின்றது முக்கியமாக நாளாந்தர வாழ்வில் பாடசாலையில் மட்டுமன்றி ஆட்சியாளருடன் தொடர்புகளிலும் தத்தம் தாய் மொழி உபயோகத்திற்கு இடமளிக்கப்பட்டுள்ளது ஏழு பிரபல சர்வகலாசாலைகளுள் மூன்று பிரான்சிய மொழியைப் போதனு மொழியாகவும், மற்றைய மூன்று ஜேர்மன் மொழியைப் போதனு மொழியாகவுப் பொன்கையில் ஃபிரிபேக்கிலுள்ள பல்கலைக் கழகம் இரு மொழி களையும் போதனு மொழிகளாகக் கொண்டுள்ளது.

ஜக்கிய தென் ஆபிரிக்கா:

இரு தர்க்கர்த்தியிலமைந்த ஓரேபெயாரு முடிவாகிய ஆங்கிலம், ஒல்லாந்து ஆகிய இரு மொழிகளையும் சம அந்தஸ்துவடைய உத்தியோக மொழிகளாக ஏற்று எவ்வாறு மொழிகளிடை ஒன்றுமையும், சமரதானமும் ஏற்படுத்தலாமென்பதற்கு ஜக்கிய தென்னுபிரிக்கா சிறந்த உதாரணமாகமாகும் பாரானுமன்றச் சட்டம் ஒல்லாந்து, எனபதற்கு ஒல்லாந்து மொழியிலும் சிறிது வேறுபட்ட மொழியாகிய ஆபிரிக்கன்று மொழியையும் அடக்குவதென வரையறுத்துள்ளது. தென்னுபிரிக்காவில் ஆங்கில மொழியையும் ஒல்லாந்த மொழியையும் போதனு மொழியாக கொண்ட வெவ்வேறு பல்கலைக் கழகங்களுடன் இரு மொழிகளையும் போதனு மொழிகளாகக் கொண்ட பல்கலைக்கழகங்களும்.

ஐக்கிய சோவியத் சோஷலிசக் குடியரசு:

இந்நாடு சோவியத் சோஷலிசக் குடியரசுகளின் சமஸ்தி இணைப்பாகும். ஒவ்வொரு குடியரசும் தனித் தனித் கொடிகளையுடையன. உதாரணமாக உஸ்பெக்கில்தானின் அரசுக்கொடி மூவர்ணங்களையுடையது. சிவப்பு நிறம் சமதர்மத்தையும், முக்கிய விளைபொருளாகிய பருத்தியை வெள்ளை நிறமும், இல்லாமயத்தையும். நீர்ப்பாசனத்தையும் குறிப்பதாக பச்சை நிறமும் அமைந்துள்ளது. ஒவ்வொரு ஐக்கியக் குடியரசும், தனித்தனி அரசியல் திட்டத்தையும், அவற்றுட்பல தமக்கென மொழிகளையுமுடையன. உதாரணமாக ருஷ்கள் சர்வகலாசாலையின் போதனு மொழிகாக உஸ்பெக்குள்ளது. ஐ சோ சோ. குடியரசின் அரசியற் திட்டத்தின் பத்தாவது அத்தியாயம் அடிப்படையுரிமைகளையும், பிரஜையின் கடமைகளையும் வரையறுக்கின்றது. 121வது சட்டப்பகுதி போதனு மொழி தாய் மொழியாக விருக்கவேண்டுமெனக் கூறுகின்றது. 123வது சட்டப்பகுதி ஐ சோ சோ. பிரஜைகளின் இன, மத, வேறுபாடற் பொருளியல், கலாச்சார, அரசியல் துறைகளிலும் மற்றைய விடயங்களிலும் சம உரிமைகட்டு சட்டம் உறுதியளிக்கின்றது. இன, மத, தேசிய அடிப்படையில், நேர்முகமாகவேர் மறைமுகமாகவோ அமைக்கப்படும் கட்டுப்பாடுகள், சலுகைகள், விருப்பு வெறுப்புகள் யாவும் தன்மிக்கப்படும் எனக் கூறுகின்றது. 124வது சட்டப்பகுதி வழிபாட்டு உரிமைகட்டும், மதங்கிரிப்புப் பிரசாரத்தற்கும். சகல மக்கட்டும் உறுதியளிக்கின்றது மொழி உரிமைகள் மிக நுணுக்கமாகப் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. உதாரணமாக ஆமேனிய, அசுஜேன் ஆகிய பிரதேசங்களில் நடந்தது போன்று வேறு பிரதேச எல்லைப் பகுதி மக்கள் மற்றெலூரு பிரதேசத்துக்குள் குடியேறின் அது இரு மொழிப் பிரதேச மாகப் பிரகடனப்படுத்தப்படும்.

ஆயுக்கோசிலாவியா:

இந்நாடு தெற்கு சிலாவு மக்கள் வாழும் நிலமாகும் (ஆயுக்கோ என்பதற்கு தெற்கு எனப் பொருள்படும்) இந்நாடு சமஸ்திக் குடியரசாகும் சேபியா, குரௌறியா, ஸ்லாவேனியா, பொஸ்னியா, ஹெற்ஸ் கோவினை, மசிடோனியா, மொன்ரிந்க்஗ே ஆகிய ஆறு குடியரசுகளைக் கொண்ட சமஸ்தி அமைப்பாகும். அரசியல் திட்டத்திற்கேற்ப அதிகாரம் கூட்டரசின் அங்கத்துவ அரசுக்கட்குரியதே யொழிய மத்திய அரசுக்குறியதன்று. அங்கத்து அரசுகளில் அளிக்கப்பட்ட அதிகாரங்களை மட்டுமே கொண்டுள்ள மத்திய அரசு தனிக்குடியரசுகட்குக் கூட்டாட்சியிலிருந்து விலகுவதற்கும் உரிமை உண்டு. ஒவ்வொரு தனிக் குடியரசும் வெவ்வேறு அரசியற் சபையினையும் கொண்டுள்ளது. இச்சபை கூட்டரசின் அதிகாரத்திற்குள் வராதவிடயங்கள் எல்லாவற்றிலும் சட்டங்களியற்றும் கூட்டரசு அதிகாரத்துள்ள வரும் விடயங்களில் வெவ்வேறு குடியரசு சபைகள், சமஸ்திக் கட்டங்களுடன் முரண்படாத சட்டங்களை மட்டும் இயற்றலாம்.

యుకోసిలలేవియా ఒర్న మతచ చారీపర్ఱ అరచాకుమ. అరసియలి విగుంతు మతపీటమ వెరుపెతుత తప్పటింటు మక శముకంసక్తా వయి పాట్టుచెయ్యమ చమయశ చటంకుకవిం కుతుర్తిరాముం చట్టతథినుల ఉర్తియలికచప్పట్టుంటాడన. అతితుటణ ఓపిబొగుప్రిరజైయుం మతప పర్ఱరుటట్యోరాకవుమ. నాతతికరాకవుమ ఇంగ్రప్పతంగురిమెయ్యణు. 1953వతు ఆణ్ణిల యుకోసిలావియశ సన్మానితాకు ఒర్నకోటి 70 లట్చమాకుమ 70 లిలట్చమ చేర్పస్ల (42% : 40 లిలట్చమ కిగ్గోర్టస్ల (24% : 15 లిలట్చమ చిలోవింస్ల (4%) : 10 లిలట్చమ ముసులిమ మక్కలస్ల (6%) : 9 లిలట్చమ మకిటోనియణ్ణస్ల (5%) లిలట్చమ మొంగోలియింస్ల (3%). ఆకియోరాక కొణ్ణుంటాను ఇంంగుర్త సిలోవిం, చేపియణ, యకిటోనియణ, మొంగోలింకింగ్రిం ఆకియ నాంక మొఘికస్ల ఇంంగుర్తిలుంటాన ఇంవి నాంకుమ శమఅంతణ తుముంతియోక పూర్వ అంతసుమ ఉట్టయనవాకుమ చిర్చిలిక ఎతుక తుక్కిలా ఉపయోకిక్కుమ చెపియణ మొఘియిలిట ఏణ్ణయ మొఘికస్ల గ్రోమణ్ణ ఎముత్తుక్కిలాక కైయాంపవా చిలోవింయిత తహినకరాత్తిలుంటా చార్వ కలాచారస్ల యిల సిలోవిం మొఘి పోకాను మొఘికచంటాను చేపియిం తహినకరాత్తిల ఉంటా చార్వ కలాఖాయిల చేపియణ్ణ మొఘియమ, యకిటోనియిత తొసినకరాత్తిలుంటా పాల కాసుక క్షుకత తిల మికిటోనియ మొఘియమ పోతను మొఘికళాక విలాంకుచింఱన్న / ఇంంగుర్తిలే చేపియణ్ణ మక్కలస్ల పెగ్గమపాంమయినాక వుంటా పోతిలుమ మాణిల, సిర్రారో, కిగ్గోర్ట ఇంతతహాకవుమ ఉతలి జున్నతిపతి చిలోవింయి ఇంతతాచ శార్నతవారాకవుమ ఉంటార, ఇంగ్ర వెరుపట్ట ఎముత్తుక్కాను ఉట్టయ మొఘికస్ల ఇంంగుర్తిల ఇంగ్రప్పతాల అవర్కస్ల మొట్టార వణ్ణి ఇంకచత తక్కుకస్ల పర్ఱియ ప్రికశినియై విగోనుత వశికయిల ఎముత్తు కట్టుక్కప పతిలాక కట్టచత తీర అట్టయాంతతాక కైయాణు. తీర్చు కన్నుంటానర, ఉతారణమాక 3 * 3142. మనిత వల్లవ మెయికవుమ అతికమాకక కానపపట్టపోతుమ నలులెంణు నలురు విన్ పొగుర్తు ఎలలూగుమ ఇంవార్ఱహిలిప పాషిపతిలిలై పరసుపర మొఘి మతిపింసిల్లి యుకోసిలావియా నాట్టుత రేశపపర్ఱ నిసెతి గ్రుకక్కమాట్టాతు. ఇంతప పాసుపర మొఘిమతిపింస్ అటిపపటయిర గ్రుస్ల యుకోసిలావియిం ప్రిమికికత్తాకు పొగురియల వణరస్చియిమ శమక ముంణెంర రముమ కట్టియెమ్మిపపట్టుంటాడన. కపాట్టికావి లుంటా లుంకెరియశ చెన్నపాణయానరాప పర్ఱి ‘యుకోసిలావియ వాఘ్ వు’ ఎన్నామ అరచాంకస్ చెయ్ వెబియిట్టు ఉంపతావాతు ఆణు. 4-వతు వెబియిట్టు సితతిరై 1964 కీమ్మక కణ్ణటవారు కురుకింఱతు

* కపాట్టికాప ప్రిజై కొంమియుణ్ణిల, వంకియిల నీతిమంఱత తిల అంలతు వెరు ఎంత నిరువఙ్కవిలుమ ఉంటా అకికారియై చే పో-కిగ్గోర్ట మొఘియలో అణ్ణి లుంకెరియ మొఘియలో ఉఱ్చాయాటినుల ఎవుషిత్తతిలుమ వెరుపాట్టె ఏఱపటుతూతు ఒగు ప్రిజై తనతు ముఱయిట్టె అంలతు వెంటుకోణిత తనతు తాయ మొఘి

முனையே சமரப்பிக்கலாம்: அவர் அம்மொழியிலேயே பதிலையும் பெறவர், பொது சிறுவனங்களிற் கடமையாற்றும் உத்தியோகத்தர் இரு மொழிகளிலும் தொடர்பு கொள்ளக் கடமைப்பட்டுள்ளனர்.

சூகோஸ்லாவியா சமதர்மக் குடியரசு அரசியல் திட்டத்தின் 43-வது சட்டப்பகுதி கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகின்றது. “ஒவ்வொரு பிரகையும் தனது, இன, கலாச்சாரச் சிறப்புகளை வெளிப்படுத்தும் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக, ஒவ்வொரு தேசிய இனச்சிறுபான்மையினால் தக்தம் கலாச்சாரத்தை வளர்ப்பதற்காக, நிறுவனங்களை ஏற்படுத்தவும் மொழியுபயோகச் சுதந்திரமும், அரசியல் திட்டத்தினால் அளிக்கப்பட்ட மற்றைய சுதந்திரங்களையும் அனுபவிப்பவர், பாடசாலையில் வெல்வேறு இனத்தவர்களை அவர்கள் தம் மொழி மூலமே கல்வி புகட்டப்படும். இவ்வினத்தவர்கள் தாம் வரழும் பிரதொங்களிலுள்ள மற்றைய உரிமைகள் யாரவும் அரசியல் சட்டங்களினால் நிர்ணயிக்கப்படும்.

(தமிழாக்கம்: “சிவனருள்”)

Phone No: 91533

P. NADARAJAH

GENERAL MERCHANTS
COMMISSION AGENTS

V
70, ALLES ROAD
NEGOMBO

DAILY NEEDS

General Merchants &
News Agents

55, Bazaar Street
BADULLA

Prop: K. A. VANAR

Phone: 294

Phone. 303 Extn

T. G. Texhard

R. V. Finance Corporation

No. 35, Bazaar Street,
BADULLA

Consults:-

For any type of electrical installations
Over head power transmission
Internal telephone installations
Factory & office inter room system

Prompt Service

Moderate Charges

ESTIMATE FREE

Sole representatives for Sisil refrigerator
Ceylon bulbs Raleigh bicycles & Ceylon Cables

R. V. FINANCE CORPORATION

No. 35, Bazaar Street
BADULLA

Telegrams: "MAHESCO"
Telephone: 376

MAHESWARAN & CO.,
*General Merchants & Hardware
Suppliers. Dealers in:
Hardware Goods, Coir Materials
& Paint.*

—
NO. 51, BAZAAR ST.
BADULLA.

SPACE DONATED
BY

↓
KARNAT TEXTILES
WHOLESALE DEALERS
164 KEYZER STREET
COLOMBO.

SEYADU BEEDI
The Most Popular
and Famous Beedi of Ceylon.
The Choice of all
Discriminating Smokers

SEYADU BEEDI DEPOT
192, OLD MOOR STREET
COLOMBO-12.

Phone: 78001

பல்லவர் காலப் பக்தி இயக்கமும் தமிழ்நாட்டின் தேசிய மறுமலர்ச்சியும்

க. மாசிலாமணி

ஆட்சியாளர்களானோ அன்றேல் வெளிநாட்டினர் படையெடுப்பின் விளைவால் ஏற்படும் அந்திய ஆட்சியினாலோ ஒரு நாட்டு மக்களின் மொழி, சமயம், கலாச்சாரம் போன்ற துறைகளுக்கு ஆபத்து நேரிடும் பொழுது அந்நாட்டில் தேசிய விழிப்புணர்ச்சியும், ஆட்சியாளருக்கெதிரான தேசிய இயக்கமுந்தோன்றுதல் இப்பெல்லூ. இது உலக வரலாறு காட்டும் ஒருங்கமை. இவ் உண்மையினை நாம் தென்னிந்தியாவில்—குறிப்பாகத் தமிழ்நாட்டு வரலாற்றில் முதன் முதலாகப் பகலவராட்சிக் காலத்திற்குன் காண்கிறோம்: சங்க காலத்தில் தமிழர் சமுதாயம் உயர்நிலையில் வாழ்ந்த பொழுதிலும் இத்தகையதொரு மறுமலர்ச்சி இயக்கம் அக்காலத்தில் தோன்றவில்லை. தோன்ற வேண்டிய சூழ்நிலையும் அக்காலத்தில் இருக்கவில்லை. ஏனெனில் அங்கு மக்களின் நலன் பேனும் நாட்டு மன்னர் ஆட்சியே நடைபெற்றது. ஆனால் பல்லவர் காலத்தில் இத் தேசிய மறுமலர்ச்சி இயக்கம் தோன்றுவதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு.

காரணங்கள்:-

முதலாவதாகப் பல்லவ அரசர்கள் தமிழ் நாட்டினரவல்லர்: அவர்கள் வேற்று நாட்டினராகையாலும், அக்காலத்திற்கு முன் தமிழ் நாட்டிற்கு வந்த சமண, பௌத்தர் தம் சமயக் கொள்கைகளைப் பரப்ப வடமொழியையே கையாண்டதாலும் பல்லவ அரசர்களும் வடமொழிக்கே முக்கியத்துவம் கொடுத்தனர்: பல்லவர் காலத்தில் தமிழ்நாட்டின் ஆட்சி மொழியாகவடமொழி யே இருந்ததென்பதற்கு மகேந்திரவர்மனின் முன்பு ஆண்ட பல்லவ அரசர்கள் வெளியிட்ட வடமொழிச் சாசனங்களே சான்றாகும். எனவே சங்க காலத்தில் பிறமொழிக் கலப்பற்றதூய செந்தமிழ் இலக்கியச் செல்வங்களைத் தன்னுட்டதே கொண்டு விளங்கிப் புமிற்பொழி அக்காலத்தின் பின்னர் அத்தகைய சிறப்பினை அடையவில்லை.

அடுத்ததாகத் தமிழ் மக்களின் சமயம் சைவமாகும். சேரி: மார்சல்ஸ் (Marshall) போன்ற மேலைநாட்டாராய்ச்சியாளர்கள்

சிவனை வழி படும் சமயம் தீராவிட மக்களுடையதெனத் தம் நூல் களிற் கூறியுள்ளனர். மணிவாசகப் பெருந்தகைகூட ஒரிடத்தில்

“தென்னாட்டைய சிவனே போற்றி
எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி”

என்று தென்னாட்டின் கடவுள் சிவபெருமானே எனத் திட்ட வட்டமாகக் கூறியுள்ளார். ஆதிகாலந் தொடக்கமே தென்னாட்டில் சிறப்புற்று விளங்கிய சைவ சமயம் கி. பி. 3ம் நூற்றுண்டின் பின் அங்கு புகுந்த சமண. பெளத்த சமயங்களின் போதனை களால் தாழ் நிலையினை அடைந்து சென்றது. அந்நிய சமயங்களின் செல்வாக்கால் தமிழ்நாட்டு மன்னரும், மக்களும் சைவத்தை வெறுத்துச் சமண, பெளத்தராகினர்.

மேலும் களப்பிரர் என்ற அந்நியர் வருகையால் தமிழ்நாட்டு மக்களின் மொழி, சமயம், வாழ்வைக் குறை போன்றனவற்றில் பாரதுராமான தீய விளைவுகள் ஏற்பட்டன. இறுதியாகக் களப்பிரர் காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் பரவிய ஆரியர் செல்வாக்கும் தமிழ்மக்களின் அரசியல், பண்பாட்டுத் துறைகளில் பெரும் பாதிப்பினை ஏற்படுத்தியது. தமிழ்நாட்டு வரலாற்றில்—இத் தகையதொரு கெடுதலான சூழ்நிலை நிலவிய பல்லவர் காலத்தில் அங்கு பக்தி இயக்கம் தொழை அது கோன்றி மறுமலர்ச்சி இயக்கமாக வளர்ச்சி அடைந்தமை வியப்பிற்குரியதன்று.

பத்தி இயக்கம்:-

பல்லவர் காலத்தில் கோன்றிய பக்தி இயக்கத்தின் தலையாய குறிக்கோள் சமணம், பெளத்தம் ஆகிய அந்நிய சமயங்களை அழித்து சைவ, வைணவ சமயங்களை மீண்டும் புத்துயிர் பெறச் செய்வதாகும். இந்நோக்குடன் தொன்றிய இவ் இயக்கம் நாள் கடவில் மிகப் பலம் பெற்று வளாந்து சைவ, வைணவ சமயங்களையும் அவற்றினைச் சார்ந்த மக்களின் மொழி, இசை, நடனம், கலைபோன்ற பண்பாட்டுத் துறைகளையும் மீண்டும் புத்துயிர் பெறச் செய்ததென்றே கூறவேண்டும். அக்கால மன்றர் அந்நிய சமயங்களின் ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டிருந்ததால் தம் சமயத் தையும் கலாச்சாரத்தையும் பாதுகாக்க விரும்பிய மசைள் மத்தி யிலேயே இப் பக்தி இயக்கம் தோன்றியது. பெரிய புராணம் குறிப்பிடும் 63 நாயன்மார்களில் முக்கியமானவர்களும், பண்ணிரு ஆழ்வார்களிற் பலருமே இவ்வியக்கத்தில் பெரும் பங்கு கொண்டு வைத்தீக சமயங்களை வளர்க்க முன்னின்றனர். குறிப்பாகச் சம்பந்தர். அப்பர் போன்ற சைவ நாயன்மார்களும் தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார், திருமங்கையாழ்வார் போன்ற வைணவ ஆழ்வார்களுமே இவ்வியக்கத்திற்குத் தலைமை தாங்கி

மக்களையும் தம் பக்கம் சேர்த்துப் பக்கிப்பாட்டுக்கல் மூலம் நாடெங்கும் சென்று தினிரப் பிரசாரம் செய்தனர். சைவர் சிவணியும், வைஷ்ணவர் திருமாலையும் தம் முதற் கடவுளாகக் கொண்டு தேனிலூமினிய பாடல்கள் பல பாடினர். சமயச் சொற் போர்கள் நிசழ்த்தினர். அருள் வடிவான இறைவன் பால் தெய்வீகக் காதல் வெள்ளம் பெருக்கெடுத்தோடியது, சி. பி. டி. ம் நூற்றுண்டளவில் சமயத்தையே அடிப்படை அம்சமாகக் கொண்டு தோன்றிய பக்கி இயக்கம் எவ்வாறு ஒரு தேசிய மறு மலர்ச்சி இயக்கமாக வளர்ந்த தெண்பது கவனிக்கத்தக்கது.

சமயம்:-

பொதுமக்களிடையே தோன்றும் எந்தவொரு இயக்கமும் ஆட்சியாளருடைய ஆதரவைப் பெற்றுந்தால் அது பெருமளவிற்கு வெற்றியடைய முடியுமென்பதை உணர்ந்து பக்கி இயக்கத் தலைவர்கள் முதலில் மன்னர்களைத் தம் பக்கந் திருப்பமூலங்களினர். தமிழ்நாட்டு மன்னரும் மக்களும் சமண, பெளத்த சமயங்களுக்கு அடிமைப்பட்டு வாழ்ந்தனர். அப்பர் கவாமிகள் கூட சமணத்தின் செல்வாக்கிற குடப்பட்டுத் தருமசேனர் என்ற பெயருடன் விளங்கினார். ஆனால் சிவன் அருளால் அவர் சைவரானாலென்றும் தம் சமயத்தில் நின்றும் நீங்கியமைக்காகச் சமணர்கள் கொடுத்த பல துணபங்களை எல்லாம் இலகுவில் வெண்றுரென்றும்; சமணத்தின் ஆதிக்கத்திற் குடப்பட்டிருந்த அரசனான மகேந்திரவர்மணியும் சைவஞக்கினாரென்றும் பெரிய புராணம் கூறுகின்றது. சைவஞக்கிய மணன்திருப்பா திருப்புவிழுரிலிருந்த சமணப் பள்ளிகளை இடித்து அவற்றின் சிதைவுகளைக் கொண்டு குணபரப்ரெச்சரம் என்ற சிவன் கோவிலிக் கட்டுவித்தானென்றும் பெரிய புராணம் கூறுகின்றது இக் கூற்றை அவனது திருச்சிராப்பள்ளிச் சாசனமும் நிருபிக்கின்றது. இவ்வக்கு தருமசேனரும் மகேந்திரர்மனும் சைவர்களாக மாறியதும் பல்லவ, தொண்டை நாடுகளில் சமணம் நீங்கச் சைவம் மீண்டும் புத்துயிர் பெற்றது. இதே போன்று பாண்டி நாட்டிலும் பாண்டியன் நெடுமாறன் சமணஞகையால் அங்கும் சமணமே செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது. சேக்கியார் கூறியதுபோல “வேதநெறி ததைத்தோங்க மிகுசைவத்துறை விளங்க” வந்த சப்பந்தரின் திருக்கெதைண்டால் மன்னன் சைவஞக்கப்பட்டதுடன்; பாண்டிய சோழ நாடுகளிலும் சமண, பெளத்தம் அழிக்கப்பட்டு சைவம் மீண்டும் செல்வாக்குப் பெற்றது. இவ்வாறு மன்னர் ஆதரவைப் பெற்று விரைவாக வளர்ந்த பக்கி இயக்கம் தெண்ணாடு எங்குமுள்ள திருக்கோவில்கள் தோறும் சென்று பக்கில் பாடல்களை இசையுடன் பாடி மக்களையும் தம் வசப் படுத்தியது. இதனால் பல காலம் வழிபாடினரிக் கிடந்த

சைவக் கோவில்கள் யாயும் மீண்டும் வழிபாட்டுக்குறிய புனித இடங்களாகப் புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டன. எனவே சம்பந்தர், அப்பர், தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் போன்ற சமயத் தலைவர்களினது பிற சமயங்கள் மீது காட்டிய வன்மை வான கண்டனங்களும், தீவிர சமயப் பிரசாரமும் தமிழ்நாடு முழுவ ம் சமன, பெனத்தம் செல்வாக்கிழக்கவும் வைத்த சமயங்கள் புத்துயி? பெற்று வளர்ச்சி அடையவும் வழிகோன. பல்லவர் காலத்தில் தோன்றிய இப் பக்தி இயக்கத்தின் விளைவுகளே பிற்காலத்தில் குறிப்பாக ஆறுமுக நாவலருக்குச் சைவத்தைக் காக்கவும், தமிழை வளர்க்கவும் வழிகாட்டியாயிருந்தன வென்று கூறவேண்டும்.

தமிழ் இலக்கியம்:-

இறைவன் மீதோ அவ்லது வேறு பொருட்கள் மீதோ ஒருவன் தன்னிடமுள்ள பக்தியை—அன்பை—வெளிபடுத்த அவனுக்கு உலகின் ஏணைய மொழிகளைக் காட்டிலும் தமிழ்மொழியே உதந்தது—அதாவது பக்திக்குரிய மொழி தமிழ் மொழியென்பர். தமிழ்லக்கிய வரலாற்றில் பக்தி இலக்கியங்கள் பெருந்தொகையாகத் தோன்றிய காலம் பல்லவர் காலமாகும். இதனுலேயே இக் காலத்தைப் பக்தி இலக்கிய காலமென்றாலும் கூறுவர். இதற்கு இக்கால அரசியல், சமயச் சூழ்நிலைகளே காரணம். பல்லவராடசிக் காலத்தில் வடமொழியே பெரிது செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது. மகேந்திரவர்மன் போன்ற பல்லவர்கள் சிறந்த வடமொழி ஆசிரியர்களாக விளங்கினர்; மத்த விலாச பிரகசனம், லோகவிபாகம் போன்ற பல வடமொழி நூல்கள் இக்காலத்தில் எழுந்தன. இத்தகை ஒரு நிலையில் தமிழ்மொழி தன் சிறப்பினை இழந்திருந்த நிலையில்—பக்தி இயக்கக் மக்களிடையே தமிழ் பற்றினைப் பறப்பியது. சைவத் திருமூறைகள் தில்லை பிரபந்தங்களில் தமிழ்ப்பற்று உச்சக் கட்டடத்தை அடைந்திருப்பதைக் காணலாம். பக்தி இயக்கம் சமன, பெனத் தத்திற்குப் பதிலாகச் சைவ, வைணவ சமயங்களை செல்வாக்குறச் செய்தது போல; வடமொழிக்குப் பதிலாகத் தமிழ்மொழிக்கு உயர்நிலையினை அளித்தது. “தன்னைஞி மிககுயந்தது தமிழ் ஞானசம்பந்தன், நற்றுமிழ் ஞானசம்பந்தன், இறையெழுது மொழி தமிழ் விரகன்” போன்ற தொடர்களால் தமிழைத் தமிழுக்கே உரியரெனக் கூறுகின்றார் சம்பந்தர். சுந்தரரே “நானுமின்னிசையாற் தமிழ் பரப்பும் ஞானசம்பந்தன்” என்று கூறிவிண்றார். அப்பர் “தமிலோடு இசை பாடல் மறந்தறியேன்” என்கிறார். மேலும் “செந்தமிழ், இன் தமிழ், வண்டமிழ், மறைவளருந் தமிழ்” என்று கூறித் தமிழ்மொழியின் சிறப்பினையும், புதையினையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். தமிழ்மொழிக்கு உயரிய நிலையினை அளித்த நாயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும்

இசைத் திறன்யும் எடுத்துக்காட்ட குடுமியான் மஸையிற் காணப் படும் இசைபற்றிய கல்வெட்டே போதுமானது. இக் கல்வெட்டில் கூறப்பட்டுள்ள இசையும் தமிழிசையே எனப் பண்ணைத் தமிழிசை பற்றி ஆராய்ந்த விபுலாண்தர் தமது யாழ்நூலிற் கூறியுள்ளார் “வாத்ய வித்யாதரன்” போன்ற பல்லவ மன்னர்களின் விருதுப்பொருள்கள் இசைக் கலையில் அவர்கள் பெற்றிருந்த தேர்ச்சியையே காட்டுகின்றன.

பல்லவர் காலத்தில் வளர்ச்சி பெற்ற நுண்கலைகளுள் நடனக் கலையுமொன்று. மகேந்திரவர்மன், இராசசிம்மன் போன்ற மன்னர்கள் காலத்தில் நடனக்கலை மறுமலர்ச்சியடைந்தது. காஞ்சி கைலாசநாதர் கோவிலுள்ள சிவனின்பல்வகை நடனங்களைக் குறிக்கும் சிற்பங்களும், சித்தன்னவாசற் குகையிலுள்ள ஒவியங்களும் இக்காலத்தில் நடனக்கலை அடைந்திருந்த வளர்ச்சி வைக் காட்டப் போதுமானவை. நாடகக்கலையும் இக்காலத்தில் வளர்ந்த தென்பதற்குத் திருவாசகம் போன்ற இக்கால நூல்களிற் சான்றுகளுண்டு. “கலையினேலி மங்கையகள் பாடவோலி ஆடல்” என்ற அடி அக்காலத்தில் ஆடல், பாடல் முதலிய கலைகள் அடைந்திருந்த முன்னேற்றத்தினை காட்டுகின்றது:

கட்டிடக்கலை:-

தென்கைத்தின் தேசியக்கலையான திராவிடக் கட்டிடக் கலைக்கும் பல்லவர் காலத்திலேயே அடி கோலப்பட்டது: கட்டிடம் அமைக்கு முறைபல்லவர் காலத்தின் முன்னர் இருந்த பொழுதிலும் அவை மன், மரம் போன்ற அறியும் பொருட்களால் அமைக்கப்பட்டமையால் முக்கியத்துவம் பெறவில்லை. கற்கள் கொண்டமைக்கும் நிலையான கட்டிடக்கலை முதன் முதலாகத் தமிழ்நாட்டில் பல்லவர் காலத்திலேயே தொன்றியது. பக்தி இயக்கம் கோவில் வழிபாட்டின் முக்கியத்துவத்தினை உணர்த்தியதால் கோவில்கள் அமைக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. இதனால் இக்காலத்தில் கோவில் அமைக்கும் முறை ஒரு கலையாக வளர்ச்சி பெறத் தொடங்கியது. பல்லவர் காலக் கட்டிடங்களில் காணப்படும் முக்கிய அம்சங்கள் சில உள். முதலாவதாகப் பெரும் கற்பாறைகளைக் குடைந்து கோவில்கள் அமைக்கும் முறை; அடுத்ததாக இக்காலக் கட்டிடங்களை அழுபடுத்தும் சிற்பங்கள், ஒவியங்கள், என்பனவாகும். மேலும் இக்கால வரலாற்றில் சமயமே சிறப்பிடம் பெற்றிருந்தமையால் கலைகளும் சமயச்சார்புடையனவாகவே தொன்றின. இக்காலக் கட்டிட, சிற்ப, ஒவியக் கலைகள் யாவும் சைவ வைணவ சமயங்களின் தத்துவங்களுத்துக்களையும் உண்மைப் பொருட்களையும், மக்களின் சமயவாழ்க்கை முறைகளையுமே சித்திரிக்கின்றன. பல்லவர் காலக் கட்டிடங்களின் வளர்ச்சிக்கும் தன்மைகளுக்குமேற்ப அவற்றின்

பாடிய பாடல்கள் கைவத் திருமுறைகள் எனவும் நாலாயிர தில் விய பிரபந்தம் எனவுங் கூறப்படும். பல்லாயிரக்கணக்கில் இவர்கள் பாடிப் பாடல்கள் பிற்காலத் தமிழ்ப் புலவர்களுக்குப் பெரிதும் வழிகாட்டியாய் இருந்தன வென்றே கூறவேண்டும். பிற்காலத் தமிழிலக்கிய உலகில் தோன்றிய பல நூல்களுக்குச் செய்யுள் மரபிலும் பொருள் பரபிலும் பக்தி இலக்கியங்களே முன்னேடியாய் விளங்கின எனக் கறல் பிழையாகாது. வட மொழியிற் போற்றப்படும் இருக்கு, யகர், சாம, அசர்வ வேதங்களைப் போலப் பல்லவர் காலப் பக்தி இலக்கியங்கள் “தமிழ் வேதம்” என இன்றுவரை போற்றப்பட்டு வருகின்றன. சம்பந்தர் தோன்றியமையால் தென்தமிழ் நாடும், செந்தமிழ் மொழியும் உலகத்திலேயே சிறப்புப் பெற்றன என்ற கருத்துப்படி:

“திசையணைத்தின் பெருமையெல்லாந் தென்திசையே வென்றே அசைவில் செழுந்தமிழ் வழக்கே அயல் வழக்கீன் துறைவெல்ல” என்று பெரிய புராணம் ஆசிரியர் கூறுவதும் இங்கு குறிப்பிடத் தக்கது.

தமிழ் நாட்டின் தேசியக் கலைகள்:-

சங்ககால மக்கள் வாழ்க்கையில் இசை, நடனம், நாடகம், ஆடல், பாடல் போன்ற கலைகள் பெரிதும் இடம் பெற்றிருந்தன என்பதை அக்கால நூல்கள் வாயிலாக அறியலாம். பாணர், கூத்தர், ஸிறலியர் போன்ற சங்ககால வழக்குகள் அக்காலத்தில் மேற்குறித்த கலைகள் அடைந்திருந்த வளர்ச்சியைப் பெற்று உணர்த்துகின்றன. சங்க காலத்தின் பின் ஏற்பட்ட அந்தியராட்சியால் இக்கலைகள் மறைவுற்றன. சமண: பெளத்தர் இக்கலைகள் மக்களைத் தீய ஒழுக்கத்தின் பாற் செலுத்தும் என்று பிரசாரம் செய்தமையாலும், அற ஒழுக்கங்களையே வற்புறுத்திக் கூறி யமையாலும் மக்கள் கலைகளை வெறுத்து ஒழுக்க நெறிகளையே பெரிதும் பின்பற்றினர். ஆனால் மீண்டும் பல்லவர் காலத்தில் இக் கலைகள் புத்துயிர் பெற்று வளரப் பக்தி இயக்கமே வழி கோலியது:

நாயன்மார், ஆழ்வார்கள் தமது பக்தி மார்க்கத்தைப் பரப்ப இசை நிறைந்த பாடல்களையே பாடினர். இசையே கூடிய பாடல்களைப் பாடுவதன் மூலம் மக்களைத் தம் பக்கம் இழுக்கலாம் என்பது அவர்கள் கருத்துப் போலும். எனவே தமிழ் இசைக்களை வளர்ச்சியில் நாயன்மார்களினதும், ஆழ் வார்களினதும் தொண்டு மிகப் பெரிதென்னலாம். இக்கலை வளர்ச்சியில் பல்லவ மண்ணர்களும் பெரும் பங்கு கொண்டிருந்தனர். மகேந்திரவர்மன் இசைக்கலைக்கு அளித்த ஆதரவையும் அவனது

வரலாற்றை நான்கு பெரும் காலப்பிரிவுகளாகப் பிரித்துக் கூறுவர். வைகுந்தப் பெருமாள் கோவில் காஞ்சி கைலாசதாதார் கோவில், மாமல்லபுரக் கோவில்களும் அவைகளில் உள்ள சிறபங்களும், சித்தவைசாசந்துகை ஓவியங்களும் பல்லவர் காலத்தில் தமிழ்நாட்டின் கட்டிட சிறபக்கலைகள் அடைந்திருந்த வளர்ச்சி யினை இன்றுவரை உலகிற்கு உணர்த்தி நிற்கின்றன. தமிழ்நாட்டிற்கே சிறபாகவரிய திராவிடக் கட்டிடங்களை சோழர் காலத்தில் உண்ணத் திணையினை அடைவதற்குப் பல்லவர் காலக் கட்டிடங்களே பெரிதும் முன்னேடுகளாய் அமைந்தன எனக் கூறலாம்.

இவ்வாறு தமிழ்நாட்டின் சமயம், இலக்கியம், இசை, நடனம், கட்டிடம் போன்ற கலைகள் புத்துயிர் பெற்று மறுமலர்ச்சி அடையப் பல்லவர் காலப் பக்தி இயக்கமே முக்கிய காரணமாயமைந்தது. சுருங்கக்கூறின் தமிழ்நாட்டினர் அவிலாத—தமிழ்மொழி தமிழ்ப்பண்பாட்டினை மேற்கொண்டிராத—மன்னர்களைத் தமிழ்நாட்டின் தேசிய மன்னர்களாக்கியதுடன் அவற்றின் வளர்ச்சிக்கு அவர்கள் ஆதரவைப் பெற்றும்—அந்தியராட்சியால் மறைந்தொழில் சமயம், மொழி, பண்பாடு ஆகியன மீண்டும் நாட்டின் தோண்றி மறுமலர்ச்சியடையவும், முக்கிய பொறுப்பாகண்டுந்த பல்லவர் காலப் பக்தி இயக்கம் தமிழ்நாட்டின் தேசிய மறுமலர்ச்சி இயக்கமாகவே அமைகிறது. எனக் கூறல் மிகையாகாது. இவ் உண்மைகளைப் பல்லவர் காலப் பக்தி இலக்கியங்களும் அக்காலக் கல்வெட்டுகளும்—சிறப்பாகப் பெரிய புராணமும் இன்றுவரை நிருபித்து நிறுகின்றன.

வள்ளுவர் காட்டும் வாழ்க்கைத் தத்துவம்

கலாநிதி ஆ. வேலுப்பிள்ளை

‘ஓன்றே பொருளென்னின் வேறென்ப வேறென்னும்
அற்றென்ப ஆறு சமயத்தார்—நன்றென்
எப்பாலவரும் இறைபவே வள்ளுவனுர்
முப்பான் மொழிந்த மொழி! இது கல்லாடனார்

திருவள்ளுவமாலையில் திருக்குறள் பற்றிப் பாடிய வெண்பா
வெண்பார். இந்திய மண்ணில் தோன்றிய சமயநெறிகள் ஆறு:
இவை தத்தமக்குரிய சமய நூல்களும் தத்துவச் சிந்தனைகளும்
கொண்டு விளங்கின. வெவ்வேறு கோட்பாடுகளையுடையன
வாக விளங்கிய இச்சமயங்கள், மக்கள் உள்ளங்களைத் தங்கள்
ஶால் ஈர்ப்பதற்காகப் போட்டியிட்டன. மனிமேகலை முதலியன
வற்றில் குறிக்கப்படும் பட்டி மண்டபங்கள் நாடெங்கும் தோன்றின.
சமய விவாதங்கள், சொற் போர்கள் நடைபெற்றன. சமயம் பூசல் தோன்றியதால், சமயங்களுக் கிடையுள்ள வேறு
பாடுகளும் பெரிது படுத்தப்பட்டன. ஒரு சமயத்தவர் உண்மைப்
பொருளென் ஒன்றைக் கூறினால், மறு சமயத்தார் உண்மைப்
பொருள் வேறென்பார். ஒரு சமயத்தார் உண்மைப் பொருள்:
அதுவன்று என்பார். சமயங்கள் என்றுமே சந்திக்க முடியாத
துருவங்கள் போலக் காட்சியளித்தன, இந்த நிலையில், திருக்குறள் தோன்றியது. திருக்குறள் கடைச் சங்கத்தில் அரங்கேறியதாகக் கதை வழங்குகிறது. திருக்குறள் அரங்கேற்றப்
பட்ட பொழுது, அதற்குப் பலத்த எதிர்ப்பு இருந்ததாத் தெரிகிறது; இந்தியச் சிந்தனை வரலாற்றிலும் தமிழ்நாட்டுச் சிந்தனைப் போக்கிலும் போக்கிலும் பல வழிகளில் புதுமையைப்
ஏற்குத்திய திருக்குறள் ஆரம்பத்தில் எதிர்ப்பைச் சமாளிக்க வேண்டியேற்படுவது இயல்லே. திருக்குறளுக்கு எதிர்ப்பு சில காலம் தான் இருந்தது. திறமையையும் பெருமையையும் திரையிட்டு மறைத்துவிட முடியாது. எல்லாச் சமயத்தினரும் திருக்குறளைப் போற்றும் நிலை வெகு சீக்கிரத்தில் ஏற்பட்டுவிட்டது.

பாரத நாட்டு மண்ணில் பிறந்த சமயங்கள் மாத்திரமல்ல;
ஒருந்த சமயங்களும் தமிழ்மையை செல்வாக்குத் திருக்குறளில்
கண்டப்படுவதாகக் கூறின. கிறீஸ்தவம், இஸ்லாம் முதலிய
சமயங்களும் திருக்குறளில் தமிழ்மையை கொள்கைகளுக்கு அமைதி
கண்டன. திருக்குறள் ‘உலகப் பொதுமறை’ என்பது யாவருக்கும் உடன்பாடாயிற்று. இவற்றிலிருந்து ஒன்று புலப்படுகிறது.
இவ்வொரு சமயமும் சொல்லும் பொருள் திருக்குறளில் காணப்

படுகிறது: அல்லது எல்லாச் சமயங்களும் திருக்குறளைப் போற்ற முடியாது. அதனால் தான் போலும் மதுரைத் தமிழ் நாகனார் திருவள்ளுவமாலையில் ‘எல்லாப் பொருளும் இதன் பாலு ஆ இதன்பால் இல்லாத எப்பொருளும் இல்லையால்’ என்று கூறினார். எல்லாச் சமயங்களும் திருக்குறளைப் போற்றுவதிலிருந்து இன்னொரு உண்மை புலனுகிறது. எந்த ஒரு சமயத்தின் கொள்கை யையும் திருக்குறள் முற்றுக் எடுத்துக் கூறவில்லையென்பது தான் அது. அப்படி அப்படி அது கூறியிருந்தால், குறன் ஒரு சமயத் துக்குரிய நூலாகக் கருதப்பட்டுப் பிற சமயங்களால் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கும்;

வள்ளுவரின்சமயம் என்ன என்ற புதிரை விடுவிக்கப் பல அறிஞர் நீண்டகாலமாக முழுவூன்னனர். அதை நிறுவுவதற்குப் புறச்சான்றுகள் போதிய அளவு கிடைக்கவில்லை; அகச் சான்றுகள் வலுவற்றுக் காணப்படுகின்றன. வள்ளுவர் இல்லறத்திலிருந்தவரா அல்லது துறவியா என்ற வினாவுக்கும் நிச்சயமான விடைகள் காணப்பட்டாலும் வள்ளுவர் நூலின் முக்கியத்துவம், சிறப்பு எவ்வகையிலும் குறைந்துவிட முடியாது, வள்ளுவர் எந்தச் சமயத்தில் பிறந்தார், எந்தச் சமய அனுஷ்டாணங்களைப் பின்பற்றினார் என்பன பற்றிக் கருத்து வேறுபாடு காணப்பட்ட போதிலும், வள்ளுவருடைய உள்ளத்தைப் பற்றிக் கருத்து வேறுபாடு ஏற்படமுடியாது. வள்ளுவர் சமயத்தின் புறத் தோற்றுமிகு தம்மைப் பறிகொடுத்து விடவில்லை; சமயவாதிகளின் தர்க்கம் அவரை மயக்கிவிடவில்லை. சமயத்திலிருந்து வள்ளுவர் ஒதுங்கவுமில்லை; வள்ளுவர் சமயங்களை நன்கு கற்றிருக்கிறார். சமய உண்மைகளை ஊட்டிருக்க நோக்கியிருக்கிறார். சமய உண்மை வள்ளுவருக்குத் புரிந்திருக்கிறது; சமய அடிப்படை வள்ளுவருக்குத் தெரிய வந்திருக்கிறது. சமய அடிப்படை வள்ளுவர் ‘சர்வசமய சமரசம்’ பாடவில்லை; ‘சர்வசமய சமரசம் பாடியவர்களின் பரந்த மனப்பான்மை பலராலும் பாராட்டப் படுகிறது. வள்ளுவர் அவர்களிலும் எவ்வளவோ ஆழமாகச் சென்றுவிட்டார். அவர் எந்தச் சமயத்தையும் குறிப்பாகப் போற்றவில்லை; ஆனால் எல்லாச் சமயங்களும் அவர்மேல் உரிமை கொண்டாடுகின்றன.

மக்கள் சமுதாயத்தில் கடவுள் நம்பிக்கையும் கடவுள் வழி பாடும் எப்படி ஏற்பட்டன என்பதைச் சமுகவியலாரும் உள்நூலாரும், வேறு பலரும் பலவாறு விளங்குவார். அவை எவ்வாறுயினுமாக, அறிவறிந்த மக்கள் சமுதாயத்தில் காணப்படும் சமயங்கள் தத்துவ அடிப்படையுடையன. வெளகிக் வாழ்க்கை— உலகியல் சுகங்களை—ப் போற்றிய வாழ்க்கை முறையைச் சீர்

திருத்த எழுந்தனவே மதங்களென்னாம். சங்ககால வாழ்க்கை பலவகையிலும் தமிழ்மக்கள் பெருமையோடு நோக்குதற்குரியது. உலகில் வாழ்க்கைக் கூகங்களை மட்டின்றி அனுபவித்த வந்த ஒரு சமுதாய மது கடவுள் நம்பிக்கை, கடவுள் வழிபாடு இருந்தன. ஆனால் இன்றைய கருத்தில் மார்க்கம் அல்லது மதம் இருக்க வில்லை. அக்கால வாழ்வில் சில குறைபாடுகளும் காணப்பட்டன. சங்ககால இலக்கியங்களைக் கூர்ந்து நோக்கினால், பிற்காலத்தில் பஞ்சமாபாதங்களைக் கணிக்கப்பட்டனவே அக்காலத் தவரால் இகழப்படாது, சமூகவாலில் இடம் பெற்றமை தெரியவரும். இரத்த வெறிபிடித்த குறுநில மின்றன தமது ஆதிபத்திய ஆசையென்ற பலிபீடத்திலே தமிழ்ப்பெருங்குடி மக்களைப் பனியிடுதுத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தைச் சீரமித்த கடையையும் சங்க இலக்கியங்களில் காணலாம். கொலை, கொள்ளை, நாட்டுக்குத் தீயிடல் முதலிய கொடுமைகளை வீரத்தின் பெயரால், கூசாமல் செய்த சமுதாய மது, பரிசில் பெறுதலை முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டிருந்த புவவர்கள் அக்காலத்தவர் நிசம்தனிய கொடுமைகளைப் பூசி மெழுகினர். இத்தனைய குறைபாடுகள் நிறைந்த வாழ்க்கை முறைக்கு எதிராக எழுந்தனவே சமயங்கள்.

வாழ்க்கையைச் சீர்திருத்தி அமைக்க முயன்றன சமயங்கள். சுகங்களில் அளவிறந்த பற்றுவைப்பதனால் ஏற்படும் அளர்த்தங்களை அவதாளித்து, வாழ்க்கையில் ஒரு ஒழுங்கை—ஒரு நீதியை—நிலைநாட்ட முயன்றனவே சமயங்கள், ஒழுங்காக வாழ்ந்து உலகியலின்பங்களைத் துய்க்கவேண்டும் என்றே சமயங்கள் கூறவிரும் பின் போலத் தெரிகிறது. ஆனால் பிரச்சினைகள் பல எழுந்தன. எல்லாரும் ஒழுங்காக வாழவில்லை. ஒழுங்கில்லாத வாழ்வடைய வர்கள் உலகியலின்பங்களைக் கூடிய அளவு துய்க்கிறார்கள் போலத் தெரிந்தது. ஒழுங்காக வாழ்பவர்கள், துணபங்களிலிருந்து ஒதுங்கப்போய், இன்பங்களை இழந்துவிட்டவர்கள் போலானார்கள். ஒழுங்கில்லாத வாழ்வடையவர்களுக்கு வாழ்க்கைச் சுகங்களை அனுபவிக்க நிறையச் ‘சந்தர்ப்பங்கள்’ கிடைத்தன ஒழுங்காக வாழ்வதால் என்ன பயன் என்ற கேள்வி இயல்பாக எழுகிறது. சமயங்கள் அளித்த விடை இம்மையை மதிக்காமல் மறுமையை நோக்குவதாகும். ஒழுங்காக வாழ்பவர், இறந்த பின்பு அடையும் கதி அல்லது மறுபிறப்பு மிகவும் சிறந்திருக்கும் என்று கூறின சமயங்களே, ஒழுங்காக வாழாதவரும் அடையும் இவ்வுலகச் சுகங்கள் நிகையற்றன, வெறுத்தற்குரியன என்று பிரசாரம் செய்தன சமயங்கள், வாழ்க்கை வெறுப்பும் முத்தி விருப்பும் ஒழுங்கான வாழ்க்கையை நிலைநாட்டும் நோக்கமாகவே தோன்றின போலக் காணப்படுகின்றன.

ஆனால், பிரசார வேகத்தில், ஒழுங்கான வாழ்க்கையை வற்புறுத்தும் போக்குந் தளர்ந்துவிட்டது. ஏனைய அரசு நூல்களும் சமய நூல்களும் மக்களை நிரந்தரமாகக் கவர்ந்திருக்கும் சக்தி

பெறவில்லை. ஒழுநிகணமான வாழ்க்கையைக் கண்டிக்கும் தோக்கை வைத்து, உலக நிலையானம், வாழ்க்கை வெறுப்பாகிய கொள்கைகளை நாடகப் பாணியில் அளவிறந்து வற்புறுத்தும் இந்த நூல்கள், வாழ்க்கையில் பெருந்துப்பம் அல்லது ஏமாற்றம் அடைந்தவர்களுக்கே ஒருவித மன நிறையை அளிக்கின்றன. மனிதர்களுக்கு இயல்பாக அமைந்த வாழ்வேண்டும் என்னும் துடிப்பை உதாசினம் செய்யும் நூல்களாக இவை அமைந்திருக்கின்றன. வள்ளுவர் இந்த நிலையை உணர்ந்திருக்கிறார். வள்ளுவர் உணர்ந்தது சமயங்களின் அடிப்படையை மாத்திரமல்ல; தன்னுடைய காலத்திற்கு முன்பு தோன்றி உலகில் சுகங்களைப் போற்றும் சங்ககால இலக்கியத்தையும் படித்திருக்கிறார். மனுதர்ம சாஸ்திரம் முதலிய வடமொழி நீதி நூல்களையும் அர்த்த சாஸ்திரம் முதலிய வடமொழிப் பொருள்யல் நூல்களையும் காமகுத்திரம் முதலிய வடமொழிக் காம நூல்களையும் கற்றிருக்கிறார். பக்ம்புல்லை யுண்டு பாலாகப் பொழியும் பக்போல, இவையாவற்றையும் கற்றுச்சிந்தித்துக் குறட்பாக்கள் வடிவில், அவற்றின் சத்துக்களை மாத்திரைகளாக, வில்லைகளாக, மருந்துக் கழிசைகளாக, எமக்குத் தந்திருக்கிறார்.

திருக்குறள் என்னும் நூலின் அமைப்பே உலக வாழ்வு பற்றிய வள்ளுவரின் பார்வையைத் தெளிவாக்குகிறது. தலைவனும் தலையும் கூடிக் களிச்சும் மின்பத்தை வள்ளுவர் காமத் துப்பாலில் இருபத்தைந்து அதிகாரங்களில் எடுத்துக்கூறுகிறார். ஏனைய பல அற நூல்களும் சமய நூல்களும் கூறுவதுபோல, அவர் இத்தகைய இன்பத்தைச் சிற்றினப்பெணை இழித்துரைக்கவில்லை. களவொழுக்கத்தைக்கூட, அவர் கடிந்துரைக்கவில்லை. இவ்வற வாழ்க்கை திருக்குறளில் சிறப்பிடம் பெறுகிறது. ஒடுமேப் வாழ்க்கைச் சிறப்பு இருபது அதிகாரங்களில் எடுத்துக் கூறப்படுகிறது.

'அறத்தாற்றி னில்வாழ்க்கை யாற்றிற் புறத்தாற்றிற் போழப் பெறுவ தெவங'

இந்தியச் சிந்தனையின் பழைய வரலாற்றில், இத்தகைய துணிகரமான கருத்துக் காணப்படுவது ஒரு புதுமை. அறவழியில் இல்வாழ்க்கை அமைந்தால், அங்கு பெற முடியாத எதையும் துறவு மார்க்கத்தில் பெற்றுவிட முடியாது என்று வள்ளுவர் கூறுகிறார். ஒழுங்காக இல்லைத்தில் நின்று வாழ்பவன், பூவுகத்திலிருக்கும் பொழுபேதேவன் என்ற அந்தஸ்துப் பெற்றுவிடுவான் என்பதை.

'வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையுந் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்' என்ற கூறுகிறார்.

உலக வாழ்க்கை ஒழுங்காக நடைபெறுவதற்குப் பெரிதும் வேண்டிய பொருட்பால் எழுபது அதிகாரங்களில் பரந்து காணப் படுகிறது. நூற்றுமுப்பத்துமூன்று அதிகாரங்கள் கொண்ட திருக்குறளில் நூற்றுப்பதினைந்து அதிகாரங்களுக்குக் குறையாமல், எட்டில் ஏழு பங்கில், இவ்வுலக வாழ்க்கைச் சிறப்பும் இவ்வுலக வாழ்க்கைக்கு வேண்டியனவும் கூறப்படுகின்றன.

இவ்வாறு இயம்புவதால், சபயங்கள் பிரத்தியேகமாக எடுத்துக் கூறும் விடயங்கள் திருக்குறள்ல் இல்லையென்றா, துறவற வியலில் பதின்மூன்று அதிகாரங்கள் காணப்படுகின்றன. ஊழி, நீத்தார் பெருமை என்பன தனித்தனி அதிகாரமாகக் காணப்படுகின்றன. திருக்குறள் கடவுள் வாழ்த்துடன் தொடங்குகிறது. இந்நூலை முழுவதாகப் பார்க்கும்பொழுது, அது வாழ்க்கைச் செய்களைப் போற்றும் நூல் என்றே கூறவேண்டும். ஒழுங்காக வாழ்ந்து உலகிய விண்பங்களைத் துய்க்க வேண்டுமென்பது தான் வள்ளுவர் காட்டும் வாழ்க்கைத் தத்துவம். இந்தியச் சிந்தனை வரவாற்றில், வாழ்க்கை வெறுப்பு உலக நிலையாமை பற்றிய கருத்துக்கள் நிறையக் காணப்படுகின்றன. அவற்றுக் கெதிராக, வள்ளுவர் செய்த புரட்சி திருக்குறளாக மலர்ந்தது.

“நாடுநெலம் பெற, மீன்பிடித் தொலில் வளர்ச்சி வேண்டும்”

இ. அப்பாத்துரை
இலங்கை பல்கலை கழகம், பேராதணை.

இலங்கையின் தலையான பிரச்சனைகளுள் தக்க பொருளாதார வளர்ச்சியின்மை அடிநாடப் பிரச்சனையாக அமைந்துள்ளது. பொருளாதார வளர்ச்சியில் சாதகக் காரணிகளை (Factors) அடிப்படையாகக் கொண்ட தொழில்களை வளர்த்துத் தெடுப்பது, குறைந்த செலவில் நிறைந்த பயனைத்தந்து, உச்சலாபத்தை பெருக்க வல்லது. இந்த அடிப்படையிலே தான் மத்திய கிழக்காசிய நாடுகள் தமது எண்ணெய் மூல இயற்கை வளத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட தொழில் மேற்கொண்டு வருகின்றன.

இலங்கையில் போதியளவு கணிப்பொருள் இருப்பதற்குரிய சான்றுகள், அவற்றைப் பெறுதற்குரிய மூலதனங்கள் இல்லாது இருக்கின்றன. இதனால், இலங்கை போன்ற கைத்தொழிலாதிக்கம் பெருத விவசாயப் பொருளாதார நாடுகள் கடல்வளத்தை இயற்கைப்பொடும் செலவுமாகக் கொண்டு முன்னேற முயன்ற வருகின்றன. இத்தகைய முயற்சி நல்லதொரு எதிர்காலத்தின் விடிவெள்ளி எனபதில் ஐயமில்லை.

கடற்கரூபிலில் மீன் பிடித்தல், முத்துக்குளித்தல், உப்பு விளைவித்தல் என்பன அடங்கும். இதில் மீன் பிடித்தலை தலிர ஏணைய இரு தொழில்களும் கி. ம. 3ம் நூற்றிற்கு தொட்டு இன்றுவரை பெருமளவு அரசின் (State Monopoly) தனியுரிமையாக வே இருந்து வருகின்றன. ஆனால் மீன் பிடித்தொழில் மட்டும் பொதுமக்கள் உரிமைபெற்ற தொழிலாக இருந்து வருகிறது. மீன் இலங்கை மக்களின் நாளைத் தூப் உணவுப் பொருள்களில் ஒன்று. எனவே கடற்தொழில் குறிப்பாக மீன் பிடித்தொழில் மக்களின் நேரடிக் கவலத்தை ஈக்க வேண்டிய தொன்று.

இலங்கையின் சுயதேவையைப் பூத்தி செய்யக்கூடியளவுக்கு இன்று, இலங்கையின் மீன் பிடித்தொழிலின் முன்னேற்றம் இல்லை. வெளிநாடுகளிலிருந்து, தகரமீன், புக்கழுட்டிய மீன், கருவாடு போன்ற பலவேறு ஏருவங்களில் மீன் இலங்கைக்கு இறக்குமதி செய்யப்படுகிறது. கட்டா, மாலைத்துப் போன்ற நாடுகளுக்கு வருடா, வருடப் பீண இறக்குமதி செய்வதற்காக

இலங்கையிலிருந்து பல்கோடி ரூபா வாரி இறைச்சுப்படுகிறது.

இதனால் 8 பிரதான நஷ்டங்கள் எமது நாட்டிற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன: (1) இலங்கையின் பணம் வெளிநாட்டிற்கு அனுப்பப் படுவதால் எமது வெளிநாட்டு செலவாணி கூடிச்செல்கிற : இதன் விளைவு தேவிய வருமானம் (National Income) குறைகிறது: (2) எமது நாட்டிலே இத்தகைய பல மீன் பிடித்தொழில் நடாத்தப்பெற்று வேலையற்றிருக்கும் பல வாயிபர்களுக்கு வேலை வழங்க முடியும்: (3) வெளிநாட்டு இறக்குமதிக் கருவாடு போன்ற நரம் குறைந்தனவும், இலங்கை மக்கள் விரும்பி உள்ளூக்குடிய சுவையற்றனவாகவும் இருக்கின்றன: இந்தச் சீர்கேட்டைச் சென்ற அரசாங்கத்தில் காலிப் பிரதிநிதி நடைக்கட்டிக்காட்டியதைப் பல அலுவலகங்களும் நன்குண்டும்.

பல நூற்றுக்கணக்கான மைல்களுக்குப்பாக உள்ள ஜப்பான் போன்ற நாடுகள் இலங்கைக் கண்மையில் உள்ள பகுதிகளில் மீன் பிடித்து அதனைத்தமது நாட்டில் பதப்படுத்தித் தார மீன் களாக இலங்கை போன்ற நாடுகளுக்குத் திரும்ப அனுப்புகின்றன: இத்தகைய நிலையைச் சிந்திப்பது இயங்கை அரசு அல்ல: இலங்கை வாழ் பெருமக்களே! இலங்கை மக்கள் கூடிய சிரத்தை எடுக்காதே இலங்கை மீன் பிடித்தொழில் இத்தைய இழிநிலையெதிர் இருப்பதற்குக் காரணம். இலங்கையின் இன்றைய மீன் தேவையில் 50% கூட உள்நாட்டிலிருந்து பூர்த்தி செய்யப் படுவதில்லை;

1952ம் ஆண்டில் 25,500 தொன் மீன்

1962ம் ஆண்டில் 91,200 தொன் மீன்

இலங்கையில் பிடிக்கப்பட்டது: ஆனால் 1959ம் ஆண்டில் 89008ரூபா பெறுமதியான மீன் பொருள்கள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டன.

சாதகக்காரணிகள்

மீன் பிடித்தொழிலுக்குச் சாதகபான பல காரணிகள் இலங்கையை அண்டி அமைந்துள்ளன: இலங்கையில் கடல், கடலேரி, ஆறு, குளம், நீர்த்தேக்கம் ஆகிய பல நீர்ப்பரப்புக்களில் மீன் பிடிக்கப்பட்ட போதும், கடலிலும், கடலேரிகளிலும் தான் குறிப்பிடத்தக்கவ மீன் பிடிக்கப்படுகிறது. இலங்கை கடலால் சூழப்பட்ட ஒரு தீவு, கடலிலும் இலங்கையின் கரையோரத் சுற்று 8 மைல் தொடக்கம் 10 மைல் வரை (ஆழக்கடலில்) கண்டத்தையண்டி ஒரு திட்டாக இலங்கையின் கரையோரத்தைச் சூழ்ந்துள்ளது. இதனைக் கண்டத்திட்டு என்பர், இக்கண்டத்

அவைமானதும், குரிச தீரணங்கள் ஆடுகூவகிக்கூடிய ஆழமற்று மானது: இந்திலை மீன் பிடித்தொலுக்கு மிகவும் சாதகமான நிலையாக அமைந்திருக்கிறது. நியூபவுண்ணாந்து, நோக்வே ஆகிய நாடுகள் மீன் பிடித்தொழில் மிக முன்னணிப்பில் இருப்பதற்கு இந்த சாதக நிலையும் ஒர் சாரணியாகும்:

இந்தக்கண்ட திட்ட ஏராளமான மீன்களை கொண்டதாக இருக்கிறது. இதற்குக்காரணம் மீன்கள் வசிக்கக் கண்டத்திட்ட வசதியானதேயாகும்: கடலில் நெடுஞ்சூரம் செல்லுவதும் செலவைக் குறைத்து நிறைந்த மீனை பெறமுடிவண்டது, கத்திட்டின் விளைவாலேயே யாரும்.

இலங்கையில் மகாவளிகங்கை தொட்டு தருவியாத வரை 20 ற்கு மேற்பட்ட ஆறுகள் (Major Rivers) திலின் நாலாடுறமும் (யாழிப்பாண குடாநாடு தவிர) பாய்கின்றன. இவ்வாறுகள் நிலத்திலிருந்து ஏராளமான உணவுப் பொருட்களைக் கண்டத் திட்டிலே தள்ளிவிடுகின்றன: பெரும் சமுத்திரத்தில் இவ்வணவுகள் தள்ளப்படின்துவதை பல புறமும் சிறது சிறிதாகச் சிதற டிக்கப்பட்டுவிடும். ஆனால் கண்டத்திட்டிலே தள்ளப்படுவதால் இவ்வணவுகள் சிதறப்படாமல் மிதக்கின்றன. இவற்றை உண்பதற்காக ஏராளமான மீன் கற்கரையோரத்தை நோக்கி வருகின்றன: இவற்றிலும் பிரதானமாக மீன் குழமிய இரு பிரதைசங்கள் இலங்கையை அண்டிக்காணப்படுகின்றன: (1) இந்தியக் குமரிமூனைக்குத் தெற்கே 4000 சதுர மைல் பரப்புடைய வெட்டு மீன் கரை. (2) யாழிப்பாணத்திற்கு வடக்கே 1000 சதுர மைல் பரப்புடைய பீதிரு மீன்கரை என்பன:

கரையோத்தில் மற்றொரு பிரதான சாதகக்காரணி “ஒவரி” என்பது. கடலேரிகள் பெரும் சமுத்திரத்தில் ஒர் ஒதுக்கு புறமாக அமைந்தவை. இந்த ஒதுக்குப் புறங்களை நோக்கி மீன்கள் ஒதுங்குவது இயல்பு. இங்கு மீன்களின் எண்ணிக்கை கட்டுவது மட்டுமன்றி மீன்களின் தரம், குசியும் கூடியன. இத்தகைய கடலேரி இலங்கையில் மட்டக்கிளப்பு, சிலாபம், நீர்கொழும்பு, யாழிப்பாணம், முதார் போன்ற பகுதிகளிலே காணமுடிகிறது.

இலங்கையின் கரையோரம் ஆபிரிக்கா போன்று அல்லாது முறிவு, தெற்வு கொண்டு இருப்பது இன்னென்று சாதகக்காரணி. பல வளைவுகள், குடாக்கள், தீபகற்பம் ஆகியன கொண்டிருக்கிறது. பீபரும் சமுத்திர கொந்தனிப்புகளிலிருந்து விவகி, ஒதுங்கிக்கப்பல்கள், படகுகள் செயலாற்றத் துணைபுரிகின்றன:

இலங்கையின் எல்லாக் கரையோரங்களிலும் மீன் பிடிக்கப் படுகின்றன. அவற்றுள் முக்கியபானது புத்தாம், சிலாபம் காந்தார, மொறட்டுவா, அம்பலாங்கொட, பலப்பிட்டி, வெலி ம, நீர்க்காழும்பு, கொழும்பு, கொட்டகோட், சேம்பியன் பற்று தாஜோயடி, மன்னார், விடத்தல் தீவு, முதூர், மைவிட்டி ஏட்டக்கிளப்பு, கருத்துறை, காவி, மாத்தறை, வல்வெட்டித் துறை, பொன்னுலை என்பன.

குறிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களில் எல்லாக் காலங்களிலும் ஒரே எனவினதாக மீன் பிடித்தொழில் நடைபெறுவதில்லை. இலங்கையின் வடகீழ் பகுதிகளில், தென்மேல் பருவக்காற்றுக் காலமான சித்திரை-ஐப்பசி இடைப்பட்ட காலத்திலும், தென்மேல் பகுதிகளில் வடகீழ் பருவக்காற்றுக் காலமான காரித்திகை-பங்குணிக்கிடைப்பட்ட காலங்களில் தான் பெருமளவு நடைபெறுகிறது. இதற்குக் காரணம் அவ்வக்காங்களில் தான் கடவில் நீண்ட தூரம் செல்ல கடவு கொந்தளிப்பு, பருவக் காற்றின் மழை, புயல் ஆகியனவற்றின் தாக்கம் இல்லாதிருக்கும். இத்தாக்கங்களை சிறுபடகுகள் சுகித்து மிதிக்கூடியனவல்ல. இன்றும் கூட இலங்கையின் பெரும்பாலான பகுதிகளில் மிகப் பழைய முறைகளான தூண்டுவிடல், தள்பின் பிடித்தல், கரைவளை, பொறிக்கூட்டில் பிடித்தல், ஆகியன நடைமுறையிலிருக்கின்றன. சொற்ப தூரத்தில் சிறியளவு தொகையாக மீனை ஆபத்துக்கள் பலவற்றுடன் போராடிப்பெறும் பரிதாப நிலையில் இலங்கையின் மீன் பிடி தொழில் பெரும்பகுதி இருக்கின்றது:

ஜப்பானிய நாட்டின் முன்மாதிரி

ஜப்பானிய தீவுகள் இலங்கை போன்றி பல தீவுகளின் 147690 சதமைல் பரப்புடையது) தொகுதி 1910ம் ஆண்டு வரை ஜப்பான் இன்றைய இலங்கையின் நிலையிலும் கேவலமாக மீன் பிடித்தொழிலில் இருந்தது. 1901ம் ஆண்டிலிருந்து அபிவிருத்திகள் ஏற்பட்டன. பிடித்த மீனை உடனே எடுத்து செல்ல நார்ப்புறங்களுக்குச் சிறந்த போக்கு வரவு, யந்திரம் பொருத்தப்பட்ட படகு, அதனால் ஜஸ்கொண்ட மீனைப் பாதுகாக்கும் அறை, வெளியே ஜஸ் செய்யும் ஆலை, சந்தைகள் போன்ற சாதிகள் செய்யப்பட்டன. பின்பு தான் அரசாங்கம் பேரக்கறை யுற்ற மீன் பிடி சம்பந்தமான பிரசாம், விளங்கப்படம் வெளி யிட்டது. கீம் உலக யுத்த மூன் 334 : 15 படகும் அதில் 15197 யந்திரப்படகும் இருந்தன. வருட உற்பத்தி 15 லட்சம் தொன் மீன் அளவினதாக இருந்தது.

உயக யுத்தம் நாட்டை அழித்தொழித்த போதும் மீன்டும் உணவுத் தட்டுப்பாட்டுத் தீக்க மீன் பிடியை விருத்தி செய்தனர் பல மீன் சட்டங்கள் ஆக்கப்பட்டனர். (The Fishery

Co-operative Law) மீண்டும் பிடித்து வரவுச் சட்டம் (Fishery Boat Law) மீண்டும் பிடிப்படகுச் சட்டம் (Fishery Port Law) மீண்டும் பிடித்து வரவுச் சட்டம் என்பன பிரதான ஊக்கமளித்துன. வானெனி. ராஸ்ஸ் மீற்றர் (Transmitter) வசதிகொண்ட 1.5 தொன் எடையுடைய பல சாதாரண யந்திரப்படகுகள் பாவணைக்கு விடப்பட்டன. 1951ன் பின் மத்திய தென் பகுதிக்கூடத்தில், இந்து சமூத்திரத்திலும் மீண்டும் பிடித்து வரக்கூட்டத் தெரத்திற்கு முந்திய நிலையிலும் 10 மடங்கு உற்பத்தி பெருகியுள்ளது (1968) இக்காலத்தில் உலக மீண்டும் உற்பத்தியில் ஜப்பான் 1/5 பங்கை தருமளவுக்கு முன்னேறி விட்டது.

இலங்கையில் அண்மைக்காலத்தில் பல ஆக்க ழரவுமான பெரும் திட்டங்கள் திட்டப்பட்டன. அரசாங்கம் பல அபிவிருத்திக் கூடங்கள் எடுத்தன. 10 ஆண்டுத் திட்டத்தில் மீண்டும் அபிவிருத்தியில் யந்திரப் படகின் உபயோகம், நவீன முறைகளை உபயோகிப்பது ஆகியன நோக்கமாகக் கொள்ளப்பட்டன. 10ம் ஆண்டில் 58,000 தொன் மீண்டும் கரையோரங்களில் பெறுத்திட்டமிட்டனர். ஜப்பானிய நிபுணர் பல நடவடிக்கை எடுத்தனர். 70 இலங்கையின் துறைகளை ஆராய்ந்து 17 முக்கிய மீண்டும் துறைமுகங்களை அபிவிருத்தி கெய்யக் கூடிய சாத்தியக்கூறுகள் இருப்பதாகக் கூறினர். (1964ம் ஆண்டில் சென்ற அரசாங்கத்தில் M. N. கோநாட் தலைமையில் குருசியத் துதுகோல்டி பல ஆராய்ட்சிகளை இலங்கையில் நடத்தியது.)

அரசாங்கம் 17000 ரூபா பெறுமதியான யந்திரப் படகுகளை இறக்குமதி செய்தது. அவற்றை வாங்கக் குறைந்த வட்டியில் கடனுதவி செய்தது. யாழ்ப்பாணம், மண்ணர், முதூர், மட்டக் கிளப்பு, பேசாலை, புதுப்பாடு, திருக்கோணமலை, நீர்கொழும்பு, புத்தளம் ஆகிய இடங்களிலிருந்து ரெயில் மூலம் கொழும்புக்கு மீண்டும் வரவுசதி செய்யப்பட்டது. வரி விற்காம் போது இறக்குமதி வரியில் நெல்லோன் வலை, தூண்டில் முதலிய மீண்டும் பிடித்து வருகிறது. இறக்குமதி வரி விதிக்கப்படாது விடப்பட்டது. இவையாவும் நவீன மீண்டும் பிடித்தொழில் வளர்ச்சிமீண்டும் ஆரம்பகட்ட நிலைக்குக் கொண்டு வந்துள்ளன. எனவே, மீண்டும் பொருள்கள் ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய கூடிய சாத்தியக்கூறுகளை இலங்கை இன்றும் 10 கோடி ரூபா வரை மீண்டும் பொருள்கள் இறக்குமதி செய்வதில் செலவிடுகிறது என்றினாலாலும்.

தொழில் நுட்பக் கருவிகள் பயன் குத்தி, பழைய முறைகள், சாதாரண படகுகள் ஆகியவைற்றைக் கைவிடவேண்டும். யந்திரப் படகு வாங்க அரசாங்க நிதி உதவி போதியளவு வழங்க

வற்புறுத்தி மிகுதிப் பணத்தீற்கு கூட்டுறவு, முறகளைப் பின் கூபடுறவு வங்கியும்க்கள் வங்கி முதலியன் மூலம் பெறவாய்ப்பு நல்குதல் வேண்டும். நவீன படகுகள் மூலம் முன் குரிப்பிட்டது போன்ற பருவக் காற்றை யண்டிய சில பருவங்களைப் போல் இல்லாமல் எல்லாக் காலத்திலும் இவங்கை பூராகவும் மீன் பிடிக்க வாய்ப்பு ஏற்படும்.

மக்களுக்குத் தொழில் நுட்ப அறிவு தொழில் நுட்பக் கல்வி புகட்டுதல் இன்றியமையாதது. க. பொ. தி. (G. C. E.) மாணவரில் ஓர் பகுதியினருக்கு மீன் பிடிக் கல்வி புகட்டி சலிப்பு மனப்பான்மையை ஒழித்து நவீன முறையில், திட்டமிட்ட அமைப்பல் பேரும் தொகையாக உற்பத்தி செய்ய ஒழுங்குகள் செய்யவேண்டும். ‘‘மாணவர்களுக்கு இளமையிலிருந்து ஆர்வம் ஊட்டப்பட்டால் தான் அந்தத் தொழில் கூடிய ஊக்கத்தையும் ஆர்வத்தையும். புதிய ஆக்கக் சிந்தனையையும் பெறமுடியும். தமிழ்ப்பேசும் மக்களைப் பொறுத்த மட்டில், இழிவான தொழி வாக்க் கருதும் மாற்றுஞ் தாய் மனப்பான்மையை ஒழித்துக்கட்டி கொரவத் தொழிலாகக் கருதுமதிட என்னருமை வாலிபர்கள் செய்யவேண்டும்.

ஜப்பானிய நாட்டைப்போல் கூட்டுறவு ஒழுங்கில் பலர் கூடி சிறுமுதலைக்கி, பெரிய திட்டமிட்டு ஸ்தாபன ரீதி யில் இயங்கவேண்டும்; சிறிய முதல் தொட்டு பெரிய முதல் வரை கொண்டு வெற்றிக்கரமாக நடத்தக்கூடிய தொழில் மீன் பிடித் தொழில். ஆனால் முதல் கூடக்கூட ஸாபத்தில் ஈக்கம் முதல் கூடும் விகிதத்திலும் கூடிச்செல்லும். பெரிய யந்திரப் படகில் சிறிய யந்திரப் படகில் பெறமுடியாத பாதுகாட்டு சாதனங்கள் தகரத்திலைடைக்கும் வசதிகள், பலமாதம் கடவில் தங்கி இருந்து ஒரே முறையில் நெடுந்தூரம் சென்று பிடிக்கும் வாய்ப்புகள் இன்னும் பல இன்னோராண் நன்மைகளைப் பெற முடியும் ஜப்பானில் கூட்டுறவு இயக்க முறையை மீன் பிடித் தொழிலில் அரசாங்கம் ஊக்குவித்ததேயன்றி தோல்ருகித்தது மக்களே. எனவே இதில்ப் பெரும் முதல் படைத்தவர்கள், இனைப்பாற்றியவர் கணமெடுத்தல் அவர்கட்கும் நாட்டிற்கும் நடுமையக்கும்.

மீன்கள் பிடிக்கப்படும் கரையோரங்களிலிருந்து பல மைல்கள் அப்பாலுள்ள கண்டி, நுவரெலியா, அனுராதபுரம், தொழும்பு ஆகிய ரகங்களுக்கு அனுப்பப்படவேண்டும். உடனே அனுப்பிப் புதுமீனங்கள் விற்க வசதி செய்யவேண்டும். ஒரிரு வர் தனித்தனி இந்த நடவடிக்கை செய்வது புத்திசாலித் தனமல்ல. விற்பனை நிலையங்கள் மக்கள் பேதவையைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய முறையில் நகர், கிராமம் தோழி பைச்சு

கட்டுப்பாட்டு விலையில் வீற்க்கவேண்டும். இத்தகைய நடவடிக்கைகள் மூலம் தான் நுகர்வை பெருக்கி நிரம்பவின் (Supply) பெருக்கத்தை சமாளிக்க முடியும். நுகர்வை பெருக்கத் தனி யார் முயற்சிக் கூட்டுறவு முறை அல்லது இருமுறை களின் துணையை மேற்கொள்ளலாம். கட்டுப்பாட்டு விலையமைப்பு மூலம் உற்பத்தி ஏற்றதாழ்வில் விலை ஏற்றதாழ்வு ஏற்பட்டு நிலையற்ற சந்தை, நம்பிக்கையற்ற தொழில் ஆகிய தன்மைகளை இல்லாத செய்யமுடியும்; மக்கள் கொள்ளை ஈப்புதலாளிகளிடமிருந்தும் பேணப்படுவார்.

கருவாட்டு உற்பத்தியை பெருக்கி நாட்டின் கருவாட்டுத் தட்டுப்பாட்டை நீக்கலாம். இதற்குப் பல கைத்தொழில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமோ காரணம் கருவாடு செய்வதற்கான உப்பு, வரட்சி போதியளவு எமது நாட்டில் உண்டு

தகர மீன் உற்பத்தியிலும் கூட புது மீனில் பெற்றமுடியா தந்மைகளைப் பெற்றமுடிகிறது. ஏராளமாகப் பிடிபடும் மீனினங்கள், சந்தையில் உடன் விலை போகாத மீனினங்கள் ஆகியவைற் றைத் தகரத்திலிட்டு சமைத்துப் பக்குவப்படுத்துவதன் மூலம் பயனுள்ளதாக்கலாம். சில இன மீன்கள் சாதாரணமாக இல்லாத ருசி, மணம் ஆகியவற்றை இம்முறையில் தருகின்றன தகர மீன் உடனடிப் போக்குவரவு செய்ய முடியாத இடங்களின் தேவையைப் பூர்த்தியாக்கும் தொடர்ந்து நாடோறும் மீன் பெற்றமுடியாத இடங்களில் சிலநாள் தொடர்ந்து பாஸ்க்கத் தகர மீனுணர்வே உதவுமுடியும். தகர மீன் பக்குவரிய போன்ற கிருமி கொல்லப்பட்டு, சாதாரண மீனிலும் சுகாதாரமானது; பாதுகாப்பைக் கொடுப்பது. தகர மீன் பக்குவப்படுத்தப் பட்டதால் தயாரிப்பது இல்லை. வெளிநாட்டிற்கு அனுப்ப வல்லது.

மீன் பிடித்தொழில் அபாயகரமானது ஆபத்துக்களை நீக்கி, புது நம்பிக்கையை வளர்க்க இன்குரன்ஸ் வசதிகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். கடந்த அண்மைக் காலப்புயவில் மயிலிட்டி மக்கள் பெற்ற சீரழிச்சை துயர் இன்குரன்ஸ் வசதி செய்யவேண்டிய அவசியத்தை வற்புறுத்துகிறது.

மீன் பிடித் தொழில் முதல் தரத் தொழிலாக மாறியதும் அதிலிருந்து பல உப தொழில்கள் கூட ஆரம்பிக்க எதிர்காலம் உண்டு வெளிநாட்டு ஏற்றுமதிக்கான கைத்தொழிலை நடத்த வாய். மீனங்களைய், விட்டமின், விஞ்ஞானக் கருவிகள் சில, வப்பானில் செய்வது போன்று செயற்கைப் பசுளை ஆகிய பல ஜம்பத்திகளைச் செய்ய முடியும்.

மீன் பிடித் தொழிலின் முன்னேற்றத்தின் மூலம் இலங்கையின் பொருளாதாரச் சீர்கேட்டில் சிலவற்றை ஒழித்து நல்ல தொகு பொருள் வளமும், சமூக ஏற்றத் தாழ்வற்ற சமூகாயமும் டருவாக்கப்படும் என்பதில் சிறிதும் தயங்க வேண்டியதில்லை.

வடகிழக்கு மாகாணங்களின் பொருளாதார வளர்ச்சிச் சாத்தியங்கள்

பொ. சங்கரப்பிள்ளை

B.A. (Lond) B.Sc., Econ., Hons., (Lond) B.Com., Hons., (Lond)
M.Sc., Econ., (Lond) A.M.I.T., (Hons)

இன்று எல்லா நாடுகளும் தமது பொருளாதாரத்தை வளர்த்து மக்களின் வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்த எத்தனிப்பது கண்கூடு: பொருளாதார வளர்ச்சியை முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டு திட்டமிட்டு அரசாங்கங்கள் செயற்படுகின்றன. பொருளாதார வளர்ச்சி என்பதே எங்கும் பேச்க. ஆனால் பொருளாதார வளர்ச்சி என்றால் என்ன அதை எவ்வாறு அளவிடலாம் எனும் திருக்கேள்விகளுக்கு நாம் முதலில் விடை அளிக்கவேண்டும்.

இன்பத்தை நாடுவதும் துன்பத்தைத் தவிர்ப்பதும் மனிதரின் இயற்கை என்பதையும் தேவைகள் மக்களுக்கு இயல்பானவை என்பதையும் யாவரும் ஒப்புக்கொள்வர். தேவைகளைத் திருப்தி செய்வதற்கும் மக்கள் இன்பத்தை அடைவர் அல்லது துன்பத்தைத் தனிப்பர். மக்களின் தேவைகளோ அளவற்றன. அவற்றைத் திருப்தி செய்ய உரிய சாதனங்களும் பொருட்களும் எல்லைக்குட்பட்டன. தேவைகளுடன் ஒப்பிடும்போது அவை அருந்தகை இருக்கின்றன. எமது பிரயாசையின்றிருஞ் அவற்றைப் பெறலாம். எமது தேவைகளை ஏக்காலத்திலாவது பூரணமாகத் திருப்தி செய்யலாம் என்பது பகற்கணவு எவ்வளவுக்குத் தேவைகளைத் திருப்தி செய்யமுடியுமோ அவ்வளவுக்கு மக்களின் ககநலன் அதிகரிக்கும் செலவுத்துக்கும் சுகநலனுக்கும் நேரான தொடர்புண்டு. ஒரு சமூகத்தின் செல்வப்பெருக்கம் அதன் பொருளாதார வளர்ச்சியின் அறிகுறியாகும். தலைவித வருமான ஏற்றம் பொருளாதார வளர்ச்சியை அளவிடும்.

ஒரு சமூகத்தின் ஒரு கால எல்லைக்குள் உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்கள் சேவைகள் ஆகியவற்றின் பெறுமதி அச்சமூக வருமானம் அல்லது செல்வம் எனப்படும். எவ்வாறு இச்செல்வத்தைப் பெருக்கலாம் என்பதே முக்கிய பிரச்சினை மூலதனமாகும்.

உழைப்பு, இயற்கைவளம், தொழிற்றுணவில் முதலீய சாதனங்களைச் செல்வப்பெருக்கம் பொறுத்தது முதலைத்திரட்டி, ஊக்கத்துடனும் திறனுக்கும் உழைத்து, இயற்கை வளங்களைப் பயன்படுத்திப் புதிய தொழில்களைத் துணித்து ஒரு சமூகம் பொருளாதாரத்தில் முன்னேறவேண்டும் சுருக்கமாகக் கூறின் உழைப்பின் விளைவை அதிகரிக்கச் செய்வதே பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு வழியாகும்.

வடகிழக்கு மாகாணங்களிற் பெரும்பாலும் தமிழ்மக்கள் வசிக் கிணறனர் அவை தமிழ்ப்பிரேதேசங்களாகும். எனினும் இம்மாகாணங்கள் ஒற்றையாட்சி வழங்கும் இலங்கையின் பகுதிகளே ஒரு நாட்டின் ஒன்றிப்பாள பொருளாதாரத்தை இனஅடிப்படையிலோ பிரேதேச அடிப்படையிலோ பிரிக்கமுடியாது. ஏனையப்பகுதிகளின் பொருளாதாரம் நேக்கமானால் ஒரு பகுதிமட்டுமே முன்னேற இயலாது. ஆதலால் வடகிழக்கு மாகாணங்களின் பொருளாதார வளர்ச்சி இலங்கையின் பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பொறுத்ததாகும். இந்த அடிப்படையான உண்மையை நாம் மறந்துவிட முடியாது. நொண்டிக்குதிரைக்குப் பூட்டியவண்டி வேகமாக ஓடுமா? இலங்கைப்பொருளாதாரக் கட்டுக்கோப்புக்குப்பட்டாலும் எனது பொருளாதார முன்னேற்றத்துக்குப் பல தடைகளுண்டு என்பதை நினைவுக்கரவேண்டும்

(அ) பண்டைக்காலங்களிலுள்ள சுயேச்சைப்பொருளாதாரங்களில் ஒரு பகுதி மக்கள் தமது இயற்கையினால் முன்னேற இடமிருந்து இன்று எல்லாப் பொருளாதாரங்களும் திட்டமிடப்பட்டுப் பாட்டுப் பொருளாதாரக்காக எடுத்துக்கொப்புக்குப்பட்டாலும் அரசாங்கத்தின் உதவியும் ஊக்கமும் இன்றி எப்பகுதி மக்களாவது முன்னேற்றமுடியாது தமிழராகிய நாம் இந்நாட்டில் அரசியல் அராட்சத்தைகளாக வாழுகின்றோம். எமக்குச் சமூரியங்கள் இல்லை. உதாரணமாக ஒரு காணியைக் கொள்ளவேண்டுமானாலும் அப்பன் பாட்டனின் பிறப்புச் சான்றிதழை நேடி அலையவேண்டும். சென்ற ஒன்பது ஆண்டுள்ளிலும் இலங்கை அரசாங்கம் சீவுற்றுத்தகாட்டி எமக்குப் பல இடையூறுகள் செய்தது. நிலை இறந்து சுற்று மாறிவிட்டபோதிலும் அரசாங்கம் எமக்குக் கெடுதி செய்யாவிட்டனும். எந்த இலங்கை அரசாங்கத்திடமிருந்தும் நாம் அதிக உதவியை எதிர்பார்க்கமுடியாது கண்ணே, விற்குச் சித்திரத்தை வாங்கினவன் அதை அனுபவிக்க முடியுமா?

(ஆ) எமது சமுதாயப் பழக்கங்களும் இயல்பான குணங்களும் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குரிய பெருந்தடைகளாக இருக்கின்றன. தற்காலத்திற் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கத்துச் சமூக ஒத்துழைப்பு அத்தியாவசியம். இதன் பொருட்டு எல்லாச் சமூகங்களிலும் புதிய முயற்சி அலகுகள் தோண்றியிருப்பது கண்கூடு

ஒத்தழைக்குங் குணம் தமிழரிடையில் அரிது. யாம் யாவரும் உள்பதிகள் எமது சமூகத்திற் சாதாரண போர்வீரர் கிடையாது இரண்டு பேர் தாழும் ஒற்றுமையாக ஒரு தொழிலீசு சிலகாலம் நடந்துவது அருமை. குபநல் நோக்கம் முன்னேற்ற நாத்தக்குக் காலாகினும், அது அளவுக்கு மின்று சினால் அழிவை உண்டாக்கும் மேலுஞ்சாதி வேற்றுமைகளும் உயர்வு தாழ்வு ஆகும் எமது சமூதாயத்தில் மனிந்துகிடக்கின்றன. நாம் பழுமைப் பிதநரி; எமது சமூகம் இலங்கையில் நன்மையை இழந்துவிட்டது. ஒரு சமூகத்தின் பண்பாடும், மழக்க வழக்கங்களும் மனவியல் புகளுமே பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாகவோ பெருந்தடையாகவோ இருக்குமெனப் பேராசிரியர் ஆதர் ஹாயில் கூறுகிறார். ஆதலாற் சமூதாயம் புனரமைப்பே பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு முதல்படியாகவேண்டும்.

இத்தடைகளை நாம் எடுத்தக்காட்டுவதினால் மனத்தளர்ச்சி அடையவேண்டாம். தடைகளை உணர்ந்தாற்றுன் அவற்றை வெல்ல வழிவகைகளை வருக்கலாம்கூ மேலும் எவ்வித தடைகள் இருப்பிரும், அவற்றை ஊக்கத்தினாலும் வெல்லலாம்.

“ஆழையும் உப்பக்கம் காண்பர—உலையின்றித் தாழாது உளுமறுபவர்”

“வாய்மின் புலைவர்! நுழும் மெய்வருந்திக் கைசெய்து உயம்மினோ”

ஆதலால் அஞ்ச வேண்டியதில்லை.

விவசாயம், கைத்தொழில், வாணிகம், சேவைகளைப் பொருளாதாரத்தில் நான்கு பெருந்துறைகளுண்டு. இலங்கைப் பொருளாகாரக் கட்டுக்கோப்புக்குள்ளும் எமது சமூதாயத்தை சீரமைக்கமுடியுமானாலும், எத்துறையில் முன்னேற்றத்துக்கு அதிக வாய்ப்புண்டு என்பதைச் சற்று ஆராயவோம்.

விவசாயம்

இலங்கை ஒரு விவசாயநாடு. சனத்தொகையில் 50 லீதத்துக்கு அதிகமானேரின் தொழில் விவசாயம் எனினும் உணவுப் பொருட்களும் மூலப்பொருட்களும் பெருந்தொகையாக இறக்குமதி செய்யப்படுவன்றன. இப்பொருட்களை இந்நாட்டில் உற்பட்டி செய்யவாம் என்பதையும், அவ்வாறு செய்வதே பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு வழி என்பதையும் பத்தாண்டுத்திட்டம் வற்புறுத்துகிறது. விவசாயப்பெருக்கத்தின் சாத்தியங்களை இத்திட்டத்திலுள்ள அட்டவணை ஒன்று கட்டுகிறது.

அட்டவணை

விவசாயப்	1957-ம் ஆண்டு	1968-ம் ஆண்டு	அட்டவணை
பெரிரூள்.	உற்பத்திப் பெறுமதி	இலக்கு உற்பத்திப் பெறுமதி	(ஆயிரம் ரூபாயில்)
		(ஆயிரம் ரூபாயில்)	
1. நெல்லை	350,416	856,922	244
2. பால்	42,809	138,634	323
3. இறைச்சி	27,185	40,000	147
4. முட்டை	17,000	38,240	196
5. புகையிலை (பீட)	—	16,637	—
6. புகையிலை (செரட்டு)	18,688	27,869	204
7. கருளைக்கிழம்பு	128	32,576	—
8. மிளகாய்	11,771	32,626	278
9. வெள்ளகாயம்	22,886	31,234	138
10. கோப்பி	—	2947	—
11. சுரும்பு	—	68,000	—
12. எனைய பொருட்கள், 429,984		729,634	170
மொத்தம்	915,567	2,010,819	219

முத்திட்டத்திற் பழவளைகள் போன்ற சில பொருட்களும், ஏற்றுமதி செய்யக் கூடிய பயிர்கள் செய்கைகளும் முக்கிய இடம் பெற வில்லை. தொழில்களுக்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும் அத்தியாவசியமுங் கவனிக்கப்படவில்லை. ஆதலால் விவசாய உற்பத்தியை 3000 மில்லியன் ரூபாய் பெறுமதிக்குப் பெருக்கவாய்புண்டு. விவசாயத்துறையில் திட்டத்தின்படி முன்னேற்ற படியினுற்றுன், இப்பொழுதுள்ள கட்டங்கள் ஏற்பட்டன.

வட கிழக்கு மகாணங்களில் விவசாயப் பெருக்கத்துக்கு அதிக வசதிகளுண்டு. எமது தேவைகள் எல்லாவற்றையும் திருப்பி செய்ய இங்மகாணங்களிலே இயலும். ஆகவே, ஏனைய பகுதிகளின் பொருளாதாரத்துக்கு இனக்கமாகவும், பத்தாண்டுத் திட்டத்தின்படியும் முன்னேறுவதற்கு விவசாயத்துறையே இடமளிக்கும்.

ஆனால் விவசாயத்தை எமது மக்கள் விரும்புவதில்லை, கோழி மேய்கினுங் கோரண மேந்தில் மேய்க்க வேண்டும் என்பர், விவசாயத்தினிருந்து பெறும் வருமானம் அற்பகுமாக இருப்பது இதற்கு முக்கிய காரணம், இவ்வருமானத்தை அதிகரிக்கச் செய்ய முடியுமானால், விவசாயத் தொழில் கவர்ச்சியுடையதாகும் கனிநபர் பழைய முறைகளின்படி பயிர் செய்தால், தலைவீத உற்பத்தியை அதிகரிக்கச்

செய்ய முடியாது. பெருவீத உற்பத்தி, எந்திர உபயோகம், வின்ஞான அறிவு, விவசாயக் கல்வி, உரங்களை உபயோகித்தல் ஆகியன வற்றிலேல் விவசாயத்தேல் தலைவீத உற்பத்தியைப் பள்ளமடங்கு பெசுக்கலாம் இந்து வேண்டிய மாற்றங்கள் பின்வருவன், படித்த மாணவர்கள் விவசாயத்தேல் எடுப்பட்டாற்றுன் உற்பத்தித்திறன் அதிகரிக்கும். ஆதலாற் கல்வீத் திட்டத்தைத் திருத்தி அமைக்க வேண்டும். கல்வீப் பொதுத்தராதரச் (சாதாரண) பரிட்சையிற் கித்தியடையா மாணவர்களும், அப்பரிட்சையிற் கண்ணியமாகச் சித்தியடையா மாணவர்களும், எழுத்து விளைஞன் தொழிலை நாடி வாழ் நாளை விணேசுமியாது. விவசாயப் பாடசாலையிலோ தொழினுட்பப் பாடசாலையிலோ பயிற்சி பெற்று அத்தொழில்களில் ஒன்றைப் பின்பற்றுவது நன்று.

அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்குப் பல உதவிகள் அளிக்கிறது. ஆனால் வடக்கிழக்கு மாகாண மக்கள் அறியாமையினாலோ வேறு காரணங்களினாலோ இவற்றைப் பூரணமாகப் பயன் படுத்துகில்லை. தனி நபர் முயற்சி அதிக பயனுடையதன்று. ஆதலால் தமிழ் மக்கள் கம்பனிகள், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைத்துப் பெருவீத விவசாய உற்பத்தியில் எடுப்பவேண்டும். விவசாய முதலீடுகள் வருமான வரியிலிருந்து விலக்கப்படுகின்றன. எமது சமூகத்திலுள்ள செல்வர் கம்பனிகள் நிறுவிப்பயிர்ச் செய்கை, பறவைப்பண்ணை, பாற்பண்ணை, கால் நடைகள் வளர்த்தல் ஆகிய தொழில்களை எங்கும் பரப்பவேண்டும்.

கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகளின் வறுமைக்கு அரைகுறை வேலை நிலைமையே இரண்டாவது காரணம், விவசாயம் பருவ காலத் தொழில் சில காலங்களிற்குண் விவசாயிகளுக்கு முழு நேர வேலையுண்டு மற்றைக்காலங்களில் அவர்கள் ஒன்றிரண்டு மணி நேரமே வேலை செய்வர் விவசாயிகளுக்கு முழு நேர வேலை அளிக்க வசதி செய்தால், தலைவீத வருமானத்தைக் கணிசமான அளவுக்கு அதிகரிக்கச் செய்யலாம் கிராமங்களிற்கல் மரங்கள் நடுதல், பறவைப்பண்ணைகள், பாற்பண்ணைகள், கால் நடை நளர்த்தல், குடிசைத் தொழில்கள் முதலிய பல விளைத் தொழில்கள் பறவை வேண்டும். ஆனாலும் பெண்களும் சரிசமனுக்கப் பல துறைகளிலும் வேலை செய்தாற்றுன் பொருளாதாரம் முன்னேறும் இதற்கு இல்லாமல் நாட்டைச் சிறந்த உதாரணமாக எடுத்துக் காட்டலாம்.

பல வகையில் இம்மாகாணங்கள் விவசாயப் பெருக்கத்துக்கு உகந்தனவாயினும், இவை நீர்வளங்குறைந்த வறண்ட பிரதேசங்கள் இக்குறையை நிவிர்த்தி செய்ய அரசாங்கத்தினால் மாத்திரமே இயலும். பிறநாடுகள் பல நன-

கொடையாக உதவி செய்ய வுடன்படும். ஆனால் இலங்கை அரசாங்கம் இவ்விடயத்திற் கரிசனமில்லாது நடந்து வருவது எமது தூர்ப்பாக்கியமே. இப்மாகாணங்களிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கம் அதிக கடனுதான் வசதிகளும் செய்வதில்லை ஆனால் பல மில்லியன் ரூபாய்கள் வருடா வருடம் பயன்ற ரூடியேற்றத் திட்டங்களிற் செலவிடப்படுகின்றன.

மீன் பிடித்தல்:- இலங்கை கடலாற் குழப்பட்ட ஒரு சிறிய தீவாயினும், ஒவ்வொரு வருடமும் பல லட்சம் பெற்றுகியான கருவாடும் மீன் பொருட்களும் இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன இத்தொழிலுக்கும் வட மீற்கு மாகாணக்கூட்டுகளே உகந்தன, மீன் வளர்த்தலையும் மீன் பிடித்தலையும் விருத்தி செய்ய இங்கு அதிக வாய்ப்புண்டு. மீன்பொருட்களை ஏற்றுக்கொடு செய்யவுக்கடும். கடற்செல்வத்தினால் சிறப்பற்ற பல நாடுகளைக் குறிப்பிடலாம். இத்தொழிலில் நவீன முறைகளையும் எந்திரங்களையும் பயன் படுத்தமுறை விலூம் எந்திரங்களையும் பயன்படுத்தாவிடின் தலைவீத வருமானத்தை அதிகரிக்கச் செய்யமுடியாது. பெரியகம் பனிகள் அமைத்து இழுகப்பல்களைப் பயன்படுத்தி மீன்பிடித் தொழிலை வளர்க்கலாம்.

பொறித்தொழில்களும் கைத்தொழில்களும்

கைத்தொழில்கள் பல இன்று பொறித்தொழில்களாகிவிட்டன. மக்கள் செய்த வேலைகளை பொறித்தொழில்களின்றன. ஏந்திரங்களை இயக்குவதும் மேற்பார்ப்பதுமே கோலை காட்களின் தொழிலாகும் விவசாயத்தைப் பார்க்கினும் கைத்தொழில்களும் கைத்தொழில்களைப்பார்க்கினும் பொறித்தொழில் வளர்ச்சி மீன் குறியீடாகக் கருதுவது வழக்கம் எமது பகுதான்டுத் திட்டமும் பொறித்தொழில் வளர்ச்சிக்கு முக்கிய இடம் அளிக்கிறது. ஆகவே வடகிழக்கு மாகாணங்களிற் பொறித்தொழில் வளர்ச்சிக்கு எத்தகைய வாய்ப்புண்டு என்பதை ஆராய்வோம்.

1956-க்குப் பின்பு வெளிநாட்டுச் செலாவணிக் கஷ்டம் எற்பட்டதினால் பொறித்தொழிற்பொருள்களின் இறக்கமதிகள் படிப்படியாகத் தடை செய்யப்பட்டன அவற்றை இந்நாட்டில் உற்பட்டி செய்யப் புதிய தொழிற்சாலைகள் கோஸ்றினா. பழைய தொழில்களையும் புதிய தொழில்களையும் அங்கீகரிப்பாற்கு அரசாங்கம் 1961 இல் ஒரு குழுவை நியமித்தது முன்று வருடங்கள் செயலாற்றிய பின் இக்குழு இடை நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது. 500க்கு மேற்பட்ட கொழிலில்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்டன: இவை குறும்பாலும் கொழும்பிலும் அதற்கு அன்னமையிலுள்ள அங்களிலிருந்து தொழிக்கப்பட்டன வட்சிழக்கு மாகாணங்கள்

வின்னப்பஞ் செய்யச்சனங்கினபடியினுல் அவர்களில் வின்னப்பங்களை கவனிக்கப்படவில்லை ஒன்றிரண்டு தொழில்களே இம்மாணங்களில் ஆங்கோரிக்கப்பட்டன.

பொறித்தொழில் பொன் ஒவ்வொன்றையும் எடுத்தால் அதன் உள்நாட்டுச்சந்தத குறுகியதாதும் ஒன்றிரண்டு தொழிற்சாலைகள் பொருளில் தேவையைத் திருப்பதெய்யப்போதியன். இத்தொழிற்சாலைகள் கொழுப்பில் சாபிக்கப்பட்டுவிட்டதினால் வடகிழக்கு மாகாணங்களில் மேலும் பிறநாட்டுச் சௌலாவணிச் செலவு செய்து இத்தொழில்களைத் தாபிக்க அரசாங்கம் அனுமதிக்காது. அன்றியும் இத்தொழில்களுக்கு வேண்டிய மூலப் போருள்கள் பிறநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன கொழும்பு எமது வானுபத்துறையும். மேல்மாகாணந்தான் இப்பொருள்களுக்கு முக்கிய நீந்தைவடகிழக்கு மாகாணங்களில் இத்தொழில்கள் நிறுவப்பட்டால் அனுப்புச் செலவு அதிகரிக்கும். இதை ஈடுசெய்ய போதிய வேறு நயங்களில்லை மேலும் தொழில் நடத்தும் நிறுவனம் பல அரசாங்க அலுவலகங்கள் டன் நெங்கிய தொடர்புடையதாக இருக்கும் இதனாலும் கொழும்பில் தொழிற்சாலை இருப்பதினை பல வசதிகளுண்டு. ஒப்பிட்டு நயத்தின் அடிப்படையில் நோக்கினால் இத்தகைய பொறித் தொழிற்களுக்கு வடகிழக்கு மாகாணங்களில் வாய்ப்பில்லை என்பது தென்படை தமிழ் முதலாளிகளே தமது தொழிற்சாலைகளை கொழும்பில் தாபித்திருப்பது இந்த உண்மையை நிருப்பிக்கும்.

அனால் வேறு சில கொறித்தொழில்களுக்கு வடகிழக்கு மாகாணங்களில் வாய்ப்படுகின்ற உள்நாட்டுமூலப் பொருட்கள் ஆதாரமான தொழில்கள் அவையாகும். இத்தொழில்களின் வளர்ச்சி விவசாய அபிவிருத்தியைப் பொறுத்தது ஆகவே இம்மாகாணங்களின் விவசாய அபிவிருத்தியே தொழில்வளர்ச்சிக்குங்காலாகும். உதாரணமாக கரும்புப்பயிர்ச் செய்கை விருக்தியைந்தால் சர்க்கரை சீனித்தொழிற்சாலைகளும் பருத்திப்பயிர்ச் செய்கை விருத்தியைத்தால் பஞ்சநால் நூற்குஞ்சாலைகளும் தாபிக்கப்படலாம். அதாவது விவசாய மூலப்பொருள்களின் உற்பத்தி பெருகினால் அவை அடிப்படையான தொழில்கள் வளரும். அல்லது பாக்குநீரினை ஆழமாகப் பட்டு காங்கீசுகந்துறை ஒரு காலத்திற் கெரமும்புபோல்ற வர்த்தகத்துறையும்கொக் கேவனும்.

இது எவ்வாறுமினும், வடகிழக்கு மாகாணங்களில் நாம் நெசவுத் தொழிலைப் பரப்பவேண்டும் பாதுத்தி நூல், பட்டு நூல் அமைத்தாடையாக்கவிற் பண்டு தொட்டுத் தமிழ் மக்கள் கிர்த்தி பெற்றவர் பெரிய ஆலைத் தொழில்களினால் இவை மறைந்தன. இன்று மின்தறி

கனின் உதவியுடன் சிறுவீத முறையில் தெசவுத் தொழிலை ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் தாச்சுக் கேள்வும் இரதவிட நூற்றுக்கணக்கான சிறுவீத கைத்தத் தழில்களுண்டு இவற்றைக் குடுசையளி லும் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் கூட்டுறவுத் தொழிற்சாலைகளிலும் வளர்க்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட கைத்தொழில் வளர்ச்சிக்கு எல்லையில் ஈல்

வாணிபம்

பெரும் பொருள் ஈட்டலுக்கு வாணிபமே சிறந்தது. தனிமையாதல், முனிவிலைதல், இடவற்றின் தொழுகல், பொழுதொடு புணர்தல் உறுவது தெரிதல், இறுவதஞ்சானம், ஈட்டல், பகுத்தல் என்றிவையெட்டும் வாணிபரின் குணங்களெனப் பழைய நிகண்டான சிவாகரங் கூறுகிறது தமிழ் மக்களுக்கு இக்குணங்களுண்டு என்பதில் ஜயமில்லை. ஆதலால் வாய்ப்பிரிஞ்சால் உவர்கள் வாணிபத்தில் தலைசிறந்து விளங்கையின் வெளிநட்டு வாணிபம் அந்தியர்கையில் இருந்துவர கிறது இன்று அரசாங்கமே பல பொருட்களை இறக்குமாக செய்கிறது. இம் மாகனங்களிற் கொழும்பு போன்ற வர்த்தகத் துறைமுகம் ஒன்று உண்டானால்தான் வெளிநாட்டு வாணிபத்தில் அதிக வாய்ப்பில்லை வடகிழக்கு மாகாணங்களிலிருந்து மக்கள் தென் பகுதி ஞாக்குச் சென்று உள்நாட்டு வாணிபத்திற் பெருளீட்டுனர். ஆனால் 1958 குக்கலகத்தின் பின்பலர் தமது வியாபாரத்தைக் கை விட்டுத் திரும்பினர் இந்தியா உட்பட்ட கட்டில்லா வியாபாரப் பிரதேசம் ஒன்று வருங்காலத்தில் நிறுவப்பட்டால் மட்டுமே நாம் வாணிபத்திற் சிறப்படையலாம்.

சேவைகள்

இவையே எமது பரம்பரைத் தொழில்கள் யாழ்ப்பாணத்தைப் போற்றத் தமடில் விசேஷமாக இது உண்மையாகும். ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் நாம் ஆங்கிலங்கர்று இவைகளைத் தென் பகுதி களுக்கும் சிங்கப்பூர், மலேயா முதலிய நாடுகளுக்குஞ் சென்று அரசாங்க அலுவலகங்களிலும் வர்த்தக நிலையங்களிலும் வேலை செய்தோம். இன்றும் யாழ்ப்பாண மக்கள் பெருந்தொகையான இளைப்பர்றற் சம்பளங்களை மலேயாவிலிருந்து பெறுகின்றனர். ஆங்கிலேயச் சாம்ராச்சியம் மறைந்து விட்டது, சுதந்திரம் பெற்ற நாடுகள் நாம் அங்கு வேலைக்குச் செல்வதை அனுமதிக்க மாட்டா. தெற்கிலே எங்களை வேலைகளிலிருந்தும் அகற்றும் நோக்கத்துடன் தனிச் சிங்களச் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. பேறும் ஏழுத்து விளைஞ்சேவைக்கு இக்காலத்தில் எந்தாட்டிலும் தேவையில்லை.

மற்றை மக்கள் தாம் உற்பத்தி செய்த பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்கின்றனர். நாம் எமது மக்களை - அதாவது அவர்களின் அறி

கையும் விவேகத்தையும் - ஏற்றும் செய்து பொருளீட்டிடோம். திதற்கு இக்காலத்தில் வாய்ப்பிங்ஸூயா? உயர் தொழில்களுக்கு அதாவது கணக்கறிஞர், பொறிசிபுணரி, வைத்தீயர், ஆசிரியர் ஆகியோரின் சேவைகளுக்கு - இக் காலத்திலும் பல நாடுகளில் தேவை இருப்பது கணக்கு அறிவியல்களையும் இந்தொழில்களை உலக மொழியாகிய ஆங்கிலத்திற் கற்றிருப்பது நாடுகளில் வேலை பெறலாம் ஆதலால் எமக்கு ஆங்கிலத்தில் இவற்றைக் கற்கும் உரிமை வேண்டும். அரசாங்கத்தை வற்புபூர்த்தி இந்த உரிமையைப் பெறவேண்டும்.

வருங்காலம்

“பொழுது புலர்ந்தது; யாம் செய்த தவத்தால்
புன்னமை யிருட்கணம் போயின யாவும்”

எனப் பாரதியார் பாடினார். ஆனால் யாம் செய்த பாவத்தால் அரசியற் துறையிலும், பொருளாதாரத் துறையிலும், அகந்திலும் புறத்திலும் வாழ்க்கையில் எங்கனும் இருஞ் குழந்து இருக்கின்றது எமது பொருளாதார வளர்ச்சிக்குப் போதிய வரய்ப்புக்களை என்னுற காணமுடியவில்லை. எமக்கு ஆற்றல் இல்லாமல் அல்ல, அரசாங்கத்தின் உதவி இல்லாது இதற்கு விமோசனம் இல்லையா எனச் சிலச் கேட்கவாம் விமோசனம் ஒன்றுண்டு நிச்சயமாக உண்டு.

பொ. செல்லத்துரை ஸ்டோரஸ்

எங்களிடம் பலவிதமான
சில்லறைச் சாமான்களும்
சாப்புச் சாமான்களும்
சுகாயமான விலைக்குப்
பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

270, பிரதான வீதி,
நீர்கொழும்பு.

பீடிகளில் சிறந்தது
புருக் பீடி குணம் மணம்
நிறைந்தது புருக் பீடி
எல்லோரும் விரும்புவது
புருக் பீடி
கிடைக்குமிடம்.

மந்திரிக்கிளை

249, பிரதான வீதி,
நீர்கொழும்பு.

ஹோட்டல் பிருந்தாவனம்,
யாழ்ப்பாணத்தில் சைல உணவு
களுக்கும் பலவிதமான சிற்றுண்டு
வகைகள் குளிர்பாலங்களுக்கும்
சிறந்த இடம்:-
ஹோட்டல் பிருந்தாவனம்
ஒரு முறை விழயம் செய்தால்
உண்மை விளங்கும் !
விருந்துவைபவங்களுக்குரிய ஆடர்
ங்கள் விசேடமாகக் கவனிக்கப்படும்

144. ஆஸ்பத்திரி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தொகைநூல்களின் அகத்தினை

- மரபு -

ச. தனஞ்சயராசசிங்கம், எம். விட்.

தமிழ் விரிவுரையாளர்

பல்கலைக் கழகம்

பேராதனை.

—

சங்கலால அகத்தினை மரபு பற்றிப் பல கருத்து வேறுபாடுகளை இலக்கியத்திற் காணப்படுகிற அகத்தினை மரபு பற்றிக் காலத் துக்குக் காலம் பல இலக்கண ஆசிரியர்களும் இலக்கண உரையாசிரி யர்களும் தத்தங்கருத்தைக் கூறியுள்ளார். இன்றே மக்குக் கிடைத் துள்ள முழுவடிவாய்மைந்த இலக்கணநூல் தொல்காப்பியமாகும். தொல்காப்பியத்துட்கூட அப்பொருட் குத்திரங்கள் பல சிதைந்து விட்டனவென்று கருத இடமுண்டு. தொல்காப்பியர் காலத்திற்கு முன் பல இலக்கண ஆசிரியர்கள் வாழ்ந்தன ரென்பதும், அவரிலைக் கணத்தைத் தொல்காப்பியர் அறிந்திருந்தாரென்பதும் சான்றுகளால் நிறுவப்பெற்றுள்ள செய்திகளாகும். ‘நுண்ணிதினினர்ந் தோர் கண்டவாறே’ ‘என்மனூர் புலவர்’ ‘என்ப’ முதலிய கூற்றுக் களால் தொல்காப்பியர் தனக்குமுன் வாழ்ந்த இலக்கணப் புலவரோடு கருத்தொற்றுமை நிலவும் போது அவர்களைக் கூறச் செல்லும் இயல்புகடையரென்பது அறியப்படுகிறது. தொல்காப்பியத்தைச் சங்க இலக்கியங்களுக்கு இலக்கண நூலாகக் கொள்வது மரபாகும்.

அகமெஸ்பது பற்றித் தொல்காப்பியர் இலக்கணங்களுக்கில்லை. தினையென்பது பற்றி அவர் இயற்றிய குத்திரங்கள் பற்றியும் கருத்து வேறுபாடுகள் பலவுள் தினை என்பது நிலத்தைக் குறிக்கின்றதா, மக்களைக் குறிக்கின்றதா, மக்கள் தம் ஒழுக்கத்தைக் குறிக்கின்றதா, என்ற இன்னோன்ன ஜயங்கள் பல எழுந்துள்ளன. தினை என்ற ஒழுக்கைப் பொருளில் மூல்லைப்பாட்டு, அறிஞ்சிப்பாட்டு, மதுரைக் காஞ்சி என்பன வளங்குகின்றன.

மறுபக்கம் —

அப்பாடல்களிலும் தினையென்பது மூன்று பொருள்களுள் எத் தோல் குறிக்கின்றதென்பதை அறிய முடியாதிருக்கின்றது. தொல் காப்பியச்சுத்திராம் கூறும் அகம் இதுதாவென்று பதினாண்டாம் நூற்றுண்டிலே வாழ்ந்த நச்சினார்க்கிணியர் பின்வருபாறு கூறுகின்றார்: “இத்த அண்பான் ஒருவனும் ஒருத்தியும் கூடுகின்ற காலத்துப் பிறந்த பேரின்பம். அக்கூட்டத்தின் பின்னர் அவனிருவரும் ஒருவருக்கொருவர் தத்தமக்குப் புலனுக் இவ்வாறிருந்ததெனக் கூறப்படாததாய் யாண்டும் உள்ளத்துணர்வே நுகர்ந்து இனபழுறவுதோர் பொருளாகவின் அதனை அகம் என்றார்”. அகத்தே நிகழ்வதாதவின் அகம் ஆகுபெயராகும்.

இவ்வாறு ‘அகம்’ பற்றிய இலக்கணத்தை உரையாசிரியர் வாயிலாகவே நாம் பெறவேண்டியுள்ளது அகத்தினை மரபு பற்றித் தொல்காப்பியர் கூறியவற்றை நோக்கின் அவை ஒரு முறைபற்றி அமைந்துள்ளமை காணலாம்.

அகம்		முதல்	
முதல்	கரு உறி	நிலம்	பொழுது
1.	குறிஞ்சி	சிறுபொழுது	பெரும்பொழுது
2.	மூல்கீ	விடியல்	இளவேளில்
நிலம்	3 மருதம்	நன்பகல்	முதுவேளில்
4.	நெய்தல்	எற்பாடு	கார்
5.	பாலை	மாகீ	கதிர்
		யாமம்	முன்பனி
		வைகறை	பின்பனி

அகம் பற்றிக் கூறும்போது முதல், கரு, உறி என்று மூன்றுக் கைத்தே கூறிச் சொல்கிறார். நிலப்பாகுபாட்டினை நோக்கிக். அகத்திற்குரிய நிலமே புறத்திற்கும் உரியதாயுள்ளது. முதற்பொருளை இருக்கலாம். நிலம் பொழுது என்பன அவனிருக்களாகும் நிலத் தினைக் குறிஞ்சி, மூல்கீ, மருதம். நெய்தலை ஜவகையாகப் பகுப்பர். குறிஞ்சி மகீயும் மலை சார்ந்த இடமூம் ஆகும் மூல்கீ காடும் காடு சார்ந்த இடமூமாகும். ஏன்று கிடக்கின்ற காட்டு நிலம் பாலைக்குரியது மருதம் வயனையும் வயல் சார்ந்த இடத்தையுங்கொண்டது. நெய்தல் கடலையும் கடல் சார்ந்த நிலப்பகுதியையுங்கொண்டது. பெரும்பொழுது. சிறுபொழுது என இருவகைப் படும் நாளொன்றனை விடியல். நன்பகல், எற்பாடு, மாலை, யாமம், வைகறை என அறு கூறுகளாகப் பிரிந்து அக்கூறுகள் ஒவ்வொன்றும்

சிறுபொழுது எனப்படும் விடியல், நண்பகல் ஏற்பாடு என்பவை பகவிற்குரியன். மாலை யாமம் வைகறை என்பன இரவிற்குரியன் விடியனும் வைகறையும் மருதத்திற்குரியன் நண்பகல் பாலைக்குரி யது ஏற்பாடு நெய்தலுக்குரியது மாலை மூல்லைக்குரியது. யாமம் குறிஞ்சிக்குரியது பெரும்பொழுதிலும் அறுபீரிவுண்டு ஓராண்டிலே இவ்விரண்டு திங்கள் கொண்ட அறுக்கூறுகளாகப் பகுத்து அக்கூறுகள் ஒவ்வொன்றையும் பெரும்பொழுது என்பர். மார்கழி, தெயா கிய திங்களைக் கொண்ட மூண்பனியும் ஐப்பச், கார்த்திகையாகிய திங்களைக்கொண்ட கூதிகும், குறிஞ்சிக்குரியன். மார்ச் பஞ்சுனியா கிய திங்கள் கொண்ட பின்பனியும் ஆனி, அடியாகிய திங்கள்கள் கொண்ட கார் என்னும் பெரும்பொழுது மூல்லைக்கு உரியது. இவையாவும் முதற்பொருளினையுணர்த்துகின்றன. இவ்வாறு முதன்மை பெறுவதால் அவை முதற்பொருள் எனப்படும். மன்னியல், மரவியல், விலங்கியல், புனரியல் முதலியல் இடத்துக்கு இடம் வேறுபடுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக மரஞ்செடி கொடிகளை நோக்கின் குறிஞ்சி நிலத்தில் காந்தன், அசோகா, சந்தனம் போன்றனவும் மூல்கூ நிலத்தில் காயா. கொன்றை வல்ளைக் கிழங்கு போன்றனவும் பாலைவிலத்தில் கள்ளி ஒமை, இருப்பைப் போன்றனவும் மருத நிலத் தில் ஏரும்பு, காஞ்சி, தாமரை போன்றவை நெய்தல் நிலத்தில் தாழை, ஞாழல், அரும்பு தோன்றனவும் வளர்கின்றன, என்பதை உணரலாம். இவை போன்றவை அகத்தினைக்குக் கருவாய் அமைவதால் கருப்பொருளைப்படும் தொல்காப்பியர் கடவுள், உணர்வு, விலங்கு மரம், புறவை, பறை, தொழில், யாழ் முதலியனவும் பிறவும் கருப்பொருள் அடங்கும் என்கிறோம்.

“தெய்வ முனைலே மாமரம் புடப்பறை
செய்தி யாழில் பகுதியொடு தொளைகயி
அவ்வகை பிறவுங் கருவென மொழிப” 18, அகத்தினையியல்

அகத்தினைக்கு உரிய ஒழுக்கம் உரிப்பொருள் எனப்படும். ஒவ்வொரு நிலமும் ஒரொழுக்கத்தினைச் சிறப்பாகக் கொண்டு விளங்கும். குறிஞ்சிக்குப் புனர்தலும் மூல்லைக்கு இருந்தலும் பாலைக்குப் பிரிதலும் மருதத்திற்கு ஊடலும் நெய்தலுக்கு இரங்கலும் உரிப்பொருள்களாக அமையும்.

“புனர்தல் பிரித விருத்த வீரங்கல்
ஆட விவற்றி வியித்த பென்றிவை
தேரூருங்காலைத் தினைக்குரிப் பொருளே”

14, அகத்தினையியல்

களையல் குறிஞ்சிக்கும் கற்பீயல் ஏனைய தினைகளுக்கும் உரிய தாய்ச் சங்கப் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. கருப்பொருளும் முதற் பொருளும் செய்யுளில் மயங்கலாம். ஆனால், செய்யுவிற்கு உயிர்நாடி யாகிய உரிப்பொருள் மயங் தல் கூடாது இதனை “உரிப்பொருள்வன மயங்கவும் பெறுமே” (13 அகத்தினையியல்) என்ற குத்திரம் உணர்த்துகிறது

தொல்காப்பியத்தின் ஐந்தாவது குத்திரத்தில் பாலைக்கும் கடவுள் கூறப்படவில்லை. ஆனால் வேறு குத்திரங்களில் பாலைக்குரிய சிறுபொழுதும் பெரும்பொழுதும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன, பாலை என்றோர் தனி நிலம் அக்காலத்தில் இல்லை சிலர்

“மூல்லையும் குறிஞ்சியும் முறைமையின் திரிந்து
நல்லியல் பிழந்து நடுங்குதுய குறுத்துப்
பாலையென்பதோர் படிவங் கொள்ளும் (சிலம்பு, 64-66)

என்ற கருத்தினை ஏற்கின்றனர். பிற்காலத்தில் பாலை என்றென்று நிலமிருந்தமையாற் பல பாடல்கள் அந்திலத்தை வருணிக்க எழுந்தன.

சங்க இலக்கியத்தை நோக்கின் நாம் ஓர் உண்மையை உணரவாம் அவை பல்வேறு காலத்தில் இயற்றப்பட்டுத் தொகுக்கப்பட்டன. ஆகவே, பல்லகை மரபு கொண்ட விளக்குகின்றன சங்க இலக்கியத்தில் முதலிற் பாலைக்கு நிலமில்லை என்று கொண்டே பாடியிருத்தல் வேண்டும் இவ்வாறு கொண்டால் நான்கு நிலங்களில் ஐந்தொழுக்கங்கள் உளவாகப் பாடப்பட்டிருக்கலாம். பிற்காலத்திற் குறிஞ்சு அல்லது மூல்களை நிலங்களில் வாழ்ந்தோர் பாலை நிலத்திலும் சென்று வாழ்ந்தமையால் பாலை நிலமும் மக்கள் வாழ்தற்கேற்றதெனக் கொண்டனர். எனினும், அதன் பெருமையை அவர்கள் உணரத் தவறினால்கள் இதற்கு ஐந்து நிலத்தும் ஐந்தொழுக்கமும் கூறிய காலபும் ஒன்றினாந்திருத்தல் வேண்டும் கனிதைக்குப் பொருளாகிய மக்களை நோக்கின் அவர்களும் கூவவேறு தரம் வாய்ந்தவராகக் காணப்படுகின்றனர். சமுதாய ஏற்றத் தாழ்வில்லாத ஒரு நிலையில் பொது மக்களைப் பற்றிக் கவிதையெழுந்தது. முதற்கடமாக இருக்கலாம் காலப் போக்கில் ஆரிய வருணப்பாகுபடு புகுந்தமையால் மக்களுள் அடிமையென்றும் ஆர்பவாரென்றும் வேற்றுமை ஏற்றத்து இதனை வள்ளுவர் ஒருவன் விற்றுக்கோட்டக்குத்துடைத்து. என்று கூறுவதானுமறியலாம். கவிதைப் பொருளாகிய தலைவி முதலில் சாதாரண மக்களாகவும் காலப் போக்கில் சிறந்து உயர்ந்தோராகவும் ஈற்றில் மன்னராகவும் காணப்பட்டனர். அதற்கு நெடுநல்வாடை, மூல்கீப்பாட்டு கவிதைதொக

நுழீயன்சிறந்த. எடுத்துக்கொட்டுக் கூ. மொழிந்தை கொண்டும் நாம் ஒருதாய வளர்ச்சியைக் கணிக்க முடியும், எடுத்துக்காட்டாக “குழு மான் ஒள் இழை நீ வெய்யோ கொடு”

(6-அகநானுறு)

என்ற ஒரு வளக்கச் சமநிலையினை விளக்கும் மரபையே சங்க இலக்கியங்களிற் காண்கிறோம். தலைவி தோழியைச் சமநிலையிற் கருதுவதாயும், தோழியும் அவ்வாறே தலைவனையும் தலைவியையும் கருதுவதாகவும் பாடல்களுண்டு. பற்காலத்திலே தோழிக்கும் தலைவனுக்கு மிடையே ஏற்றத்தாழ்வுகளுண்டு அதனால் முற்காலத்தில் நெய்தல் நிலத்துப் பாடல்களிலும் கைக்கிளை பெருந்தினை என்ற மரபுகள் காணப்படாது. அங்பினைத் தினைதான் சிறந்ததாகக் கொள்ளப்பட்டது அதற்குப்பின் இவ்விழிந்த ஒழுக்ககங்களும் சிலைபெற்றன

கைக்கிளை பெருந்தினை பற்றி நோக்கின் அவை பத்தி மார்க்கத் துடன் தொடர்பு கொண்டெடுமுந்த ஒழுக்க மோ வென் ஜயமேற்படுகின்றது. ஏனெனிலிவை பெருவழக்குப் பெற்றது நாயன்மார் தேவாரத்திலும் ஆழ்வார்கள் திருப்பாசுத்திலுந்தாள். கர்ணைக்காலம்மையார் பாடல்களை நேரக்கின் அவை அத்தகைய பாடல்களின் தொடக்கநிலையன்று நாம் கொண்ணலாம் மருத நிலத்தை நோக்குமபோது ஒரு காலத்தற் தலைவன் தலைவி யோடு ஊடியதாகவும் அதற்கு வரயில் வேண்டும் நிற்பதாகவும் இயற்கையோட்டமையப் பாடினரென்றும் சிறிது காலம் செல்ல ஆடல் பாடல் வல்லுநர் பாற்சென்று தமது நேரத்தைக் கழித்தனரென்றும் தெரியவாறு கின்றது இவ்வாறு கழித்தோர் பின்னர் வீடு திரும்புவதும் வழக்கமாய் திருந்தது. சில காலம் செல்ல ஆடல் பாடல்களுக்கேயன்றி, அகவாழ்விற்கும் கணிகையீபாற் செல்லும் மரபேற்பட்டது. இதனாலே தமது வடுதீங்கமணையகம் மறந்து வாழ்கின்ற வாழ்க்கை ஏற்பட்டது பெரும்படினங்களிலே (காவிரிப்பூம்பட்டினம் போன்றவை) இத்தகைய வாழ்க்கை முறைகள் அமையலாமின். இவ்வாறு அகப்பொருள் மரபிலே பல்வேறு சிலைகள் காணப்படுகின்றன

சங்க இலக்கிய உரிப்பொருளைப் புலவன் கறுகின்ற ஆற்றல் போற்றித்தக்கது தனித்து முதலையோ கருவையோ உரியையோ பிரித்தெடுக்க முடியாது பின்னப் பினாந்த நிலை நிற்றூன் சங்கப் புலவர்களின் பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. உரிப்பொருளைப் பாடுதற்குக் கருப்பொருள் சங்கப் புலவனுக்குத் துணையாயிற்று. சங்ககால மரபுப்படி

மக்கள் நுதலிய அகனைக்கினையும்

மறுபக்கம் —

சுட்டு பெராகுவர் பெயரிக்காப் பெருநார் ரி, அதைதினை என
 றிருந்தது. சுட்டுக் கூருது பாடுவதே மரபாயிருந்தது. ஒருவனது
 அவொழில்றஞ்சுக்குதல்வாத ஒழுக்கத்தைச் சுட்டுக் காட்டவிரும்பின்
 அதனை மறைமுகம் வேவே கூறவேண்டியிருந்தது இஃது அக்காலத்து
 மரபாகும் இதனுற் பாடவானும் இன்பம் பயந்தன. பாட்டின்
 பொருளை நேரே எனிதில் அறி வாமாயின் அதனைச் சிறப்பாக அனு
 பவிக்க முடியாது உலகியலிலும் எனிதிற் கிடைத்த பொருள் இன்
 பந்தருவதைக் கெட்கக்கும் இதனுற் பபருமுற்சியுடன் நாம் அவர்கள் பாட்டை நோக்கவேண்டியுள்ளது உள்ளுங்கள் என்றார் அனியை
 பயிப் புலர் கையாக்கடனர் உள்ளே உறைந்து பொருள் விளக்கு
 வடித உள்ளுறைமாகும் உள்ளுறை உவமம் உவமப்போவிடாவும்
 கூறப்படும் புலவா அவ்வுவமைக்குக் டீவுள் ஒழிந்த ஏனையகருப்
 பொருள்களைப் பயன்டுத்துவர் இவ்வுவமை களையியலில் ஈடுபட்டு
 வரையினைத் தாழ்த்தும் குறிஞ்சித் தலைவனுடைய ஒழுக்கத்தைக்
 கடிவதற்குச் சங்கப்புலவர் பயன்டுத்தினா தோழி. நற்றுஷ் முதலிய பாத்திரங்களைப் பற்றிக் கூறுப்போது எல்லாம் பயன்படுத்த
 வில்லை. ஒன்றிந்றலைவி அல்லது தோழி இதனைப் படன்படுத்துவதாயுள்ள இவ்வுள்ளுறை உவமமையினுல் கருப்பொருளும் செய்யுளைச்
 சிறப்பிக்கின்றது.

குறுங்தொகையின் பதினெட்டாஞ்செய்யுள் வருமாறு
 "வேரல் வேவி ஹேக்கோட் பலவின்
 சாரானாட் செல்வியை யாகுமதி
 யாரஃதறிந்திசி ஞேரே சாரந்
 சிறுகோட்டுப் பெரும்பழந் தூங்கி யாங்கிவள்
 உயிர்தவச் சிறிது காமமோ பெரிதே.

இப்பாட்டுத்தோழி தலைவனுக்குக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. தலை
 வன் களவொழுங்கத்தில் நீடித்து வருகிறார்கள். இதனால் இன்னல்கள்
 பல ஏற்படுகின்றன தலைவரையக் காண முடியாத நிலை ஏற்படுகின்றது
 தலைவிவாட்டப்பறுகின்றார்கள். அவளின் பெற்றேர் அவளின் வாட்டத்திற்குக் காரணம் அறியாது கலங்கும் நிலை ஏற்படுகின்றது. கனவை வொழுக்கமானது மனத்திலே முடிதல் அப்பொருள் மரபாகும்.
 வரைவு என்பதற்கு எல்லை என்று பெருஞ்ஞடு இதனால் களையிற்கு
 ஒரெல்லை ஜெண்டுமென்டுது பெறப்படுகிறது மனம் என்ற பெயரும்
 தமிழராற் காரணம் பற்றியே இடப்பட்டது இயற்கையோடு
 இலைந்த வாழ்வு வாழ்ந்த கமிழர் தம் போரிலும் பொது வாழ்விலும் பூக்களை விணிந்தனர் அவை பருத்தத்திற் பறிக்கப்பட்ட நறுமலர்கள், மலர் பருவகாலத்தில் நாற்றம் வீக மென்றதை மனிமேகலை

யாதிரியர் கூறுகிறார். பருவ காலத்தில் மணத்தினை மறர் வீகவது போல் மகளிரும் உரியகாலத்தில் மணஞ்செய்தல் வேண்டும்.

தோழி மதிநுடபழடையவள். தலைவனைவிளித்து நேரே இடத் துக்கூருது குறிப்பாக உள்ளுறை உவமைவாயிலாகத் தான் கூறவிரும்புவதைக் கூறுகிறார்கள். தலைவனைந் நாட்டை மி சு சு ரு ஸ்கிய கொற்களில் அவன் வருணிக்கிறார்கள். வேரல் ஓலி வேர்க்கோட்ட பலவின் சார்தாட என்ற அடிகளில் அவன் நாட்டின் வளம் கூறப்படுகிறது. ‘உன்னுடைய மலைநாடு மிகவும் வளமுடையது. அந்தநாட்டு மூங்கிள் மரம் இயற்கையாகவேவளர்கிறது. அவை பலாயரங்களுக்கு இயற்கையார்தாகவிளங்குகின்றன பலாமரங்களோ அடிமரத்திற் காய்க்கும் வேர்ப் பலக்களாயிருக்கின்றன, அவற்றில் பழங்கள் பழுத்தவுடன் அவற்றினை எவரும் வெருமூயற்சியின்றி மரத்தினடியில் நின்றவாறே பறிக்கலாம். அவற்றை பிறர் பறிக்கமுடியாதவாறு மூங்கில் வேலையுண்டு, அவை எவராலும் பருவச் திற் பறிக்கப்படாது அன்மையிலுள்ள நிலத்தில் வீழ்ந்தாலும் சிகையமாட்டா. ஆனால், சின தலைவியினுடைய நாடு அத்தகைய வளமுடையதன்று. அவனுடைய நாட்டிலே பலாப்பமூங்கள் மிகவும் உயரத்திலுள்ள கொப்புக்களில் காய்க்கின்றன. சிறிய காம்புகள் பெரிய பழங்களை மிகவும் உயரத்தில் தாங்குகின்றன. அவற்றினைச் சுற்றி மூங்கில் வேலையில்லை. அவற்றினை உரிய பருவத்தே பறிக்காதுவிடின் அவை காம்பு மூறிவதனால் கீழே வீழ்ந்து சிதறிவிடும், அவ்வாறு நேரிடின் அவையார்க்கும் பயன்பட்டது, என் தோழியடைய நினையும் சிறிய காம்பில் தொங்கும் பெரிய பலாப்பழத்தின் நிலையை ஒத்திருக்கிறது. அவன் நிலையினை உணர்வதற்கு நின் நாட்டுவள அனுபவம் இடங்கொட்டாது. அவளின் உடம்பாகிய சிறுகாம்பு அவள் நின் மாட்டுக்கொண்ட சாதலாகிய பழாப்பழம் மூற்றிப் பெருத்துவிட்டதால் அதனைத் தாங்க முடியாது அது வருந்துகிறது, இனிக் காலம் தாழ்த்தின் அக்காம்பு மூறிந்து மூழம் வீழ்ந்து விணபடும் அல்லது களவர் களவாடுவர், இங்கிலையை அறிந்து இதனைத் தனிப்பது நிக்கடன். இந்த உள்ளுறை வாயிலாகத் தலைவனைவிதைவில் மணஞ்செய்ய வேண்டுமெனத் தோழி சேட்டுக்கொள்கிறார்கள், தலைவி யீன் வாட்டங்கிலையையும் அவன் ஆற்றவின் தன்மையையும் சிறுபோட்டுப் பெரும்பழத்திற்கு ஒப்பிடுகிறார்கள், அவனுடவின் நிலையினைச் சிறுகாம்பிற்கும் அவள் தலைவன் மேற்கொண்ட அன்பினைப் பெரிதாக மூற்றிய பழத்திற்கும் உவமிக்ககிறார்கள். களவர் களவாடுவர் என்றால் அவளின் பெற்றேர் வேலெறுவர்க்கு மணஞ்செய்யிப்பதினைக் கறிக்கிறது. இப்பாடல் தோழி ஒருவகைக் குறிப்புமின்றிக் கண்ணை நொட்டு கொள்வது போல அமைந்துள்ளது இதிற் சீற்காலத்துச் செய்யுட்போலப் பல உவமையில்லை. நேர்பொருளில் ஓர் உவமையும் உள்ளுறையாக மற்ற ஒருவமையும் உள்ளன

நன்றி கூறுகின்றேம்!

இம்மலருக்கு விளம்பரம் தந்து எம்மை
 ஊக்குவித்த வர்த்தகப் பெருங்குடி மக்களுக்கும்
 இம்மலரைச் சிறப்பாக அச்சிட்டுத் தந்த நேரு அச்சக
 உரிமையாளருக்கும் இம்மலருக்கு கட்டுரைகளை
 மனமுவர்ந்து அளித்த அறிஞர் பெருமக்களுக்கும்
 எமது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

ஆசிரியர்கள்,
 ச. தெச்சனுமூர்த்தி
 இ. அப்பாத்துரை

சந்திரா கிரைண்டிங் மில்ஸ்

சுகாதார முரைப்படி
 தயாரிக்கப்பட்ட
 மிளகாய்த்தூண், மசாலைத்தூண்
 வகைகளும்,
 ஜோப்பி, அர்சி, கடலை, குரக்கன்
 மா வகைகளும்
 சில்லறையாகவும், மொத்தமாக
 வும் விற்கப்படும்.
 வியாபாரிகளுக்குத் தனுங்கள்
 வழிவு உண்டு.

சந்திரா கிரைண்டேர்ஸ்

40, பேராத்னை வீதி,
 கண்டி.

தொலைபேசி:-

118. நியூ வெங்கல் மார்க்கெட்,
 கண்டி.

A. VAITHILINGAM

& SONS

General Merchants &
 Commission Agents

200, Lower Street,

BADULLA.

Phone. 493

தமிழரும் அவர் தம் தொன்மையும் (1)

By சந்தையா சிற்றும்பலம்
விரிவுரையாளர்: பல்கலைக் கழகம்

பற்பல ஆயிரம் ஆண்டுகள்—இந்தப்
பாரினில் இருந்தறம் பூண்டவள்
அற்புதம் இண்ணமும் கண்ணியே!—புது
அழகுதகும் தமிழ் அண்ணியே— (நாமக்கல் கல்லூரி)

இந்திய நாகரிகம் மிகப் பழமை வாய்ந்தது. இந்த நாகரிக வளர்ச்சிக்கு உதவிபவர்களில் திராவிட மக்கள் மிக முக்கியமான வர்கள். சில வட இந்திய வரலாற்றுச்சிரியர்கள் இந்திய வரலாற்றில் ஆரிய மக்களுக்கு முக்கிய இடம் கொடுத்தும் திராவிட மக்களுக்குரிய பங்கை மறுத்தும் உள்ளனரேயன்றி ஆராய்ச்சியின் மூலம் இந்திய நாகரிக வளர்ச்சியில் திராவிடர் கொண்ட பங்கு. இவர்களிடமிருந்து ஆரியர் பெற்ற நாகரிக அம்சங்கள், இவர்களின் பழமை இவர்களின் உற்பத்தியிடம் ஆயியவற்றை மக்கள் மூன் வெளிக்காட்டவில்லை. தற்கால ஆராய்ச்சிகள் திராவிட மக்களின் நாகரிக வரலாற்றுப் படிமுறை அம்சங்களை எமக்குத் தெளிவு படுத்துகின்றன. இந்த ஆராய்ச்சி திராவிடரை மிகப் பழமையான இளங்களுடன் இணைப்பதுடன் இந்திடாவில் ஆரியர்க்கு முன் வந்து குடியேறி இறுதியில் நாகரிகத்திலும் மேற்பட்டிருந்தனர் என நிருபிக்கின்றது. இன்று தென்னாட்டில் பேசப்படும் தமிழ், தெலுங்கு, கன்டம் மலையாளம் ஆகிய மொழிகள் ஆகித் திராவிட மொழியின் கிளைமொழிகளாக இவைகளின் தாய்மொழி திராவிட மொழி. [2] இவைகளில் தமிழ் மிகப் பழைய மொழி இன்று இம்மொழிகள் விரலிக்காணப்படும் பிரதேசங்கள் ஆதியில் திராவிடப் பிரதேசமாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

‘திராவிடர்’ [3] என்ற சொல் ஆராய்ச்சியாளர்களிடையே பற்பல கருத்துக்களை உண்டு பண்ணியுள்ளது. பொதுவாகத்

1 இக்கட்டுரை 1964-65ம் ஆண்டுப் பல்கலைக் கழக வருடாந்த வெளியீட்டில் பிரசரிக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு சில திருத்தங்களுடன் மேலும் பிரசரிக்கப்படுகிறது.

2 Comparative Grammar of Dravidian Languages by Caldwell.

3 சிலர் இப்பத்துக்கு ‘ஒடியவர்கள்’ எனப் பொருள் கூறுகின்றனர். அப்படியாயின் இது ஆரிய காலச்சாரத்தாக் விருது தூய திராவிடக் கலாச்சாரத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டி தென்னகம் சோக்கி ஒடித் தனி நாடு அமைத்த எமது முதாதையரையே குறிக்கிறது.

“திராவிடர் என்போடு திராவிட மொழி பேசும் வர்க்கத்தினோடு” என்ற வியரக்கிபானத்தை வழங்கலாம் தமிழ் திராவிடமொழி யின் மூத்த கிளை மொழி. எனவே தமிழர்களின் முதாதையர் தாம் திராவிடர்கள் இவர்களது வரலாற்றை ஆராய்வதற்கு எமக்குப் பலவித சான்றுகள் கிடைத்துள்ள அவை முறையே தொல்கொருள் ஆராய்ச்சியால் பெறப்பட்ட சான்றுகள் இலக்கியச் சான்றுகள், யொழியியற் சான்றுகள், என்று பட்டயயில் உள்ளன. இன்று திராவிட நிலப்பரப்பில் பரந்துள்ளன இப்புதை பொருட் சின்னங்களின் உதவி கொண்டு தான் நாம் இவர்களை வரலாற்றைக் கட்டி எழுப்பமுடிகிறது. இப்புதை பொருட் சான்றுகளாவன இந்தோரைப் புதைத்தத் தற்குழிகள், தாழிகளாலமைந்த கல்லறைகள், குழிகள், அவற்றுட் காணப்படும் மட்பாண்டங்கள் முதலியனவாம் இனி இச்சான்றுகளை ஒத்தபுதைபொருட் சின்னங்கள் வடமேற்கந்தியானிலும் தொடர்ந்து மத்துத் தரைப் பிரதேசங்களிலும் காணப்படுவது ஓரளவு இவைகளின் ஒற்றுமையை நிலை நாட்டுகின்றது இந்த ஒற்றுமை மேலும் இவர்கள் பேசிய மொழி மூலம் வலுப்படுத்தப் படுகிறது இவாகள் தங்கள் உற்பத்தியில் மான மத்தித்தரைப் பிரதேசத்திலிருந்து இந்தியாவுக்கு வரும்போது தென்பாட்ட பிரதேசங்களுக்கு இட்ட பெயர்களும், ஆதித் திராவிடமொழிக்கும் மத்தித்தரை மொழிகளுக்கும் உள்ள ஒப்புமையும் திராவிடர் இருப்பிடத்தையும் அவர்கள் நகர்ந்த வரலாற்றையும் நமக்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றன. தொடர்ந்து மிகப்பழைய சங்க இலக்கியங்கள், இவர்களது பழக்க வழக்கம், வணக்க முறைகள், சமூக அமைப்பு ஆகியன மத்தித்தரைப் பிரதேசத்துடன் பெருமளவு ஒத்துப்போவதை எடுத்துக்காட்டி இவர்களுடைய வரலாற்றைப் பூர்த்தியாக்குகின்றன இலக்கியம் காலத்தின் பிரதிபலிப்பு, ஆகவே சங்க இலக்கியங்கள் ஓரளவு அக்கால மக்களின் பண்பாட்டை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. [1] எனவே புதைபொருள்களை மொழி, இலக்கியம்-இலக்கியம் காட்டும் பண்பாட்டு முறை-ஆகியவற்றை ஒன்று சோந்து ஆராயும் போது திராவிடர்களின் இருப்பிடம் மத்தித்தரைப் பிரதேசம் என்பதை ஓரளவு நிறுப்பித்து விடலாம்

புதைபொருட் சான்றுகளை முதலாராய்வோம். இலக்கியம், மொழியியல் ஆகியவற்றைவிட புதைபொருட் சான்றுகளுக்கு தனி மதிப்புண்டு. இலக்கியம், மொழியியல் ஆகியனவற்றைப் போல காலவேறு பாட்டால் மாற்றமும் திரிபும் இன்றி என்றும் ஒன்றுகவே இருப்பதால் இச்சால்லி முக்கியமாகின்றது இச்

1 The Magalithic Burials and urn-fields of South India in the light of Tamil literature and Tradition by K. R. Srinivasan in Ancient India No 2, 1946.

சாண்டிக்கான்படாதுவிட்டன - திராவிடரத் தொற்றுதலையோ, அன்றித் தொன்மையையோ அறியவே முடியாது. இச் சான்டுகள் பெருங்கற்கால (Megalithic Culture) பண்பாட்டுகள் அடங்குகின்றன. இப்பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டின் பொதுத் தன்மைகளை எடுத்துக்காட்டுவனவுக ஆதிமனிதனின் அடக்கமுறைகள், அவன் நபரிக்கைகள். இறந்தவர்களது ஞாபகார்த்தக் கல்லறைகள், கற்குவியல்கள் தாழிகள் என்பன இருக்கின்றன. இவைகள் யாவும் பினாக்குழிகள் என்பதை நாம் மறுக்கமுடியாது இவைகள் செங்கற்கோட்டை, 2) திருவாலங்காடு, அரியாறு புதுக்கோட்டை, பிரமபுரி ஆதிக்க நல்லூர் ஆகிய இடங்களில் காணப்படுகின்றன. [3] இவைகளைவிட இன்னும் அனேக இடங்களில் இப்பண்பாடு விரலியுள்ளதை நாமறியலாம். [4] இடத்துக்கிடி ம் சில சில வேறுபாடு-ளை தன்னுள்ள க்கிக் காணப்பட்டபோதிலும் பொதுத்தன்பையில் இவற்றைப் பெருங்கற்காலப் பட்டியலுள்ளடக்கலரம்

இனிமேல் இப்பெருங்கற்காலப் பட்டியலின் முக்கிய தன்மைகள் எவ்வ என்பதை அறிதல் வேண்டும். இவற்றை முறையே எட்டுவிதபாகுபாட்டிற்கும் அடக்கலாம் அவையாவன:—

1. அடக்கம் செய்த பினாக்குழி மேல் காணப்படும் வட்டமான கற்குவியல்கள்.

2. சுற்றிவர வட்டமாக அமைக்கப்பட்ட முடப்பட்ட கல்வரி சைக்கிழ் காணப்படும் சவக்குழிகள்.

3. முரடான கற்களால் அமைக்கப்பட்ட கல்லறைகள்.

4. முடப்பட்ட சுற்குழியிலின்மேல் செங்குத்தாக இரண்டு கற்கள் வை கப்பட்டு அவற்றின் மேல் ஒரு கல்லு வைக்கப்பட்டுக் காணப்பாடுபவை,

5. மேல் முடியையுடைய கல்லறைகள். இக்கல்லாலான மேல் முடிகள் மேல் சுற்குவியல்கள் காணப்படுகின்றன

2. The Megalithic Problem of Chingleput in the light of recent explorations by N. R. Benerjee — Ancient India No. 12.

3. Megalithic Types of South India by V. D. Krishnaswami. Ancient India No. 5.

4. Survey of South Indian Megalithic by K. R. Srinivasan and N. R. Benerjee Ancient India No. 9 1953

6. வாசலூட் ன் அமைக்கப்பட்ட கல்லறைகள் இயற்கை மற்ற அட்டமாக நற்கள் ஊட்டப்பட்டுள்ளன.

7. தொப்பிகல்லு, குடைக்கல்லு ஆகியவற்றுல் அமைந்த கல்லறைகள்,

8. வாசலையுடைய கல்லறைகள், இவற்றன் சில ஒரமாக வாசலையுடையனவாகவும் மற்றும் சில மத்தியில் வாசலையுடையனவாகவுமள, மேலும் இக்கல்லறைகளில் ஒன்றே அன்றிப் பலவோ தாழி கள் காணப்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இவை புதைபொருட் சின்னங்கள். ஆதி நல்லூர் திருநெங்கேளி மாவட்டம் ஆகிய இடங்களில் காணப்படும் சின்னங்கள் வெளிப்புற அமைப்பில் வேறு பட்டுக்காணப்பட்டாலும் இவற்றினுள்ளே காணப்படும் பொருட்கள் மூலம் இப்பண்பாட்டுள் இவைகளையும் அடக்கலாம். 1 இனி இக்கல்லறைகளுக்கும் வட இந்தியாவிலும் மத்தித்தரைப் பிரதேசத்திலும் உள்ள கல்லறைகளுக்கும் ஏதாவது ஒப்புமை உண்டா என்பதை ஆராய்வோம் இராஜபுத்தானம் உத்திரப்பிரதேசம், காஷ்மீர் ஆகிய இடங்களிலும் மத்தியப் பிரதேசத்திலுள்ள நாங்பூர், வட பலுக்கிளதானிலுள்ள அல்மோரை. வடமேற்கிலுள்ள கராச்சி ஆகிய இடங்களிலும் இவைபோன்ற சின்னங்கள் காணப்படுகின்றன. 2 இவ்விதம் இந்தியாவின் வட மேற்கில் கராச்சி தொடக்கம் காஷ்மீர், குஜராத், மால்வா பெந்தேங்கே செங்கோட்டை, பிரமபுரி, ஆகியவற்றுக்கிண யில் வெளிப்புற அமைப்பில் காணப்படும் ஒற்றுமை நிச்சயமாக இவைகளுள் தொடர்பை ஏற்படுத்துகின்றது மற்றும் உட்புறத்தில் இவைகள் கொண்டிருக்கும் மட்பாண்டங்கள் இரும்பாயுதங்கள், எலும்புக்கூடுகள் ஆகியவுகளும் ஒருவித தொடர்பை ஏற்படுத்துகின்றன.

மேலும் ஆராய்ச்சியாளர்கள் மத்தித்தரைப் பகுதி களிலும் சராண், அல்மேனியா, அனந்தேரூமியா, ஆகிய இடங்களிலும் இவைபோன்ற சின்னங்களைக் கண்டுபிடித்ததுள்ளனர், எனவே இவைகளில் எவை காலத்தால் முந்தியவை? என்ற கேள்வி ஏழுகின்றது இதற்குக்கூறும் பதிலீக்கொண்டுதான் தீராவிட்டர்களின் உற்பத்தியிடத்தை வலுப்படுத்தலாம். மிகப்பிற்காலத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இரும்பு இந்திய புதைகுழிகளில் மட்டும் காணப்பட்டு மத்தித்தரைச்சின்னங்களில் காணப்படாமல் மத்தித்தரைச் சின்னங்களே காலத்தால் முந்தியவை என்பதை நிருப்பிக்கின்றது. இவற்றை ஆதாரமாகக்கொண்டு இப்பண்பாடு மத்தித்தரை பிரதேசத்திலிருந்து இங்கு பரவி வந்துள்ளது எனக்கூறலாம். ஆராச்சியாளர்கள் மத்தித்தரைப் பிரதேசத்தில் காணப்படும் குழிகளின் காலத்தை ஏற்குறைய கி. மு. 2500 தொடக்கம் கி. மு. 2000 வரையுட்

பட்டது என நிரணயித்துள்ளார். எனவே இவற்றிக்கு அடிக்கூக் காணப்படும் இடங்களான் அன்றோரூறியா, ஆமேவியா, ஸரான், பதுக்கிஸ்தான், வடமேற்கிந்தியா, குஜரத், பிரமலி, போர்க்களா, ஆகியவைகளை இப்பண்பாட்டினப் படையில் ஒன்று சேர்த்து விடலாம். மேலும் இவர்கள் மத்தித்தத்துறைப் பிரதேசத் தின் வழியாக வட இந்தியாவினுள் வந்து அங்கிருந்து தென்னிந்தியாவை அடைந்தனர் என்பதை இப்பண்பாட்டின் தன்மை எமக்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றது. தென்னிந்தியாவிற் காணப்படும் இப்பண்பாடு அதன் ஆதிப் பண்பாடான பழைய நகாலப் பண்பாட்டின் படிமுறை வளரச்சியாகக் காணப்படாது ஒரு தினிக்கப்பட்ட பண்பாடாகக் காணப்படுவது வெளியிலிருந்து இது புதுத்தப்பட்டது என்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றது [1] மேலும் இக்குழிகளில் காணப்படும் இரும்பு மண்பாண்டங்கள் தென்னிந்தியாவிலும் பார்க்க வட இந்தியாவில் மிகப் பழமையாகக் காணப்படுவதும் இப்பண்பாடு தமர மார் கமாக வட இந்தியாவை அடைந்து தென்னிந்தியாவில் செறிந்ததெனக் கூருமல் தோன்றுகிறது [2] இந்திய சரித்திரத்தின் பொதுத்தன்மைகள் மேலும் இதையே நிருபிக்கின்றன. அதாவது இந்தியாவின் பழைய நாகரிக அம்சங்களாயினும் சரி புதிய நாகரிக அம்சங்களாயினும் சரி எல்லாம் வடக்கேயிருந்து தெற்கே வந்த தென்பதே இளக்கிய வரலாற்றின் பொதுவாகத் தன்மை எனவே தென்னகத்தின் பண்பாடும் இதையே எடுத்துக்காட்டுகிறது.

இனி இக்குழிகளின் காலத்தை நிரணயிக்க இக்குழிகளில் காணப்படும் உபகரணங்களே உதவும். ஏலும்புக்கடுகள் தாழிகளுள் வைத்துக் கல்லறைக்கடியில் புதைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் ஒரு தாழியில் பாரது எலும்புக்கடுகளும் புதைக்கப்பட்டிருப்பது நோக்கற்பாலது மேலும் இக்குழிகளுள் ஈட்டியகள் கடங்கள் முதலிய ஆயுதங்கள் பொன், பித்தளை ஆகியவற்றும் செய்யப்பட்ட உபகரணங்களும் காணப்படுகின்றன [3] ஆதீச்ச நல்லாரில் பொன் அணிகலன்களும், தலைக்கட்டுக்களும், வாய் முடிகளும், வென்கலச் சாமான்களும், இரும்புக் காவிகளுட் காணப்படுகின்றன இவற்றில் செண்கலத்தால் செய்யப்பட்ட மோதரங்கள், வளையல்கள், விலங்குகள் பொறிக்கப்பட்ட சாமான்களிச் சமூதங்கள், எருது, கோழி, ஆடு ஆகியவற்றின் வார் புருவங்களும் காணப்படுகின்றன. இத்து ணவேல், இருப்புப் பட்டயங்களும், காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது இங்கு காணப்படும் மட்மாண்டங்கள்

-
1. History of South India by K. N. Sastri,
 2. The Personality of India by S. Subbarao
 3. History of South India by K. N. Sastri;

துவக் காணப்படுகின்றன. [4] இம்மட்பாண்டங்கள் மிகச் சிறந்த மூலமயில் செய்யப்பட்டுள்ளன; பலவித அமைப்புக்களிலும் காணப்படுகின்றன. குவளைகள், முக்குகளையுடைய தூக்குகள் மூன்று நான்கு கால்களையுடைய பெரும் மண்பாண்டங்கள், மூட்டை வடிவுடைய கிள்ளங்கள், அகன்ற வாயினையுடைய பெரும் பாளைகள் சட்டிகள், மலர்க்குவளைகள், கலவடைகள், புரிமைகள் மூடிகள், அடைப்பாள்கள், விளையாட்டுக் குரியமன் சக்கரம் விடைத்துள்ளன இத்தகைய மண்பாண்டங்கள் செய்யக் கற்றிருந்த மக்கள் உண்மையிலே சிறந்த நாகரீக நிலையை அடைந்தவர்களாக திருந்திருக்க வேண்டுமென்று பேராசிரியர் தீட்சிதர் கருதுகிறார். இவற்றை ஆராயுமுன் எலும்புக்களைப் பற்றிய சான்றுத் தன்மை களைக் கூறவேண்டும். எலும்புகளைக் கொண்டு எதுவித திட்டமான முடிவுக்கு வர இயலாது காலத்துக்குக் காலம் இவை வளர்ச்சி யடைந்தும் மாறுபட்டும் வந்துள்ளன [5] மக்கள் இனமரபு நூல் வல்லுணரான பேராசிரியர் ரைசில் என்பவர் தென்னாட்டில் தொண்டு சொட்டு வழங்கிவரும் மொழிகளுக்குள் தொடர் பிளையும் அமைப்பினையும் ஆராய்ந்த விடத்து தமிழியே அவர்கள் முதாகதயராகிய திராவிட மக்களும் “பெரும்பாலும் குள்ள வடிவினர் என்றும், கரிய சிறந்தவரென்றும், தழைந்த கூந்தலும் அதில் ஒரோவொரு கால் கருண்ட மயிர் வாய்ந்தவரென்றும் கரிய விழியினரென்றும், ஒரேவொரு கால் அடியிற் குழிக்க அகன்ற மூக்கிளரென்றும் வரையறுத்துக் கூறியுள்ளார்”. மேலும் இன்றும் தென்னகத்து மக்களிடையே குறிப்பாக தமிழரிடையேயும் ஈராவியப் பகுதி சிந்து, குஜரத் பகுதி மக்களிடையேயும் உறுண்டைத் தலைத்தோற்றும் காணப்படுவதும் மத்தித்தகரை வர்க்கத் தினருக்கு இவர்களுக்கும் தோற்றமளவில் ஒருவித ஒற்றுமையை ஏடுத்துக்காட்டுகின்றது.

மட்பாண்டங்கள் இரும்பாயுதங்களை ஆராய்வோம் ஒரு குழிகளில் இம்மட்பாண்டங்களும் காணப்படுவது குறிப்பிடற் பாலது இயதவிட இக் கறப்புச் சிவப்புங்கலங்கு நிறங்கள் கொண்ட இக்கலங்கள் மத்திய இந்தியா, குஜரத், தியர்வா, சேரமாநாத் ஆகிய இடங்களிலும் மகாரஷ்ட்ரத்தே நாலிக் கெபா ஆகிய இடங்களிலும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை

4. The Personality of India by S. Subbarao;
5. Alexander Lea: Catalogue of the Pre-Historic Antiquities of Adyeshchanallur
6. Pre-Historic South India by Prof. V. R. R. Dikshitar.
7. Risely, People of India—P. 48.

வன்னியில் தன்மைகளை ஆராய்ந்து திரு பத்திராவு அவர்கள் “அம்மைப் பில் இவைகள் ஒத்துள்ளன.” என விளக்கியுள்ளார். அவருடைய கூற்றுப்படி இவைகள் அமைப்பிலும் பாணியிலும் மட்டுமல்லிச் சித்திர வேலைப் பாட்டிலும் ஒத்துக்காணப்படுகின்றன. தென்னிந்தியக் கலங்கள் வட இந்திய வைங்களை விட அடித்தளம் கூம்பாக உள்ளன. பிற்காலத்தேற்பட்ட வரச்சிவென்றே அதனைக் கறவாம். அடுத்து இவைகள் மிகப் பழந்திருப்பது மட்டுமல்லிச் காலத்தாலும் ஏறத்தாழ ஆயிரம் ஆண்டுகள் வரை வியாபித்திருப்பதும் நோக்கற் பாலது. மேஜும் வடநாட்டுப்பத்திரங்கள் காலத்தால் முந்தியவை என்றும் ஆராய்வாளர் கொண்ட முடிபு இப்பாண்டங்கள் வடக்கேயிருந்து தெற்கே பெருங்கற்கால மனிதர்களாகிய திராஸிடரால் கொண்டுவரப்பட்டன என்பதைக் காட்டுகின்றது 1 இதே துணிபு இரும்பாயுதங்களுக்கும் பொருங்கும், தச்சீலம், மஹேஸ்வர். ஆகிய இடங்களில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இரும்பாயுதங்களுக்கும் தென்னகத்தே கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இரும்பாயுதங்களுக்கும் உள்ள ஒற்று மையும் வட இந்தியாவில் இரும்பு பழையையாகக் காணப்படுவதும் இவை மட்பாண்டங்களுடன் ஒருங்கே கொண்டுவரப்பட்டன என்பதை கூட்டுகின்றது. அடுத்து இப்பண்பாடுதரை வழியாக தென்னகம் புகுந்ததென்பதை நிலைசிறுத்தவாம். இப்பண்பாட்டுச் சிலனங்கள் வட இந்தியாவில் குறைவாகக் காணப்படுவதும் மேஜும் ஒரு உண்மையை புலப்படுத்துவதாக உள்ளது அஃதாவது ஆரியர்கள் வட இந்தியாவில் நங்களது தாகரிக்கத்தைப் பராப்பிய காலத்தே அதை எதிர்த்து நிற்க இயலாத இவர்கள் தெற்கு நோக்கி வந்தனர். இதனாலேயே வட இந்தியாவில் இவர்களது சிங்னங்கள் மிகவும் அரிதாகக் காணப்படுகின்றன. 2 தென் இந்தியாவில் வீசுக்கி காணப்படுவதற்கு காரணம் ஆரிய தொடர்பை விந்தியமலை தடுத்து நிறுத்தியது மட்டுமல்லிச் சித்திராவில் கி. மு. 600-ம் ஆண்டு வரை ஆரிய மயமாக்குக் கிட்டம் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்ததும் இவர்கள் ஆரியர் தலையிடின்றி தென் இந்தியாவில் தம் நாகரிகத்தை வனர்க்க உதவ்யது ஆரியருடைய தாக்கல்கள் தான் இவர்களை கிடம் பெயரச் செய்தன என்பதை ஆரியரது இலக்கியங்களில் ஒன்றுன் இருக்கு வேதத்தில் காணப்படும் ஆரியர்களது போர் வெறித் தன்மைகள். கதேச மக்களிடம் கொண்ட துவேசங்கள் முதலியன வும் வலியுறுத்தும். மேலும் இக்காலத்தே சம்மதிருத மொழியில் திராவிடச் சாயை படிந்திருப்பதும், வட-மேற்கு இந்தியாவில் இன்

1. The Personality of India by B. Subbarao.

2 இது தமது கலாச்காரத்தைப் பாதுகாக்கத்தக்த தனிநாடு வேண்டிச் சீக்கரம் தென்னகம் வந்தனர் என்பதை-விளக்குகிறது. ஆரியரின்தொலை அதிகரித்துக் காணப்பட்டதால் திராவிடர் அவர்களை எதிர்க்கும் சுக்கியை இழக்கவேண்ட ஏற்பட்டது.

ஆம் திராவிட மொழியினமாகிய ‘பிராஹ்மி’ மொழி நிலை அலுவதும் இதற்கும் தமிழுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பிருப்பதும் ஆரியர் வரும்போது திராவிடர் இப்பிரதேசங்களில் இருந்தனர் என்பதும் பின்பு இடம் பெயர்ந்து தெற்கே வந்தனர் என்பதும் உண்மையாகின்றது. இந்த உண்மையை உண்மையாக கீழ்க்கண்ட சில ஆசிரியர்கள் ‘திராவிடர்’ எனும் சொல்லுக்கு “ஒடிச்சென்றவர்கள்” என்று ஒரு வியாக்கியாகத்தை வழங்கினர் போலும்

சிந்துவெளி மக்களை ஆரியர் அழித்தமையை நோக்கி ஆராய்வாளர்களில் சிலர் சிந்துவெளி மக்கள்தான் தெற்கே வந்த திராவிடர் எனக்கூறியிரண்டார். ஆனால் இது ஏற்றுக்கொள்ள முடிபாததொன்று உண்மையில் சிந்துவெளி மக்களில் பெரும் பாள்மையோர் மத்தித்தரையினராகக் காணப்பட்டனர். சமயாசாரங்களில் திராவிடர் அம்சங்களை ஒத்திருந்தனர். ஆனால் இங்கு திராவிடப் புதைபொருட்களான நூல்களான கல்லறைகள், குழிகள் ஆகியவற்றின் தன்மைகள் ஒத்திராமையாலும் குறிப்பாக மட்பாண்டங்களில் வேவற்றும் மைகானப்படுவதும் இருங்பு இங்கே காணப்படாதிருப்பதும் இவைகளுக்கிடையே உள்ள வேற்றுமையை விரிவாக விளக்குகின்றன. அடுத்து சிந்துவெளி மக்கள் திராவிடரிலும் காலத்தால் முந்தியவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர் அவர்கள் கிமீ. 3000 ஆண்டு தொடக்கம் கிமீ 2750 ஆண்டு எனவு கூறுவர். மேலும் இவர்களிதான் திராவிடர்களாயின் தென்னாட்டில் சிந்துவெளியின் அம்சங்களான நாடு அமைப்பு, கட்டிட முறைகள், எழுத்து முறைகள், இருந்திருக்கின்வெண்டும். தென்னாட்டில் இவைகள் காணப்படாமை இவர்களும் அவர்களும் வேறுபட்டவர்கள் என்பதைனையே காட்டும் இருந்தும் மத்தித்தரையின் வெவ்வேறுபட்ட இருபகுதிகளிலிருந்து வந்ததால் இவைவேறுபாடு ஏற்பட்டிருக்கலாம் எனக்கொள்ளலாம். எனவே சிகித்துவெளி மக்களே தென்னாகத்துத் தமிழரின் முதாகையினர் எனக்கொள்வது ஏற்க முடியாததொன்று.

தென்னாகத்தே பரவிய திராவிட மக்களை எதிர்நோக்கிய பிரச்சினைகள் யாலைவி என்ற கேள்வி எழுகின்றது திராவிடர் தென்னகம் புகுமுன் நாடுத்தில் வளர்ச்சியிடையாத பழைய கற்கால மக்கள் வாழுந்ததாகச் சரித்திரம் கூறுகின்றது. இம்மக்களை நாகரிகத்தாலும் தொகையாலும் மிஞ்சிய திராவிடர் வென்று தமது நாகரிகத்தைப் புகுத்தினர் என்பது பொருத்தமானதே. இத் தினிப்பின் பிரதிபலிப்பை இங்குள்ள கல்லறைகள் காட்டுவதை ஏற்கனவே கண்டோம். மற்றும் ஒரு சரித்திர உண்மையையும் இது நிறுபிக்கின்றது அதாவது எந்த ஒரு நாகரிகத்துடனும் அதனிலும் மேம்பட்ட நாகரிகம் கலக்கும்போது குறைந்த நாகரிகம் மேம்பட்ட நாகரிகத்துக்கு இரையாகும். இதே கதிதான் தென்னாகத்து முது குடிமக்களுக்கும் நடந்தது இந்த உண்மை வரலாற்றில் என்றும் வெற்றியே

கண்டுள்ளது. இவ்விதம் வளர்ச்சியடைந்த நாகரிக மக்களுது ஏராற்றிற் திதுவரை கண்டோம் இவர்கள் யார்? என்ற கேள்வி எழுகின்றது. இதற்கு விடைகளை மொழி, சமய, இலக்கிய, கலாச்சார ஒருமைப்பாடு ஆதியன் எமக்கு உதவுகின்றன.

மொழியில் சான்றுகள் திராவிட வரலாற்றைச் சுறும் புதை பொருட் சான்றுகளை சிருபிப்பது மட்டுமல்ல மேலும் திராவிடாது படி முறை வளர்ச்சியையும் அறியத் துணை செய்கின்றன. இங் மொழியில் சான்றை நாம் ஆராயும்போது ஒரு விடையத்தை நாம் மனதில் கொள்ளவேண்டும். மொழி என்பது காலத்துக்குக்காலம் தட்ப வெட்ப குழ்நிலைக்கேற்ப திரியும் தன்மை வாய்ந்தது. இருந்தும் பெருமளவிற்கு ஆதிமொழிக்கும் பின்பு வளர்ச்சியடைந்த மொழி குழும் அடிப்படை ஒற்றுமை சிலவற்றைக் காணலாம். இவற்றைக் கொண்டு திராவிடர் பரவிய இடங்கள் அவர்கள் ஏனைய மக்களுடன் கொண்ட தொடர்புகள் ஆகியவற்றை எடுத்துக் காட்டவாக் முதலில் அவர்கள் உற்பத்தியிடமான மத்தித்தறைப் பிரதேச மொழிகளுக்கும் இவரிகள் மொழிகளுக்கு முள்ள தொடர்பை ஆராய்வோம்,

மத்தித்தறைப் பிரதேச மொழிகளான குறியன், ஹசை ஆகிய மொழிகளுக்கும் திராவிட பாலைக்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு பேராசிரியர் காடுவெல் ஜீயர் திராவிட மொழிக்கும் மத்தித்தறை இடையொள்களை 'குடன்' மொழிக்கும் தொடர்புண்டு எனக்கூறியுள்ளார், இம்மொழி ஒற்றுமையை நிருபிக்க அனேக உதாரணங்களைச் சுட்டிக்காட்டலாம். பிரிஞ்சக் குழங்கை அழும்போது பிறக்கும் 'அம்மா, அப்பா' எனும் திந்தமிழ்ச் சொற்களிரண்டை எடுப்போம்.

தமிழ் மொழி	கமேரிய மொழி	எதிப்புத் தமிழ் மொழி	அங்கோயமொழி
1. தகப்பன், தலைவன், காப்பவன், அப்பா	அப்ப	அப்	அப்
2. அம்மா	அமா அல்லது எமே	மா	அமு

இவைகளைப்போன்று இன்னும் அனேக உதாரணங்களைக் கூற வேண். அவை திட்டவட்டமாக இவைகளில் தோற்றுத்தைக் காட்டுகின்றன, திராவிட மொழிகளுள் ஒன்றை தமிழ் இப்பிரதேசங்களில் வழங்கி வந்தமைக்குக் கல்வெட்டுச் சான்றுள்ளது; சின்னுசியானில் வாழ்த்த ஸைவன்' என்ற மத்தித்தறை இனமக்கள் தமது கல்வெட்

ஒரு தங்கள் “நிம்லி” (Timmli) எனக்குறித்துள்ளனர். இதேவே ஆசிரியனுண் “ஹூரடெட்டஸ்” என்பவரும் ‘இம் மொழி பேசிய மக்கள் கிறீத்’ தீவினிருஞ்சு வந்தவர்கள் என்றும். கிரோக்கருக்கு முன் மேடுகளான இவர்கள் இத்தீவில் தம்மை “ரெமிலை” (Termilai) என்ற அழைத்தனர் என்றும் கூறுகிறார். இந்த ‘ரெமிலை’ என்பது தான் பிற்காலத்தே ‘தமிழ்’ என வந்திருக்கலாம். என மொழியில் வல்லுனர் கருதுவார். மேலும் எகிப்திய, கமேரிய, தமிழ்ப்பண்பாட்டு ஒற்றுமையும் இதை சிருபிக்கின்றது, எனவே திராவிட இதை மொழியாகிய ‘தமிழும்’ இப்பகுதிகளிலிருந்தே லிரவி வந்திருக்கவேண்டும். வடமேற்கிந்தயாளில் காணப்படும் ‘பிராஹ்மயி’ மொழிக்கும் ஏனைய திராவிட மொழிகளைக் காட்டிலும் தமிழுக்கும் உள்ள நெருங்கிய ஒற்றுமையும் இதை வலுப்படுத்துகின்றது.

இவர்கள் வரும் வழியில் இருந்த இடங்களுக்கு இட்ட பெயர்களும் திராவிடத்தன்மை கொண்டிருப்பதும் ஒற்றுமையை விளக்குகின்றது ‘ஆயிரட்டிஸ்’ ரிகிறில் பள்ளத்தாக்குகளிலும் ஆப்கானில் தான், பேஷியாவிலும் உள்ள இடப்பெயர்கள் திராவிடர் இவ்விடங்களில் தடமாட்டனர் என்பதை உறுதிப்படுத்துவன்றாலும்.

ஆயிரற்றீஸ், ரிகிறில் பள்ளத்தாக்கு இடப்பெயர்	தமிழ்ப் பெயர்கள்
ஆர் தலார் பேயாறு, காவாறு அறக்குற்று	ஆறு தலையாறு (காவேரி) பேயாறு, காவாறு அழகுற்று

இதைவிட மலை, கல், மன், எனும் சொற்கள் பலுச்சியல்தாாழுதலீய இடங்களில் ‘ரஸ்மலான்’, கலை, கரீமணை, என வழங்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் ‘ஊர்’ எனுந்தமிழ்ச் சொல் இவ்பி யங்களில் ஊரையே குறித்தது. சுமேரிய நகரப் பெயர் “ஊர்”. ஹெற்றேவி யாவிலுள்ள “பாம் பூர்” தமிழ் பாம்பூரை ஒத்திருப்பதும் தென்னை இடப்பெயர்கள் திருச்செந்தூர், முதூர் போன்று ஊர் என்ற முடிவைக் கொண்டிருப்பதும் இவைகளிடையேயுள்ள ஒற்றுமையைக் காட்டா நிற்கும்.

மேறும் இந்திய எல்லையிலுள்ள பழங்குள்தானின் ‘பிராஹம்’ மொழியும் திராவிட மொழியும் ஒற்றுமையை வலிமைப்படுத்துகின்றன. இக்காலத்தில் ஆரியர்கள் இப்பகுதியில் வந்ந்ததன் பலனாக திராவிட மொழி ஆரிய மொழியில் தனது செல்வசங்கை பரப்ப நேர்த்து இதையுணர்ந்ததான் மலையாளப் பேராசிரியரான மீனுட் சிசந்தரம்பிள்ளை தமது தமிழ்த்தாய் வணக்கத்தில் பின்வருமாறு குறுகின்றார்.

“கன்னடமும் களி தெலுங்கும் கவின் மலையாளமும் உன்னுதரம் துநித் தெழுந்து ஒன்று பலவாயினும் ஆரியம் போல வழக்கழிந்து ஒழியா உன் சிரினமைத்திறன் வியந்து செயல் மறந்து வாழ்த்துவே”

திராவிடச் சௌந்தரன் பல ஆரியத்தில் புகுந்ததென்று வடமொழிப் பேராசிரியர் ‘பரோ’ எல்லை எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். இக்காலத் தேற்பட்ட இக்கலப்பு நிச்சயமாகத் திராவிடர் இங்கு பரவியிருந்த கத்தும் எடுத்துக்காட்டும் உதாரணத்துக்கு சில சொற்களைக் கூற வாமஃ- அவஸ், ஆர்ப்பாட்டஸ், காக்கை காடு, கட்டி, கார், குந்தல், எருமை, முரசு, முகில், மீன், மகள், மைபலம், பல்லி பூசை இதையிட திராவிட மொழிக்கே சிறப்பாக அமைந்த மூ, னி, ட என்பவற்றை வடமொழி கேன் பெற்றதென்றும் திராவிட மொழிக் காயல், சொல்லமைய்ப்பு வடமொழியுட் புகுந்ததென்றும் பேராசிரியர் ‘கரப் பன், குறியுள்ளார். இவ்விதம் வந்த திராவிடரின் ஒரு பகுதியினரான ‘பிராஹம்’ மொழி பேசுவோர் வடமேற்கெல்லையில் சிற்காணைப் பெருமான்களையோர் ஆரியர் தாக்கத்தால் இடம் பெயர்ந்து தென்னகம் பாவினர். இவ்வாறு பரவியதின் விளைவாகவும், புவியியல் பாதிப்பின் பயனாகவும் இவர்களுக்கிடையலான தொடர்பு தண்டிக்கப்படவே தனித்தனி மொழிகள் ஆரம்ப மாயின. இவற்றுக் கூட தமிழ் மொழியிக் கெருங்கிய தொடர்பை திராவிட மொழியுடன் கொண்டிருக்கிறைய கன்னடம் தெலுங்கு, மலையாளம், தமிழிலிருந்து வேறுபட்டதாக வடமொழி இலக்கண வழுவுமைதி பெற்று விளங்குகின்றது. இருந்தும் இவ்வ ஆதித் திராவிடர் கொண்டந்த திராவிட மொழியில் பல்வேறு விளைகள் என்பதை மறுக்க முடியாது. மேலும் தென்னகத்தில் ஆரியர்க்கு முன்பு வேறு எந்தப் பெரிய இன மூம் பரவியமைக்குச் சான்றில்லா திருப்பதாலும், புதைப்பாருட் சான்றுகள் திராவிடரே இங்கு பறவினர் என்று உறுதப்படுத்தலாலும் இப்பெருங் கற்கால மனிதர் திராவிடர் என்றே கூறலாம். திராவிடரின் ஒரு பகுதியிலரான தமிழர் மிகத் தெற்கே வந்து தனியரசமத்து தமிழ் மொழியைத் தூய்மையானதாகவும் செல்வாக்குப் பெற்றதாகவும் ஆக்கினர். கிழு. 6-ம் நூற்றுண்டளவில் ஆரம்பமான ‘ஆரியர் மயமாக்குந் திட்டத்தால் ஆரியர் தென்ன

ஏது ஏனைய திராவிட இனக்களை நம் கலாச்சாரத்தின் பங்கினால் விளையானா. இருந்தும் இவர்கள் கெல்வாக்குத் தமிழையும் விட்டபாடில்லை. சங்க இலக்கியங்களில் கூட்டுடை மொழிச் சாயல்களை நாம் கரண்கின் கோடும் இருந்தாலும் இவர்களிடமிருந்து ஆரியரிகள் மிகத் தூரத்தில் இருந்தமை இவர்கள் நம் கலாச்சாரத்தின் தனித்துவத்தைப் பாதுகாக்க உதவியது

தென்னுட்டில் தமிழர்கள் சேரர், சோழர், பாண்டியர் எனத் தனி வன்றைகள் அமைத்தனர் எனர் சங்க இலக்கியங்கள் கூறுவின்றன இம் மூன்று தனி வன்றைகளைப் பற்றிய குறிப்பு முதன் மூத்தாக அசோகன் காலைவட்டுக்களில் உள்ளது தமிழ் கம் திவான் காலத்திலே பெற்றிருந்த வளிமை தமிழ் நாட்டின் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாக்கும் காரணிகளுள் ஒன்றாக அமைந்திருக்கலாம். மௌரியர் காலம் இந்தீயவரலார்றில் ஒர் முக்கிய காலமாகும். ஏனெனில் இந்தீய அரசுகளில் அவ்வரலே இந்தீயவின் பெரும் பகுதிகளை ஆண்ட அரசு. ஆனால் கலாச்சாரர் ரீதியிலும் முக்கியமான காலமாகும். மௌரியரின் காலத்தில் தான் தமிழ்நாடு தனிர்ந்த கணை தக்கண இராச்சியங்களில் ஆரிய கலாச்சார அம்சங்கள் புதுத்தப்பட்டு, உணர்வற்றிருந்த திராவிடப்பழங்குடிகளுக்கு ஆரிய கலாச்சார அம்சங்கள் பற்றி ஞானஸ்தாணம் செய்யப்பட்டது இதனால் இவர்கள் மௌரியர் வீழ்ச்சிக்குப் பின்னும் ஆரிய கலாச்சாரத்தைப் பேணுபவர்களாய் தக்கணைத்தில் தமிழ்நாடு தவிர்ந்த பகுதிகளில் ஆரிய செல்வாக்கு மிகுந்து காணப்படவும் மொழி கலாச்சாரம் ஆரியவை ஆரிய அம்சங்களுடனும் விளங்கிக் காணப்படவும் வழிவகித்த தனர் இதனால் இவ்வமசங்கதன் தங்கள் பழைய தமிழ்க் கொட்டரை வை மறந்தனர். இதே கதிதான் மிகப்பிற்பட்ட காலத்தில் தோன்றிவளர்ந்த ஹிந்தி மொழியை அவர்களை ஏற்கத் தூண்டியது ஆனால் இதற்குப் புற நடையாகத் தமிழ்நாடு தான் நின்றது இங் செயல் இன்று நடக்கவில்லை வரலாற்றுக்கு காலத்திலேயே வடநாட்டுக் கலாச்சாரத்தை எதிர்த்துத் தனித் தமிழ் நாடு அமைத்து மொழி பேணுவதில் அக்கறை காட்டியவர்கள் தமிழ் மறக்குடி மன்னர்களான சேர சோழ பாண்டியர், தமிழ் நாட்டின் எல்லை வரை வந்த ஆரிய அரசியலாதிக்கத்தைத் தடுத்து நிறுத்தித் தமிழ் நாடு ஆரிய குக்குப் பணிவாது என இந்தீயா முழுவதும் கைப்பற்றிய சந்திரகுப்தனுக்கு உயர்த்தியாடு தமிழ் நாடு. இதனால் தான் அசோகன் சந்திரகுப்தன் காலத்திலேயே தனி நாடாய் இருந்த தமிழ் நாட்டை விட்டுவிட்டுத், தனது காலத்திலே வினர்ச்சிசெபதுகளிட்கத்தின்மீது பஷட எடுத்து அடக்கினான் தமிழ் நாட்டை அடக்கலாம் என்றால் தனது முற்பகுதியில் அதாவது கலிங்கப்படை எடுப்புக்கு முன் பேராசார்யரைய வகுய்க்காணும்போது அதில் ஈடுபட்டிருக்கலாம். ஆனால் அசோகன் அவ்விதம் கரும் மாற்றாமல் இருந்ததற்குக் காரணம் தமிழ் நாட்டுக்குத் தனியாக அமைத்து மொழிபேண வந்த

தமிழரின் அடிபணிய மாட்டாளி என்றே, சங்க நூல்கள் ஏதுகால மக்கள் மொழி உணர்வையும், நாட்டுப் பற்றையும், வீர உணர்ச்சி ததுமபிக் கரணப்பட்ட இளஞ்சிங்கங்களையும், இருந்த ஒரு மகனும் இறந்துவிட்டான் எனக் கவலையுருது. தன் மகன் நாட்டுக்காக, மொழிக்காக புறழுதுகு காட்டாது போரில் மடிந் தான் என்று சங்ற பொழிதல் ரெதிதுவக்கும் தன் மகளைச் சான் ஜேன் எனக்கேட்ட தாய் என்ற வன்னுவர் வாக்கில் வயித்த வீர பத்தினிகள் வரலாற்றையும், மொழியும் நாடும் பேணிய முடியுடை. வெந்தரைப் பற்றியும் கூறுகின்றன. தமிழ்நாடு என்ற உணர்ச்சி சங்க காலத்திலேயே இருந்தது என்பதைச் சங்க நால்கள் மட்டுமன்றத் தொங்காப்பயமும் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம், எனப் போற்றப் புழக்கிறது.—இவ்வுணர்ச்சி சங்ககால முடியில் குன்றியதன் விளைவாலேயே தமிழர்கள் கனப்பிரர் கீழ் சில ஆண்டுகள் அடிமைகளாக வேண்டியிருந்தது இருந்தும் இக்காலத்திலேயே நாட்டுஞர்ச்சியும் மொழி உணர்வும் தோற்றி வளர்ந்தது என்பதை நாய்க்கர்கள் ஆழவார்கள் பக்திப் பாடல்கள் விளக்குகின்றன. பர்ரதியாகும்—

“தமிழன் என்ற ஓர் இணமுண்டு
அதற்குத் தனி ஒரு குணமுண்டு”
என்ற குறித்துள்ளதும் நோக்கற்பாலது.

அசோகனது தர்ம சேவையை இவ்வரசகள் ஏற்றுக்கொண்டன என்று அசோகனது கல்வெட்டுக்கள் கூறும். இவ்விதம் வளிமை பெறுவதற்கு இவ்வரசகட்டுப் பல ஆண்டுகள் சென்றிருக்க வேண்டும் அத்துடன் சங்க இலக்கியங்களும் தமிழன் பூரணவளர்ச்சியினைக் காட்டுகின்றன. ஆராய்ச்சியாளர் தமிழன் முதல் இலக்கண நூலாகிய தொல்காப்பியமும் சங்க காலத்தது எனக்கருதின்றன. இவ்வாறுயின் இக்காலத்துக்கு முன்பே பல தமிழ் இலக்கிய தூல்கள் தோன்றியிருத்தல் வேண்டும். ஏனெனில் ‘இலக்கியம் கண்டதற்கே’ இலக்கணம் இயம்புதல் மரபு இந்நூல்கள் பல அறிந்தே இருத்தல் வேண்டும். எனவே கி. மு. 10ம் நூற்றுண்டனவில் இவர்கள் தென்னுட்டில் வாழுத் தொடங்கினார்கள் எனக் கொள்ளுங்கள் ஒரளவு பொருத்த முடைத்தாகும். எனவே இவைகள் இக்காலங்களுக்குப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இங்கு வந்திருக்க வேண்டும் மொழி வளர்ச்சியும் இாழ்ய வளர்ச்சியும் இதையே எடுத்துக் காட்டுகின்றன இவ்விதம் வளர்ந்த நாகரிகத்தினர் ஆரியச் சார்பு குறைந்த திராவிட பண்பாட்டுவளர்த்து வந்தனர் சங்க இலக்கியங்கள் இவர்களின் வாழ்க்கைக்கண்ணுடிகளாக விளங்கின்றன இவை தருங் சான்றுகள் புதிய கற்காலச் சான்றுகளுடன் பெறுமளவில் ஒத்திருப்பது கவனிக்கற் பாலது இது மேலும் திராவிடரது தொன்மையை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

சங்க இகைகியங்களின் காலம் கி.மு. முதல் முன்று நூற்றுண்டு என்பார். சங்க இலக்கியங்களில் பெருமளவிற்கு புதை பொருளாராய்ச்சியாற் பெறப்பட்ட “தாழி யிற புதைக்கும் வழக்கம்” காணப்படுகின்றது. புற நானூறு, பதிற்றுப்பத்து, நற்றிணை ஆகியன இவ்வழக்கத்தைக் குறிக்கின்றன. இவ்வழக்கம் கி.பி. 1-ம் நூற்றுண்டு வரை இருந்து எந்த தெள்பதை ஒல்வெட்டுச் சான்றுகள் நிருபிக்கின்றன. மேலும் இவ்வடங்களில் இக்குழிகளுக்கு இன்னும் வழங்கப்பட்டுவருப் பெயர்களான முதியோரமனை, குரங்குப்பட்டை, எடுத்து வைத்தான் கல்லூர் என்பன் இதைச்சான்றுப்படுத்துவவராகும். இனி மேற்கூறப்பட்டுள்ள சங்க இகைகியங்களில் காணப்படும் ஆதாரங்களை ஆராய்வோம். உதாரணமாக-

மாயிருந்தாழி கவிப்பத்
தாவின்று ஏழிக்கை ஏற்கொள்ளக்கூறுத்தே.

(கற்றிணை 271)

இப்பாடு பரணரால் ‘ஒரு முது கிழவி தனது மகள் காதவன் உடன் போக்கால் துகையிகுந்து யமனை நோக்கிப்பாடு வதாக அமைத்துப் பாடப்பட்டதாகும். இந்த முதுகிழவி தனது உடல் பெயரிய தாழியில் மறையும் வண்ணம் செய்யும் வல்லமை பெற்றிருந்த யமனை நோக்கிக் கூறுவதாக உள்ளது. இதை விட இன்னேர் நூலில்:-

“மன்னர் மறைந்த தாழி
வன்னிசர் மன்றத்து விலங்கிய எடை.”

(பதிற்றுப்பத்து 44)

எவ்வும்

“ஆன்றேர் கவிக்கும் கண்ணகன்ற தாழி”

(பதிற்றுப்பத்து 225)

எனவரும் செய்யுட்கள் தாழியடைப்பு முறை பொதுமக்களிடையேயும் பெருவழக்காயிருந்தத்தை உணர்ந்துகின்றன. இது பொன்ற அனேக உதாரணங்களை நாம் காணலாம். சங்கம் மருவிய காலத்து நூலான மணிமேககலையில் புலம்பெயர் மாக்கள் இனிதுறையும் காளிப்பூம் பட்டினத்தை - பூம்புகாரை சித்திரிக்கும் படவத்தில் இத் தாழி அடைப்பு முறை கூறப்படுகின்றது

“சுடுவோர் இடுவோர் தொடுகுழிப்படுவோர்
நாழ்வையின் அடைப்போர் தாழியிற் கவிப்போர்”

(மணிமேகலை ஆரை காட்ட)

திவசிதம் திம்முறையினை அனேக இலக்கியங்கள் உறுவினரை, இனிமேல் பெருங் கற்கால அம்சமான நடுகல் நாட்டல் முறையை தொகைப்பியம், புற நானூறு போன்ற இலக்கியங்கள் போர் வீரருக்கு மட்டும் உள்ள ஒரு முறையாக வீரவணக்கமாக - விபரிக்கின்றன. தாழி-ளைப் புதைத்து இடத்தில் நாட்டுக்காகப் பேராடி உயிர் துறந்த வீரர்களுக்கு நன்றி செலுத்தும் முகமாக மக்கள் 'நடுகல்' இட்டு வணங்கிய முறையைச் சங்க நூல்களாகியது, புற நானூறு, அங்கானுரூபு விளக்குகின்றன.

'மனைக்கு விளக்காகிய வானுதல் கணவன்
முனைக்கு வரம்பு ஆகிய வெளவேல் நெடுந்தகை
நடுகல் பிறங்கிய உவல் இடு இடு பறந்தலை

(புறம் 314)

மேஜும் நடுகல்லூடன் பொறிக்கப்படும் விடயங்களும், அவற்றை மக்கள் எவ்விதம் வணங்கினர் என்பதுவும் பரக்கப்போசப்படுதல் குறிப்பிடத்தக்கது.

'நல்லமர்க் கடந்த நானுடை மறவர்
பெயரும் பீடு மெழுதி, அதர் தொறும்
பீவி சூட்டிய பீறங்குந்திலை நடுகல்

(அகம் 67)

இல்லடு கள்ளின் சில் சூடிச் சிறுரூப்ப
படை நடு கல்வின் நாட்பவி ஊட்டி
ஙல் நீராட்டி நெய்க்காறைக் கொள்கிய
மங்குல் மாப்புகை மநுகுடன் கமழும்
அருமூலை இருக்கைத்து

(புறம் 329)

இந்த - ஜரோப்பிய மொழிவரிகத்தைப் பேசிய ஆரியர் வட மேற் கூடாக இந்தியா நுழைந்த போது அப்பகுதியில் திராவிட மொழி பேசிய மக்கள் ஓருந்தனர் என்பதற்குச் சிறு சந்தேகங்கூட இல்லை. ஏனெனில் திராவிட மொழிச் சாயல் :வததாலும். பின்னந்த சமஸ்கிருத மொழியிலும், பிரக்கிருத மெழியிலும், தற்காலத்துல் இவை களிலிருந்து தழுமத்த மொழிகளிலும் காணப்படுகின்றது.

அடுத்து இன்று திராவிட மொழி பேசும் மக்களிடையே குறிப்பாகத் தமிழரிடையே சிலவிரும் பண்பாடு, சமூக, சமய வழக்கங்கள் மத்தித்தரை வர்க்கத்தினருடன் ஒத்திருப்பதும் இவாகள் மத்தித்தரைப் பறதேசத்திலிருந்து வந்தனர் என்பதை வலிமைப்படுத்துகின்றது மத்தித்தரை மக்கள் வாகிய எகிப்திய - கமேரிய மக்கள் போல இவர்களும் தமது முக்கிய தொழிலாக விவசாயத்தை மேற்கொண்டிருந்த ரென்பதை இருபகுதிகளிலும் காணப்படும் மன்றவெட்டி, கலப்பை, மற்றும் கருவிகள் எடுத்துயம்புகின்றன வீடுகளை மேடுகளில் கட்டும் வழக்கமு , வீடு கட்டுவதற்கு வெய்யிலிற் காய்ச்சிய செங்கற்கள் உ யோகித்தும் பாதைகளாக ஒருறையடிப் பாதை ஜோடிப் பாதைகளிலும் ஆவணிடுமைக்களது பண்பாகும் மேலும் இங்கீக்கள் வியாபாரத்தில் வெட்டப்படு, டெலோடி மரபில் சுரந்து காணப்பட்டன. இவாகள் குடும்பேரிய தென் இந்தியப் பகுதி ஆதிகாலந் தொடக்கம் கடல் வாணிபத்துக்குச் சுற்றந்து காணப்படுவதும், தென்னிந்திய பொருட்களான தீக்கு, கருங்காலி, சந்தணம், சிந்து என்பதும் மெல்லாட்டு இம்மத்தித்தரைப் பிரதேசங்களில் காடுப்படுவதும் இந்தியாவந்து பின்பும் மத்தித்தரை மக்களோடு தென் இந்திய மக்கள் கொண்டிருந்த வியாபாரத்தை விளக்குகின்றது. மேலும் சங்ககாலத்தில் நடைபெற்ற வாணிபத்தைப் பற்றி இங்கீயங்களில் வரும் குறிப்புகள் மேம்பட்ட ஒரு முறையைச் சித்தரிப்பதால், இந்தியை மிகப்பழைய காலத்தில் தொடங்கிய வியாபாரத்தாலே அடைந்தார்கள் எனக் கொள்ளுகின்ற இயல்புடைத்தானும் மேலும் இன்னும் தென்கை மக்களின் உபயோ த்தில் நிலவிவரும் நாதஸ்வரமும், தவிலும் போன்ற கருங்கள் பல மத்தித்தரைப் பிரதேசத்தில் காணப்படுவதை நோக்கும் போது, இன்று உலகிலே தனி வத்தியமாய், திராவிடர் தனித்துவத்தை விளக்குகின்ற குகருவி அப்பிருதைகளிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டது என்றாம்; இறுதியாக சங்ககாலத்தில் கரும் அல்ல விளக்கு விளக்குத் தண்டு, ஆகியவை பற்றிவரும் குறிப்புகள் மத்தித்தரைப் பிரதைகளிலே உள்ள விளக்குகளோடு ஒத்துக்கொள்கின்றன இன்னும் தென்னாகத்தே காணப்படும் ஓண்வழிச் சமுத யழை மத்தித்தரைப் பண்பாகும் தமிழரின் தோணி அமைப்பு முறை மஞ்சித்தரை மக்களின் தேணி அமைப்பாகும். ஏட்டில் எழுது முறை 'கிரீத் தீவுமக்களிடமிருந்து திராவிடர் இந்திபாவுக்கு வரும்பே து பெற்றுக்கொண்டு வந்ததாக ஆராய்ச்சியாளர் கூறுவர் இன்னும் பல சமூகப் பழக்க வழக்கங்களிலும் ஒருறுமைகளுள்ளன,

மயத்துறையில் இவர்களுக்கிடையே காணப்படும் ஒற்றுமை மேலும் எமது கொள்கையை நிருபிக்கின்றது முகல வதாக நாக வனக்கம் திராவிடப் பிரதே ங்களில் பரவியிருப்பதும் இம் மூலம் மத்தித்தரை முறையாக இருப்பதும் நோக்கற்பாலா. இப்போது எலைய எத்தே பெருவழக்காக இருக்கும் நாவனக்கத்தை தமிழர்

உடிபு நூது தெய்வ வழிபாடாகச் சொன்னுள்ளரா?

இனி ஏற்கனவே கூறியவண்ணம் சமய முறைகளைகளை ஆசாய வோம். தானை மலைமகளாக வணங்கிய மொசப்பற்றேமிய முறையானது தமிழக உழை வணக்கத்துடன் இனைந்து செல்கிறது. மொசப்பற்றேமிய முறையான சந்திரர் கடவுளுக்குச் செய்யும் வருடாந்த விழா இன்று தென்னக சிவன் ஆலயங்களில் சிகழும் திருக்கவியான வைபவங்களுடன் ஒத்துள்ளது என பேராசிரியர் நீலகண்டசாலி திரியார் கூறுவர் இப்பெண் தெய்வ வணக்கமான கொற்றவை வணக்கம் சங்க காலத்தே இருந்து வந்துள்ளது. கொற்றவையின் தோற்றம் பற்றி சங்க நூல் கூறும்

“அஞ்சவர மரபின்
டெவுள இனித இனிலை”

(பதிற்றுப்பத்து 79)

இக்குறிப்பு சின்னுசியாவில் காணப்படும் கல்வெட்டுக்களிலுள்ள ‘ஏரகஸ்’ (Trigas) எல்லாவரும் குறிப்புக்களுடன் ஒத்துள். இச் சுன்னா சிய மகௌள் மத்தித்தரைப் பிரதேசமான கிறிற்றிலிருந்து ஸ்கு வந்த சமையால் இவ்வணக்கம் கொற்றவை வணக்கமாக இங்கே இருந்திருக்கலாம். உழை வணக்கம் மத்தித்தரைக் கிழக்குப் பகுதிகளிலும் ஆசிய மக்களிடையேயும் நிலையதொன்றாகும். உழை ‘மா’ என்ற பெயருடன் செல்வத்தின் தலைவியாக வணங்கப்பட்டாள் என்பதற்கு மூல்கூலிப் பாட்டில் வரும் ‘மாதாங்கு தடக்கை.’ எனும் அடிக்காலிலாக்குகின்றது. பாரவதி வணக்கமும் இதுவும் ஒன்றே. இவ்விதமாக தாய் வணக்கம் மத்தித்தரைப்பகுதிகளிலிருந்து இங்கு கொண்டுவரப்பட்டதாகும் மற்றும் ‘மலைமகள்’ என்று உழையை புராணங்கள் குறிக்கின்றன ஸ்கந்த புராணம் சிலபிரான் மலையரசன் மகளாக வந்த உழையை மனந்த்தைக் கிறிக்கும் மத்தித்தரைப் பகுதிகளில் இம்முறை சந்திரர்க்கடவுள்ளடன் தொடர்புபடுத்திக் கூறப்படுவதும் சிவன் திருக்கல் யானத்தே பாரவதியை மனப்பதும் இவைகளுக்குள் தொடர்பை எடுத்துக் காட்டுகின்றன ஆனால் சங்க நூல்களில் ‘சிவன்’ எனும் பெயர் காணப்படாமையால் ‘சிவன்’ என்பது மத்தித்தரை வர்க்கத்தினரான திராவிடர் பிற்காலத்தே குட்டிய பெயர் என்றார் சிவனைப்பற்றி நூல்களில் குறைவாக உள்ளதால் ‘சிவன்’ மூக்கியம் வகிக்கவில்லை என்றுகிறது திருப்புருகாற்றுப்படையில் “இமையா முக்கணன் மூவெயில் முருக்கியன்” என்ற குறிப்புக்கள் சிவனை சித்தரிக்கின்றன. ஆதிச்ச நல்லூரில் கண்டெடுக்கப்பட்ட மூலிலைச் சூலம் பலஸ்தீம், சிரிய முதலிய இடங்களில் காணப்படலால் இவர்கள் வரும்போது குல வணக்கத்தை கொணர்ந்தனர் என்றும் கூறலாம் சங்க கால முடிவில் சிவனைச் சூலமேந்தியவருக்கவும், சங்திரனை அணிந்தவனுகவும் ஜதீகங்கள் இருந்துள்.

முருகன் வணக்கத்தை ஆராய்களையில் ஆதிச்ச நஷ்டாரி புதை பொருட்களில் வேலாயுதம், கோழிக்கொடி, கொடிக்காபுகள் உள். துழிகளில் காவடி எடுக்கும் போது அணியும் வாய்வேல்களும் உள். சங்க இலக்கியங்கள் முருகனைச் சித்தரிப்பதிலிருந்து திராவிடரின் ஆதித் தெய்வம் முருகன் என்னாம். திருமுரு காற்றுப்படையில் முருகன் “கொற்றவைச் சிறுவன்” என அழைக்கப்படுகிறுன். மத்தித் தரைப் பிரதேசத்தில் உழையுடன் மேலும் வணங்கப்பட்டதும் இவைகளுக்குள்ளான தொடர்பைக் காட்டும். இதைவிட இந்நூலில் “வாரணாக்கொடியோடு வயிற்பட நெறி” எனவரும் குறிப்பும் கோழிக் கொடியோனுக்கு விழா எடுக்கும் குறிப்புக்களும் முருக வணக்கத்தின் தொன்மைக்கான ஆதாரங்களாகும்:

வழிபாட்டு முறையில் பழைய மத்தித்தரைப் பிரதேசமான கமேரியாவில் அனுஷ்டிகப்பட்டசமய அனுஷ்டான முறைகளும் கோயில் அமைப்பு முறைகளும், கோயில் நிர்வாகம் முதலியணவும் தென்னிந்திய முறைகளுடன் ஒத்துள்ளன. ஆதித் திராவிடரது கோயில் மைப்பு முறையை நாம் அறிய முடியாதிருந்தாலும் சில மத்தித்தரைப் பண்புகளைச் சங்க காலத்தில் பெற்றுள் எனக்கொள்ளலாம் ஆராய்வாளர் மூலி என்பவர் கமேரிய வணக்க முறையில் பலியிடும் பண்பு முக்கிய இடத்தைப் பெற்ற தென்றும், கேயீல் மடப்பள்ளி யும் முக்கிய இடத்தைப் பெற்ற தென்றும் பலியிடப்பட்ட பிராணி யை பூசாரி, தெய்வம் பலியிடவோ தாம் முன் பங்கு கொண் னர் என்றும் கூறியுள்ளார். இது சங்கால வழக்கமாகும். அத்துடன் சங்கதூல்களில் முருகனும் கொற்றாயையும் பலியிடவேட்டுக்கும் தெய்வங்களாகக் காணப்படுகின்றனர். டலியிடும் வழக்கை தொல்காப்பியம் “சொந்றாயல விலை” எனும் அடிகாரத்தில் விளக்குகிறது. இன்னும் இடமுறை தமிழரிடையே இருந்து வருவது இதன் பழமைக்கு எடுத்துக்காட்டாகும். கடவுளுக்குப் படைத்துண்ணும் வழக்கமும் மத்தித்தரை முறையாம். இவ்விதம் படைப்பு முறை, டுஜை முறை, விழா முறை கமேரிய முறையாக திருப்பினும் அவை தனித் தமிழ்ப் பண்பாக சின்று திராவிடர் கொண்மையை விளக்கும்.

கோயிலை அண்டி வாழ்ந்தோர் தமிழைக் கோயில் அடிமைகளா கப்பதிலு செய்தது மட்டுமன்றி தம் சந்ததியையும் அவ்விதம் கட்டுப்படுத்தியதாக மத்துயகால தென்னிடம் கல்வெட்டுக்கள் கூறும், இது கமேரிய முறையாகும். தென்னிந்தியக் கோயில்களில் பகவானுக்களிக்கப்பட்டு வரும் அரசு மரியானத்தள் கமேரியாவிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டதோன்றுக்கும் இக்கோயில் என்பது பிற்காலத் தே அரண்மனைக்கு வழங்கப்பட்டது சிலம்பீல் வரும், இறைமுறை தவறியவாயில் காவலோல்’ என்பதும் “மாலையவெண்குடை மஸ்னவன் கோயில்” என்பதும் இதற்குச் சான்றாகும் இவ்விதம் ஒர்று மையுள் இவ்வணக்க முறைகள் இடம் காலம் ஆகிய வற்றால் திரிபு

பேறும் தன்மையால் முழுக்க முழுக்க இவை ஒத்திருக்க வேண்டும் என எதிர்பார்க்க இயலாது.

எனவே திராட மொழி பேசிய தமிழர் மத்தித்தரைப் பிரதே சுத்திலிருந்து கிடம் இரண்டாயிரத்து ஐந்நாறு ஆண்டளவில் திடம் பெயர்ந்து பேசியா, ஆப்கானிஸ்தான் வழியாக வட இந்தியாவை அடைந்து ஏறத்தாள் கிடம் ஆரூம் நூற்றில்லை தன்னிந்தியா யில் நிரங்கரமாக வாழ்ந்தனர் எனக் கொள்ளலாம் இன்று திராவிட மொழி பேசும் இடங்களில் காணப்படும் புதைபொருட் சின்னங்களும் வட நாட்டுப் புதைபொருட் சின்னங்களும் மத்தித்தரைப் பிரதேசத்துக்கும் இந்தியாவிற்கும் இடைப்பட்ட நாடுகளின் புதை சின்னங்களும் திராவிடர் மத்தித்தரைப் பிரதேசத்திலிருந்து தரை மார்க்காரர் இந்தியாவிற்கு வந்து குடியேற்றனர் என்பதைக் கூறி சிற்பவைகளுக்கு இப்புதைபொருட் சான்றுகளையிட மொழியியற் சான்றகான இவர்கள் நடமாடிய இடங்களுக்கு இவர்களால் இடப்பட்ட பெயர்கள் மத்தித்தரை மொழிக்கும் திராவிட மொழிக்கழுள்ள ஒற்றுமைகள் வட மொழியில் திராவிட மொழிப் பாதிப்பு, பிராஹ்யி மொழி ஆகியன இவர்கள் ஆரியர் வருமுன் இந்தியாவினுள் வந்து கலை கலாச்சார, நகரிக வளர்ச்சியில் முன்னியில் வாழ்ந்தனர் எனக்கூறும். இதை சமய, கலாச்சார ஒற்றுமைகள் மேஜும் உறுதிப் படுத்துவனாக அமைந்துள்ளன.

இதைத் தான் ஞானக்கவி பாரதி பின்வருமாறு கூறுகிறார்
எந்தையும் தாயும் மகிழ்ந்து வாவி

இருந்ததும் இந்நாடே - அதன்
முந்தையர் ஆயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்து

முடிந்ததும் இந்நாடே - அவர்

சிந்தையில் ஆயிரம் ஆண்டும் வளர்ந்து

சிறந்ததும் இந்நாடே

விரதேச உறுப்பினர்கள்:

கொழும்பு	...	ச. நாகராசா
	க. இராசலிங்கம்
	பொ. பரமலிங்கம்
யாழ்ப்பாணம்	...	அந்தோனி,
வட்டுக்கோட்டை	க மாசிலாமணி
நல்லூர்	க. ரமணன்தன்
கோப்பாய்	...	செ குணசிங்கம்
சாவகச்சேரி	..	சிவராசா
உடுவில்	...	சபா ஜெயராசா
காங்கேசந்துறை	க. மயில்வாகனம்
உடுப்பிடிடி	எஸ். சண்முகநாதன்
பருத்தித்துறை	...	வெ நடராசா
ஊர்காவற்றுறை	...	மு. கனகரத்தினம்
வள்ளியா	...	திரு. மற்றுஸ் மெயில்
நிந்தனூர்	உஸ்மான் மெர்ஸா
மட்டக்களப்பு	திமிலைத்துமிலன்
திருகோணமலை	சோ. பத்மநாதன்
கல்முனை	பொ. சிவானந்தன்
கல்குடா	...	கே விஜயரத்தினம்
பதுளை	K. A. வாணர்
அட்டன்	...	எஸ். இராசசிங்கம்
கண்டி	...	குழந்தைவேலு
நீர்கொழும்பு	பொ. செல்வத்துரை

இப்பத்திரிக்கை அகில இலங்கை தமிழ் இளைஞர் மன்றத்தினரால் கொழும்பு நெரு அச்சத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளது

If Its An Express Job
And If You
Are Pressed For Time
Call At

Nehru Press

We Execute Elegant Printing
Expert in All Colour Works

282, Wolfendhal Street
Colombo-13.

Dial 5588

Head Office
278, Wolfendhal Street,
COLOMBO-13